
Beskatningen i Danmark

En dokumentation af
Danmarks Statistiks skatte- og afgiftsmodul
og generelle skattestatistik

Tom Elkær-Hansen
Torben Møller Pedersen
Lars Kirkegaard

STATISTIK
Danmarks Statistisk Institut
1250 København K

2 8 JULI 1987
DANMARKS STATISTIK
BIBLIOTEKET

FORORD

Arbejdsnotatet er resultatet af de overvejelser og undersøgelser, der har ledsaget først opbygningen af Danmarks Statistiks skatte- og afgiftsmodul og generelle skattestatistik, senere den løbende drift og vedligeholdelse af samme.

Skatte- og afgiftsmodulet er det edb-system, hvori den generelle, nationalregnskabsorienterede skattestatistik produceres og lagres. Systemet er indrettet til direkte leverance af oplysninger.

Notatet dokumenterer modulets og statistikkens begrebsapparat og teknik og er tiltænkt de forskellige brugere af oplysningerne - både dem, der trækker direkte på modulet, og dem, der anvender den offentliggjorte statistik.

Notatets bilagstabeller sammenfatter således statistikkens resultater for hele den dækkede periode, der er årene fra 1947 til i dag dvs. i alt 40 år.

Notatets første afsnit omhandler modulets indretning samt statistikkens definatoriske grundlag og udformning. Et centralt punkt er afgrænsningen af den statistiske

enhed dvs. den enkelte, selvstændige skat eller afgift i systemet.

Disse enheder gennemgås i notatets andet afsnit, der er hovedafsnittet. Da modulet og statistikken dækker hele skatte- og afgiftsområdet, bliver der tale om en gennemgang af den samlede beskatning i Danmark. Beskatningen beskrives, som indrettet i 1986.

Notatets tredje afsnit er en teknisk redegørelse for bearbejdningen i modulet af skatte- og afgiftsmateriale til generel skattestatistik.

Skatte- og afgiftsmodulet og den generelle statistik påbegyndtes opbygget i midten af 1970'erne, og det materiale, der er grundlaget for notatet, er udarbejdet i årene herefter. Derfor har mange medvirket undervejs. Selve den foreliggende publikation er udarbejdet af fuldmægtig, cand. polit. Tom Elkær-Hansen, der har ledet arbejdet fra starten, samt sekretær, cand. polit. Torben Møller Pedersen, der forestår statistikken i dag, og stud. polit. Lars Kirkegaard.

Danmarks Statistik i december 1986

Leo Meyer

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side

1. Danmarks Statistiks skatte- og afgiftsmodul og den generelle skattestatistik.....	11
1.1. Skattemodulet.....	11
1.1.1. Den statistiske enhed.....	11
1.1.1.1. Selvstændige skatter.....	12
1.1.1.2. Sammenkoblede skatter.....	12
1.1.1.3. S sammensatte skatter.....	12
1.1.1.4. Delte skatter.....	12
1.1.2. Input.....	13
1.1.3. Bearbejdning.....	13
1.1.4. Output.....	13
1.2. Den generelle skattestatistik definitioner og afgrænsninger.....	14
1.2.1. Definition af skatter og afgifter.....	14
1.2.1.1. Definition af obligatoriske ydelser.....	14
1.2.1.2. Afgrænsning og opdeling af den offentlige sektor.....	15
1.2.1.3. Definition af specielt modsvarende ydelser.....	17
1.2.2. Implementering af skatte- og afgiftsdefinitionen.....	18
1.3. Den generelle skattestatistik registreringsprincipper.....	18
1.3.1. Henføringstidspunktet.....	19
1.3.2. Brutto princippet.....	19
1.4. Den generelle skattestatistik grupperingskriterier.....	19
1.4.1. Fordeling efter skatteform.....	19
1.4.2. Fordeling efter provenumodtagende offentlige delsektor.....	19
1.4.3. Fordeling efter skatteart.....	19
1.4.4. Fordeling efter nationalregnskabsplacering.....	20
1.5. Statistiske mål for beskatningsniveauet.....	21
2. De enkelte skatter og afgifter.....	23
2.1. Indkomstskatter.....	23
2.1.1. Personlige indkomstskatter.....	23
2.1.1.1. Statslig indkomstskat.....	23
2.1.1.2. Amtskommunal indkomstskat.....	26
2.1.1.3. Primærkommunal indkomstskat.....	26
2.1.1.4. Sømændsskat.....	27
2.1.1.5. Folkepensionsbidrag.....	28
2.1.1.6. Pensionsfondsbidrag.....	28
2.1.1.7. Dagpengefondsbidrag.....	28
2.1.1.8. Kirkeskat.....	28
2.1.1.9. Afgift af kapitalpensionsordninger.....	28
2.1.1.10. Særlig indkomstskat.....	28
2.1.1.11. Skat af ophævede pensionsordninger.....	29
2.1.1.12. Afgifter af gevinster ved lotteri og tipning m.v.....	29
2.1.1.13. Dødsboskat.....	30
2.1.1.14. Afgifter af frigivne husleje forhøjelser.....	30
2.1.1.15. Afgift af udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond.....	30
2.1.2. Selskabsskat m.v.....	31
2.1.2.1. Selskabsskat.....	31

2.1.2.2.	Kommunal indkomstskat af visse statsvirksomheder.....	32
2.1.2.3.	Kulbrinteskate.....	32
2.1.3.	Andre indkomstskatte.....	32
2.1.3.1.	Realrenteafgift.....	32
2.1.3.2.	Frigørelses- og afståelsesafgift.....	33
2.2.	Obligatoriske gebyrer samt bøder m.v.....	33
2.2.1.	Obligatoriske gebyrer fra husholdningerne.....	33
2.2.1.1.	Gebyrer for pas, visum, kørekort og lignende.....	33
2.2.1.2.	Jagtprøvegebyr.....	34
2.2.1.3.	Jagttegnafgift.....	34
2.2.2.	Bøder o.lign.....	34
2.2.2.1.	Statslige skattebøder og efterbetalinger.....	34
2.2.2.2.	Amtskommunale skattebøder og efterbetalinger.....	34
2.2.2.3.	Primærkommunale skattebøder og efterbetalinger.....	34
2.2.2.4.	Parkeringskontrolafgifter.....	34
2.2.2.5.	Retsafgifter.....	34
2.2.2.6.	Diverse bøder.....	34
2.2.2.7.	Udpantningsgebyrer.....	35
2.2.3.	Konfiskationer o.lign.....	35
2.2.3.1.	Konfiskationer o.lign.....	35
2.3.	Obligatoriske bidrag til sociale ordninger.....	35
2.3.1.	Obligatoriske bidrag til sociale ordninger fra medlemmer.....	35
2.3.1.1.	Medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikring.....	35
2.3.1.2.	Lønmodtagerbidrag til ATP.....	36
2.3.1.3.	Lønmodtagerbidrag til Handelsflådens Velfærdsråd.....	36
2.3.2.	Obligatoriske bidrag til sociale ordninger fra arbejdsgivere.....	36
2.3.2.1.	Arbejdsgiverbidrag til arbejdsløshedsforsikring.....	36
2.3.2.2.	Førtidspensionsbidrag.....	36
2.3.2.3.	Arbejdsgiverbidrag til ATP.....	37
2.3.2.4.	Bidrag til LG.....	37
2.3.2.5.	Arbejdsgiverbidrag til Handelsflådens Velfærdsråd.....	37
2.3.2.6.	Rederibidrag vedrørende sygesikring m.v. for søfolk i udenrigsfart.....	37
2.4.	Andre arbejdsmarkedsbidrag.....	37
2.4.1.	Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdstagere.....	37
2.4.1.1.	Lønmodtagerbidrag til AUD.....	37
2.4.2.	Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgivere.....	38
2.4.2.1.	Arbejdsgiverbidrag til AUD.....	38
2.4.2.2.	Bidrag til AER's tilskudsordning.....	38
2.5.	Skatter af formue, ejendom og besiddelse.....	38
2.5.1.	Skatter af formue.....	38
2.5.1.1.	Formueskat af personer.....	38
2.5.1.2.	Formueskat af dødsboer.....	39
2.5.1.3.	Midlertidig formueafgift af pensionskapitaler.....	39
2.5.2.	Afgifter af arv og gave.....	39
2.5.2.1.	Afgift af arv.....	39
2.5.2.2.	Afgift af gave.....	40
2.5.3.	Løsøreafgifter.....	40
2.5.3.1.	Vægtafgifter på motorkøretøjer.....	40
2.5.4.	Ejendomsskatter.....	40
2.5.4.1.	Amtskommunal grundskyld.....	41
2.5.4.2.	Primærkommunal grundskyld.....	41
2.5.4.3.	Statslig ejendomsskyld.....	42
2.5.4.4.	Primærkommunal ejendomsskyld.....	42

2.5.4.5.	Amtskommunal dækningsafgift af grundværdi af offentlige ejendomme.....	42
2.5.4.6.	Amtskommunal dækningsafgift af forskelsværdi af offentlige ejendomme.....	42
2.5.4.7.	Primærkommunal dækningsafgift af grundværdi af offentlige ejendomme.....	42
2.5.4.8.	Primærkommunal dækningsafgift af forretningsejendomme.....	42
2.6.	Afgifter af varer og tjenester.....	42
2.6.1.	Generelle afgifter.....	43
2.6.1.1.	Moms.....	43
2.6.2.	Told m.v.....	45
2.6.2.1.	Told.....	45
2.6.2.2.	Landbrugsimportafgifter og -eksportafgifter.....	45
2.6.3.	Afgifter af specielle varer.....	45
2.6.3.1.	Benzinafgift.....	45
2.6.3.2.	Registreringsafgift af motorkøretøjer.....	45
2.6.3.3.	Registreringsafgift af fly m.v.....	46
2.6.3.4.	Afgifter af cigaretter og røgtobak.....	46
2.6.3.5.	Afgift af cigarer, cerutter og cigarillos.....	46
2.6.3.6.	Indtægt ved salg af banderoler.....	47
2.6.3.7.	Omsætningsafgift af chokolade og sukkervarer.....	47
2.6.3.8.	Råstofafgift af chokolade og sukkervarer m.v.....	47
2.6.3.9.	Dækningsafgift af chokolade og sukkervarer m.v.....	47
2.6.3.10.	Udligningsafgift af lageromkostninger for sukker m.v.....	47
2.6.3.11.	Afgift af konsumis.....	47
2.6.3.12.	Afgift af kaffe m.v.....	48
2.6.3.13.	Afgift af mineralvand m.v.....	48
2.6.3.14.	Afgift af øl.....	48
2.6.3.15.	Afgift af vin og frugtvin.....	48
2.6.3.16.	Afgift af spiritus.....	49
2.6.3.17.	Afgift af radiomodtagere m.v.....	49
2.6.3.18.	Afgift af fjernsynsmodtagere.....	49
2.6.3.19.	Afgift af videoptagere m.v.....	49
2.6.3.20.	Afgift af hvidevarer.....	49
2.6.3.21.	Afgift af grammofonplader.....	50
2.6.3.22.	Afgift af spillekort.....	50
2.6.3.23.	Afgift af tændstikker.....	50
2.6.3.24.	Afgift af cigar- og cigarettændere.....	50
2.6.3.25.	Afgift af glødelamper.....	50
2.6.3.26.	Afgift af parfumer og toiletartikler.....	50
2.6.3.27.	Lakseafgift.....	51
2.6.3.28.	Afgift til Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.....	51
2.6.3.29.	Indtægter ved salg af nummerplader.....	51
2.6.3.30.	Afgift af bygningsattester.....	51
2.6.3.31.	Afgift af sukker m.v.....	52
2.6.3.32.	Produktionsafgift af sukker.....	52
2.6.3.33.	Afgift af the.....	52
2.6.3.34.	Afgift af elektricitet.....	52
2.6.3.35.	Afgift af visse olieprodukter.....	52
2.6.3.36.	Afgift af visse detailsalgspakninger.....	53
2.6.3.37.	Medansvarsafgift af indvejet mælk.....	53
2.6.3.38.	Afgift af gas.....	53
2.6.3.39.	Afgift af råstofindvinding og -import.....	53
2.6.3.40.	Afgift af engangsservice.....	54
2.6.3.41.	Afgift af bekæmpelsesmidler.....	54
2.6.3.42.	Afgift af videobånd.....	54
2.6.3.43.	Afgift af stenkul, brunkul m.v.....	54
2.6.3.44.	Afgift af mindre husholdningsapparater.....	54

2.6.3.45.	Medansvarsafgift for korn.....	54
2.6.3.46.	Registreringsafgift for større fritidsfartøjer.....	54
2.6.4.	Afgifter af specielle transaktioner.....	55
2.6.4.1.	Stempelafgift.....	55
2.6.4.2.	Kapitaltilførselsafgift.....	55
2.6.4.3.	Udstykningsafgift til Matrikeldirektoratet.....	55
2.6.4.4.	Afgift til Aktieselskabs- og Foreningsregistret.....	55
2.6.5.	Afgifter af specielle tjenester.....	56
2.6.5.1.	Omsætningsafgift af spil ved væddeløb.....	56
2.6.5.2.	Omsætningsafgift af tipning.....	56
2.6.5.3.	Afgift af ansvarsforsikring af motorkøretøjer m.m.....	56
2.6.5.4.	Afgift af lystfartøjsforsikring.....	56
2.6.5.5.	Afgift af charterflyvning.....	57
2.6.5.6.	Omsætningsafgift af V6-spil.....	57
2.6.6.	Diverse afgifter af varer og tjenester.....	57
2.7.	Andre produktionsskatter.....	57
2.7.1.	Afgifter i forbindelse med kontrol og tilsyn m.v.....	57
2.7.1.1.	Kontrolafgift i forbindelse med udførsel af kød m.v.....	57
2.7.1.2.	Tilsynsafgift m.v. i forbindelse med ind- og udførsel af levende dyr.....	58
2.7.1.3.	Afgift til Statskontrollen med Mejeriprodukter og Æg m.v.....	58
2.7.1.4.	Afgift til Certifikatudvalget for Korn og Frø.....	58
2.7.1.5.	Afgifter til Statens Plantetilsyn.....	58
2.7.1.6.	Afgifter til Statens Foderstofkontrol.....	58
2.7.1.7.	En-route afgift.....	59
2.7.1.8.	Afgifter i henhold til stærkstrømsloven.....	59
2.7.1.9.	Afgifter af banker og sparekasser.....	59
2.7.1.10.	Afgifter af livs- og skadesforsikringselskaber.....	59
2.7.1.11.	Afgift til Statens Kontrol med Ædle Metaller.....	59
2.7.1.12.	Afgift til Statens Skibstilsyn og Mønstringsvæsen.....	59
2.7.1.13.	Betaling for tilsyn med våben m.v.....	60
2.7.1.14.	Afgift for censurering af film.....	60
2.7.1.15.	Afgift i forbindelse med typegodkendelse af motorkøretøjer.....	60
2.7.1.16.	Afgifter fra fabrikanter, importører og forhandlere af bekæmpelsesmidler.....	60
2.7.1.17.	Afgift i forbindelse med kød- og levnedsmiddelkontrol.....	60
2.7.1.18.	Afgift i forbindelse med registrering af lægemidler.....	60
2.7.1.19.	Afgift i forbindelse med dampkedler, beholdere, elevatorer m.v.....	61
2.7.1.20.	Mælkekontrolafgift.....	61
2.7.1.21.	Andre kontrolafgifter.....	61
2.7.2.	Afgifter i forbindelse med bevillinger, autorisationer og koncessioner.....	61
2.7.2.1.	Autorisationsafgift under Fiskeriministeriets Industritilsyn.....	61
2.7.2.2.	Autorisationsafgift af sundhedspersonale.....	62
2.7.2.3.	Apotekerafgift.....	62
2.7.2.4.	Ulykkesforsikringsafgift.....	62
2.7.2.5.	Gebyrer for køresedler.....	62
2.7.2.6.	Gebyrer for næringsbreve.....	62
2.7.2.7.	Beværberevillingsafgift.....	63
2.7.2.8.	Gebyrer for kgl. bevillinger, legatkonfirmationer og advokatbeskikkelser.....	63
2.7.2.9.	Afgifter under Den Kulturelle Fond.....	63
2.7.2.10.	Autorisations- og prøvningsgebyrer under Danmarks Gasmateriel Prøvning.....	63
2.7.2.11.	Autorisations- og typegodkendelsesgebyrer under Teknologistyrelsen.....	63
2.7.2.12.	Afgift af private trafikhavne.....	64
2.7.2.13.	Olierørledningsafgift.....	64
2.7.3.	Andre afgifter og obligatoriske gebyrer fra virksomheder.....	64
2.7.3.1.	Gebyrer under Patent- og Varemærkenævnet.....	64
2.7.3.2.	Gebyrer under Justervæsenet.....	64

	Side
2.7.3.3. Afgift til driften af skoleskibet "Danmark".....	64
2.7.3.4. Afgifter til Statens Istjeneste.....	65
3. Kilder og periodisering.....	67
3.1. Kilder.....	67
3.2. Periodisering.....	67
3.2.1. Tilsvartidspunktet.....	67
3.2.2. Optjeningstidspunktet.....	68
3.2.3. Bogføringstidspunktet.....	68
3.2.4. Indbetalingstidspunktet.....	68
3.2.5. De anvendte omperiodiseringsregler.....	68
Oversigt 1. Periodiseringsformler.....	69
Oversigt 2. Kildeliste.....	83
Bilagstabeller.....	87
Bilagstabel 1. Den samlede beskatning 1949-1986 fordelt efter modtagende delsektor.....	88
Bilagstabel 2. Den samlede beskatning 1947-1986 fordelt efter skatteart.....	90
Bilagstabel 3. Den samlede beskatning 1947-1986 fordelt på nationalregnskabsgrupper.....	94
Bilagstabel 4. Skattetrykket 1947-1986 fordelt på nationalregnskabsgrupper.....	94
Stikordsregister.....	97

Afsnit 1

1. DANMARKS STATISTIKS SKATTE- OG AFGIFTSMODUL OG DEN GENERELLE SKATTESTATISTIK

I midten af 1970'erne påbegyndtes etableringen af det komplekse af sammenhængende statistikker vedrørende det offentlige økonomi, som senere er blevet kendt som den generelle statistik for de offentlige finanser. En af de første opgaver bestod i at definere og kortlægge det samlede skatte- og afgiftsområde, tilrettelægge en løbende vedligeholdelsesprocedure herfor samt etablere en - såkaldt generel - statistik vedrørende området. Resultatet er blevet et til stadighed ajourført skatte- og afgiftsinventarium samt et edb-modul, hvor skatte- og afgiftsmaterialet bearbejdes til generel skattestatistik, som herefter lagres i modulet. I kraft af sidstnævnte funktion tales der undertiden om skatte- og afgiftsbanken. Skatte- og afgiftsinventariet er grundlaget for det efterfølgende afsnit 2, hvor de enkelte skatter og afgifter gennemgås.

Foruden at indgå i det generelle statistiksistem for de offentlige finanser, har skattemodulet andre opgaver. Det bruges til automatisk overførsel af data til nationalregnskabet og levering af eksogene variable til ADAM samt udskrift af tabeller til EF, OECD og IMF m.fl. Endvidere er skatte- og afgiftsmodulet grundlaget, når der skal udarbejdes foreløbige tal dvs. skøn, før de endelige tal kan opgøres, over helårsresultater. Skatte- og afgiftsbanken er desuden stillet til rådighed for en række eksterne brugere. Nærværende notat er udarbejdet for at støtte brugen af modulet eller banken samt statistikken som sådan.

1.1. SKATTEMODULET

Kort beskrevet er skattemodulet et edb-system, der løbende modtager oplysninger om skatter og afgifter fra de provenuoppebærende instanser. Oplysningerne harmoniseres i form af en omperiodisering til en fælles basis jf. afsnit 3 nedenfor om kilder og periodisering.

Uddata er en række tabeller, der alle er på kalenderårsbasis, med de beregnede data grupperet valgfrit efter enten skatteart, nationalregnskabsgruppe, OECD-nr., EF-nr., skatteform eller provenumodtagende offentlig del-sektor eller eventuelt efter kombinationer heraf jf. afsnit 1.4 nedenfor om den generelle skattestatistik's fordelingskriterier.

1.1.1. DEN STATISTISKE ENHED

Det egentlige formål med en samlet opgørelse af skatte- og afgiftsområdet er at tilvejebringe et materiale, som muliggør totalanalyser af skattesystemet og dets rolle i samfundsøkonomien. Udgangspunktet for sådanne analyser er en klassifikation af materialet. Da der imidlertid er flere forskellige typer af analyser med forskelligt sigte og forskellig teoretisk baggrund, og dermed med forskellige klassifikationsbehov, kan statistikken ikke baseres på en enkelt overordnet klassifikation, men må fremlægges i en form, der tillader omgrupperinger. Dette betyder i praksis, at statistikken må operere med helt specifikke enheder.

Med dette som baggrund er enheden i skatte- og afgiftsmodulet, og dermed i den generelle skattestatistik valgt som den enkelte skat eller afgift, der i kraft af:

1. Sit eget opkrævningssystem

og/eller:

2. Sit eget udskrivningsgrundlag

og/eller:

3. Sine egne udskrivningsregler

og/eller:

4. En selvstændig henføring af skatteprovenuet til modtagende myndighed,

kan adskilles fra de øvrige skatter og afgifter.

Ved udskrivningsgrundlag eller skattekriterium forstås den størrelse, i relation til hvilken skatten eller afgiften udskrives. Ved udskrivningsregler forstås de procenter, promiller eller beløb, med hvilke udskrivningen foretages, samt de rater, i hvilke skatten eller afgiften forfalder til betaling. Bestemmelsen af udskrivningsgrundlaget og udskrivningsreglerne betegnes sammen med afgrænsningen af kredsen af skattepligtige for skattepålægningen i modsætning til skatteligningen. Med sidstnævnte menes kontrol og godkendelse af udskrivningsgrundlaget og den administrative anvendelse af udskrivningsreglerne for den enkelte skatteyder.

Som det vil fremgå af opstillingen ovenfor, er det afgørende kriterium for, at en skat eller afgift indgår i statistikken som en enkeltstående enhed, at modtagelsen af skatteprovenuet sker selvstændigt i relation til beskatningen. Herved adskiller skatterne sig fra de interne overførsler mellem offentlige delsektorer, hvor andre forhold end provenuets beskatningsmæssige baggrund er afgø-

rende for dets fordeling - jf. afsnit 1.1.1.4 nedenfor vedrørende delte skatter.

Alt efter om skatten eller afgiften er specifik på flere eller færre af de øvrige nævnte punkter, fremkommer følgende fire former for skatter:

1. Selvstændige skatter
2. Sammenkoblede skatter
3. Sammensatte skatter
4. Delte skatter,

jf. følgende oversigt:

Definition af de forskellige former for skat

	Eget opkrævnings-system	Eget udskrivningsgrundlag	Eget udskrivningsregler	Selvstændig henføring til provenumodtageren
1. Selvstændige skatter	+	+	+	+
2. Sammenkoblede skatter	-	+	+	+
3. Sammensatte skatter	-	-	+	+
4. Delte skatter	-	-	-	+

De således afgrænsede enheder splittes ikke op og placeres under forskellige hovedgrupper i skatte- og afgiftsmodul, men de kan eventuelt underopdeles fx efter skattekodergrupper. Det gælder eksempelvis realrenteafgiften, der både kan betales af husholdninger, forsikringsselskaber og pensionskasser og -fonde.

1.1.1.1. SELVSTÆNDIGE SKATTER

En selvstændig skat er, som oversigten viser, en skat eller afgift, der opkræves ved hjælp af et separat opkrævnings-system dvs. uafhængigt af andre skatter og afgifter. Den har sit eget udskrivningsgrundlag og egne udskrivningsregler. Provenuet af skatten eller afgiften tilfalder i sin helhed en bestemt modtager. Praktisk taget alle afgifter på indenlandsk producerede varer og tjenester eller afgifter knyttet til produktionen i øvrigt er selvstændige skatter.

I forbindelse med en selvstændig skat, vil de tre funktioner: Fastsættelse af udskrivningsgrundlag, udskrivningsregler og skatteopkrævningen normalt være sammenfaldende og placeret hos den provenumodtagende myndighed; men for selve definitionen af den statistiske enhed er det underordnet, om dette er tilfældet eller ej.

Omvendt vil der for de sammenkoblede, sammensatte og delte skatter altid være tale om en vis adskillelse af funktionerne. Disse tre skatteformer er nemlig karakteriseret ved, at de ikke opkræves separat, men sammen med andre skatter og afgifter gennem et fælles opkrævnings-system - normalt placeret hos en af de provenumodtagende

myndigheder. Fra denne sker der herefter en viderefordeling af provenuet til de endelige modtagere.

1.1.1.2. SAMMENKOBLEDE SKATTER

Ved en sammenkoblet skat forstås en skat eller afgift med eget udskrivningsgrundlag og egne udskrivningsregler. I modsætning til den selvstændige skat opkræves den ikke selvstændigt, idet den sammen med andre beslægtede skatter er underlagt et fælles opkrævnings-system. Provenuet skal fordeles specifikt. Dvs. de enkelte delsektors provenuandele skal bestemmes ud fra deres individuelle udskrivningsgrundlag og -regler.

1.1.1.3. SAMMENSATTE SKATTER

I forhold til en sammenkoblet skat er en sammensat skat mindre selvstændig, idet den sammen med andre skatter af samme art udskrives til flere myndigheder på et fælles udskrivningsgrundlag, men stadig efter egne udskrivningsregler. Den opkræves samlet, og provenuet fordeles derefter specifikt mellem modtagerne i overensstemmelse med den enkelte delsektors eller undersektors individuelt fastsatte udskrivningsregler.

1.1.1.4. DELTE SKATTER

Endnu mindre selvstændig er en delt skat, der opkræves samlet på et fælles udskrivningsgrundlag og med fælles udskrivningsregler. Provenuet skal fordeles mellem delsektorer efter et i den pågældende skattelovgivning bestemt fast forhold.

Dette betyder, at overførte skatte- og afgiftsprovenu, som udgør en varierende andel af et samlet provenu, og hvis størrelse bestemmes ensidigt, ikke kan opfattes som en delt skat, men må klassificeres som en intern offentlig overførsel. En sådan deling af skat mellem delsektorer i et variabelt forhold eksisterede under den tidligere ordning for den amtskommunale finansiering, der ophævedes i 1972, hvor forskellen mellem de budgetterede udgifter og amtskommunernes direkte skatteindtægter pålignedes primærkommunerne.

Endvidere skal fordelingen af provenuet mellem sektorerne inden for en delsektor - fx mellem de enkelte primærkommuner inden for den primærkommunale sektor - foregå i forhold til de individuelle andele af det samlede udskrivningsgrundlag.

Hermed udelukkes indtægter i form af refusioner, hvor fordelingen mellem sektorerne følger størrelsen af bestemte udgiftskategorier, og tilskud efter andre på forhånd fastlagte kriterier, fra at kunne betragtes som delte skatter - selv om det beløb, der fordeles, er provenuet af en bestemt skat, som det fx var tilfældet under tidligere kommunale udligningsordninger. I sådanne tilfælde bliver den statistiske enhed med andre ord den samlede skat eller afgift hos den opkrævende myndighed.

Viderefordelingen af provenuet til de endelige modtagere behandles som interne offentlige overførsler.

1.1.2. INPUT

Det kildemateriale vedrørende ovennævnte enheder, input, der løbende skal edb-behandles for at bringes på den fælles basis, der som omtalt er nødvendig for, at det kan indgå i den generelle statistik, består af primært materiale dvs. indhentede oplysninger, som skal bearbejdes fra grunden.

I systemets etableringsfase indgik hovedsagelig sekundært input, hvorved forstås allerede bearbejdede oplysninger. Det sekundær input bestod i første omgang af historiske tal for perioden 1966-77, der blev indlagt af hensyn til det nye nationalregnskab. I anden omgang er skattestatistikken ført tilbage til 1947. Tilbageføringen fra 1965 til 1947 er gennemført på et rimeligt detaljeret niveau, men ikke slet så detaljeret som opgørelsen for den efterfølgende periode. Begrundelsen for valget af 1947 som begyndelsesår er, at der fra og med dette år skete en væsentlig udbygning af nationalregnskabsopgørelserne.

I bilagstabellerne bagest i notatet vises hovedresultaterne for hele den statistikdækkede periode.

Den største del af det primære materiale tilsendes månedligt Danmarks Statistik fra de skatteopkrævende myndigheder. Andet indgår kvartalsvis eller årligt. En mindre del uddrages fra forskellige offentlige årsregnskaber. I takt med at oplysningerne indgår, registreres de i skattemodulets databank.

1.1.3. BEARBEJDNING

Bearbejdning af input er synonym med omperiodisering til en fælles basis jf. afsnit 3 nedenfor.

Grundelementet i bearbejdningen af inddata er et seks-cifret inputnummer, som består af et firecifret skatteartsnummer samt et sektor- og et løbenummer, der begge er encifrede. Dette inputnummer anvendes til identifikation af beregningsformler, tekst, inputdata, fejlcheck-procedurer og til etablering af de relevante grupper i tabelleringsrutinerne.

De forskellige inputdata er listet i afsnit 3, oversigt 1.

Beregningsformlerne er de systematiserede regler for omperiodiseringen af input. I afsnit 3, oversigt 2 er periodiseringsformlerne vedrørende de enkelte skatter og afgifter vist.

Teksten til tabellerne er principielt en etableringsdel, men kan naturligvis rettes eller eventuelt udskiftes. Da teksten er karakteriseret ved et inputnummer, korrigeres en tekstmængde ved at indlæse en ny tekststreng på det pågældende nummer.

Datadelen, som ajourføres løbende, er foruden karakterisering ved inputnummer bestemt ved en række beløb

vedrørende en given periode og en tilhørende kode, der betegner, om tallene er foreløbige eller endelige.

I forbindelse med de periodebestemte beløb er der etableret en fejlsøgningsprocedure, som udskriver de inputbeløb, der er angivet med en forkert periode.

1.1.4. OUTPUT

Output udgøres som nævnt af tabeller. I disse tabeller kan oplysningerne grupperes på forskellig måde. Ved tabelleringskørsel defineres således hvilke grupperinger, der ønskes i henholdsvis tabellens forspalte og hoved. Nedenfor er angivet de standardgrupperinger, der er indlagt i skattemodulet.

Forspalter:

- 01 Skatteart (1,2,4)
- 02 Nationalregnskabsgruppe (1,2)
- 03 Sektor (1)
- 04 Nationalregnskabsgruppe (1,2) x skatteart (4)
- 05 Skatteart (1,2,4) x sektor (1)
- 06 Sektor (1) x OECD-nummer (1,2,4) x skatteart (4)
- 07 Sektor (1) x nationalregnskabsgruppe (1,2)
- 08 Sektor (1) x EF-nummer (3,4) x skat-
- 09 Skatteform (2) x skatteart (4)
- 10 Sektor (1) x skatteart (4)
- 11 OECD-nummer (1,2,4) x skatteart (4)
- 12 Sektor 3 (1) x OECD-nummer (1,2,4) x skatteart (4).

Tallene i parentes angiver antallet af niveauer inden for hver gruppering, og sektor 3 (forspalte 12 og hoved 03 nedenfor) henfører skatteprovenuet til tre offentlige delsektorer (stat, sociale kasser og fonde samt den samlede kommunale sektor) i stedet for den normale opdeling på fire delsektorer (stat, sociale kasser og fonde, amtskommuner samt primærkommuner).

Hoveder:

- 01 (slutår - 1, slutår) x (sektor, total)
- 02 (slutår - 9, slutår - 8, ..., slutår)
- 03 (slutår - 1, slutår) x (sektor 3, total).

Som det fremgår af ovenstående, skal der ved tabelleringsproceduren angives parametre for forspalte, hoved og slutår (det sidste årstal i tabellens hoved). Herudover skal det angives, om tabellens tekst ønskes på dansk eller engelsk, og om der skal udskrives tabelnoter, som angiver det antal af foreløbige og endelige input, der er anvendt ved beregning af det optjente provenu for hver enkelt skat eller afgift.

Ovenstående refererer til de bearbejdede helårsresultater i skattemodulet. Der kan selvsagt også etableres udtræk af de bagved liggende inputoplysninger, hvorved størstedelen af den indirekte beskatning kan fås på måneds- eller kvartalsbasis for årene fra 1978 og frem.

1.2. DEN GENERELLE SKATTESTATISTIKS DEFINITIONER OG AFGRÆNSNINGER

Som det er nævnt indledningsvis har én af de væsentligste opgaver i det sidste tiårs skattestatistik været at opbygge og vedligeholde den såkaldte generelle statistik, der indgår som et element i det samlede, nationalregnskabsorienterede statistiksystem for de offentlige finanser.

I modsætning til de specifikke skattestatistikker, dvs. statistikker, der oftest ganske detaljeret omhandler enkelte eller begrænsede grupper af skatter og afgifter, sammenfatter den generelle statistik alle beskatningens enkeltelementer til en helhed. I den forbindelse bliver spørgsmålet om definition og afgrænsning centralt.

De specifikke statistikker har traditionelt været grundstenen i Danmarks Statistiks skattestatistiske produktion, men der har naturligvis i lang tid, eksempelvis i nationalregnskabsammenhæng, været foretaget totalopgørelser for beskatningen. Først med opbygningen af den nuværende generelle statistik er der imidlertid skabt et overblik over sammenhængen mellem den samlede beskatning og dennes enkeltelementer.

I det følgende beskrives de definitioner og afgrænsninger m.v., der er benyttet i den generelle skattestatistik. For en eventuel yderligere uddybning af emnet kan henvises til den årlige publikation "Skatter og afgifter" fra Danmarks Statistik samt til artiklen "Samlet beskatning, skattestruktur og skattetryk 1947-1983" af Tom Elkær-Hansen og Torben Møller Pedersen i "Økonomi & politik" 1984:2.

1.2.1. DEFINITION AF SKATTER OG AFGIFTER

I den generelle skattestatistik, som udspringer af skatte- og afgiftsmodul, er skatteområdet defineret som bestående af: (1) obligatoriske ydelser, (2) som udskrives til den offentlige sektor, (3) uden at denne til gengæld erlægger nogen specielt dertil svarende modydelse dvs. et specifikt "quid pro quo". Samme definition er i øvrigt lagt til grund i forbindelse med de specifikke skattestatistikker.

Denne generelle definition, der er den traditionelt benyttede, er anvendt uden indskrænkninger. Dette gør statistikken dækning noget bredere og samtidig mere konsistent end den, der kendes fra en række andre fx internationale skattestatistikker, hvor visse ydelser til den offentlige sektor udtrykkelig undtages fra at indgå under skatte- og afgiftsområdet, selv om de umiddelbart falder ind under ovenstående definition. Generelt gælder det dog, at såvel nærværende som øvrige definitioner er så bredt formulerede, at deres hensigtsmæssighed kun kan bedømmes gennem den praktiske implementering af dem. Definitionen er uddybet i det følgende.

Skattebegrebet tager primært sigte på ydelser fra den private sektor til den offentlige. Dog indgår visse

skatter betalt af det offentlige selv. Det drejer sig om skatter, der optræder på produktionssiden ved kontoopstillingen i nationalregnskabet for den offentlige sektor og som indtægt på indkomstsiden jf. afsnit 1.4.4 nedenfor. Disse medtages for ikke at gøre produktionsværdiopgørelserne i og uden for den offentlige sektor mere forskellige, end de i forvejen er.

Eksempler på sådanne skatter og afgifter, der udredes af det offentlige selv, er bidrag til sociale ordninger og andre arbejdsmarkedsbidrag, ejendomsskatter og vægtafgifter. Derimod vil en skatteagtig betaling, der optræder som både udgift og indtægt på det offentliges indkomstkonti, ikke indgå under skatte- og afgiftsområdet. Eksempelvis deleres den del af den i 1984 indførte realrenteafgift, som staten (Den sociale Pensionsfond) betaler til sig selv, helt af opgørelsen, mens den del, der betales af ATP og Lønmodtagernes Dyrtidsfond, betragtes som en intern offentlig indkomstoverførsel, der bortkonsolideres ved opstillingen af statistikken for den samlede offentlige sektor, og som derfor ikke kan henføres til skatte- og afgiftsområdet, fordi dette skal være entydigt defineret.

1.2.1.1. DEFINITION AF OBLIGATORISKE YDELSER

Ydelserne erlægges normalt ved betaling i penge, men den generelle definition indebærer, at eventuelle naturaleskat også vil indgå under skatteområdet. Dog er det pr. tradition ikke opfattet som beskatning, at borgerne pålægges at præstere visse arbejdsydelser til fordel for det offentlige som fx udførelse af borgerligt ombud eller aftjening af værnepligt.

Obligatoriske ydelser er sådanne, der ensidigt er pålagt af det offentlige.

Ensigheden i skattepålægningen afgrænser skatte- og afgiftsområdet over for kontraktligt aftalte eller helt frivillige overførsler til den offentlige sektor. Som eksempler på sådanne overførsler kan nævnes renter, udbytter o.lign. formueindtægter såsom indtægter af jord og rettigheder, endvidere risikopræmier i forbindelse med eksportgarantiordninger, bidrag fra arbejdsgivere, der har frigjort sig fra at udbetale dagpenge i arbejds-giverperioden, bidrag til den frivillige sygedagpengeordning for selvstændige m.v., erstatninger samt arv og gaver til det offentlige.

Ved skattepålægningen bestemmes kredsen af skattepligtige og skattens indretning.

Indretningen omfatter fastsættelsen af udskrivningsgrundlaget eller beskatningskriteriet dvs. den størrelse, skatten udskrives i relation til, samt udskrivningsreglerne dvs. de satser, med hvilke skatten udskrives, samt de terminer m.v., der gælder for dens betaling. Skatterne kan være indrettet som værdiskatter eller objektskatter. For de første er udskrivningsgrundlaget en størrelse opgjort i kr., mens det for objektskatternes

vedkommende er fastsat i andre enheder. I den normale situation med en pengeskat angiver udskrivningssatserne i de to tilfælde henholdsvis de procenter, promiller el. lign. af udskrivningsgrundlaget og de kronebeløb pr. enhed, der skal svares i skat. Udskrivningsgrundlaget kan være en strømsstørrelse fx en indkomst-, vare- og tjeneste- eller transaktionsstrøm i løbet af en periode eller en beholdningsstørrelse som fx samlet formue, besiddelse af fast ejendom eller bestand af forskelligt løsøre på et bestemt tidspunkt. Der sondres undertiden mellem variable udskrivningsgrundlag, som skatteyderne har en objektiv mulighed for at påvirke størrelsen af, og ikke-variable udskrivningsgrundlag, hvor dette ikke er tilfældet. De fleste skatter er variable. Eksempler på ikke-variable skatter er hartkorns- og kopskatte m.v., der er objektskatte, og værdi- eller værdistigningsskatte på jord.

Skattepligten kan påhvile såvel fysiske som juridiske personer såsom dødsboer, selskaber, foreninger o.lign. Som hovedregel bestemmes kredsen af skattepligtige samtidigt med fastsættelsen af udskrivningsgrundlaget, således at alle, hos hvem dette kan forekomme, i princippet bliver skattepligtige. Det er imidlertid ikke ualmindeligt, at der ved skattepålægningen eksplicit foretages en række større eller mindre indskrænkninger i forhold til dette princip. Som eksempel nævnes ofte kirkeskatten, hvis udskrivningsgrundlag er den personlige indkomst, men hvor skattepligten kun omfatter personer, der er medlemmer af folkekirken.

Ifølge grundloven er den skattepålggende offentlige myndighed i Danmark Folketinget. Det sker dog hyppigt, at visse dele af skattepålægningen, fx den nærmere indretning af skatten, uddelegeres til andre offentlige myndigheder. Eksempelvis bestemmer amts- og primærkommunerne i princippet frit deres udskrivningssatser i forbindelse med indkomstskatten. Et er således, hvem der har den formelle skattepålggende magt, noget andet er, hvem der reelt bestemmer beskatningens størrelse. Sondringen kan være vanskelig i praksis jf. fx afsnit 2.5.4.1 og 2.5.4.2 nedenfor om amts- og primærkommunal grundskyld.

1.2.1.2. AFGRÆNSNING OG OPDELING AF DEN OFFENTLIGE SEKTOR

Afgrænsningen af den offentlige sektor er af afgørende betydning for de ovennævnte konsistens- og resistenskrav. Udtrykket "den offentlige sektor" er langtfra entydigt. Den generelle skattestatistik benytter en definition, der følger nationalregnskabs institutionelle opdeling af samfundet i sektorer og er relevant i forbindelse med indkomsterhvervelsen og dermed også indkomsternes omfordeling, der bl.a. sker gennem beskatningen.

Nationalregnskabsmæssigt defineres den offentlige sektor som bestående af enheder, hvis hovedformål er at producere offentlige ydelser, dvs. sådanne, der er ikke-markedsbestemte, og som primært er beregnet til offentligt konsum, samt at gennemføre de indkomstomfordelinger, der

dels er nødvendige herfor, dels er ønskede som led i den økonomiske politik i almindelighed og fordelingspolitikken i særdeleshed. Hovedparten af disse enheder er formelt offentlige og integrerede i de samlede offentlige regnskaber dvs. statsregnskabet på det centrale niveau og amts- og primærkommuneregnskaberne på det lokale niveau. En del af de formelt offentlige enheder er dog ikke-integrerede institutioner med individuelle regnskaber. Eksempler er de offentlige arbejdsformidlingskontorer, folkekirkens institutioner og de sociale kasser og fonde dvs. arbejdsløshedskasserne, ATP-fonden, Lønmodtagernes Garantifond og Lønmodtagernes Dyrtidsfond samt "fællesopkrævningen" (FOK) for disse o.a. institutioner. De ikke-integrerede institutioner i den offentlige sektor kan endvidere være formelt private. Kriteriet for, at disse er blevet inkluderet er, at de for den overvejende dels vedkommende er finansieret ved hjælp af offentlige midler. Sådanne institutioner betegnes quasi-offentlige i modsætning til de egentlige offentlige - integrerede og ikke-integrerede - institutioner omtalt ovenfor. Eksempler på private institutioner, der som quasi-offentlige medtages i den offentlige sektor, er privatskoler af forskellig art, private plejehjem og daginstitutioner samt private hospitaler, sanatorier o. lign.

Herudover indgår offentlige driftsvirksomheder, der optræder som hjelpevirksomheder ved produktionen af offentlige ydelser dvs. virksomheder som producerer markedsbestemte varer og tjenester, som imidlertid først og fremmest sælges til det offentlige selv til løbende anvendelse i forbindelse med en ikke-markedsbestemt offentlig produktion. Det offentliges produktion af varige investeringsgoder til eget brug, hvilket først og fremmest vil sige bygge- og anlægsproduktion, indgår derimod ikke, med mindre der er tale om aktiviteter af helt underordnet betydning. Sådanne entreprenørvirksomheder m.v. klassificeres som offentlige quasi-selskaber. Endelig er af praktiske grunde offentlige driftsvirksomheder, som primært sælger til private, også omfattet, hvis der er tale om bivirksomheder til en produktion af offentlige ydelser med en i forhold hertil begrænset aktivitet. De inkluderede hjælpe- og bivirksomheder indgår kun, hvis de optræder på enten statsregnskabet eller amts- og primærkommuneregnskaberne dvs. er integrerede. De betegnes under ét departementale virksomheder. Som eksempel på integrerede driftsvirksomheder, der efter definitionen ikke udskilles, kan nævnes trykkerier, edb-afdelinger, værkstedsafdelinger, vaskerier o. lign. tekniske afdelinger, der hovedsagelig leverer ydelser til det offentlige selv, dvs. som er hjelpevirksomheder, samt kantiner og marketerier m.v., kiosker o. lign. udsalg, publikations- og servicevirksomheder, der leverer til private, dvs. som er bivirksomheder.

Derimod er større markedsproducerende offentlige driftsvirksomheder ikke omfattet af den offentlige sektor,

som defineret i den generelle statistik og nationalregnskabet. Disse ikke-inkluderede offentlige driftsvirksomheder kan være organiseret som selvstændige selskaber el.lign. med egne regnskaber såsom Danmarks Radio, elektricitets- og varmekværner, DONG, Datacentralen og Kommunedata, forbrændingsanstalterne og Kommunekemi. De kan imidlertid også være ikke-selvstændige driftsvirksomheder, som indgår på stats- eller amts- og primærkommuneregnskaberne, og som blot rent statistisk er klassificeret som selskabslignende virksomheder eller quasi-selskaber. Eksempler er DSB, HT og andre offentlige transportselskaber, Post- og Telegrafvæsenet og Den Kongelige Grønlandske Handel samt offentlig forsyningsvirksomhed vedrørende el, gas, vand og varme og det offentliges entreprenørvirksomhed og andre betydende investeringsgodeproduktion - jf. ovenfor.

Eventuelle obligatoriske ydelser, der betales direkte til offentlige virksomheder af sidstnævnte type, bliver således ikke skatter eller afgifter, uanset om der foreligger en speciel modsvarende ydelse eller ej jf. afsnit 1.2.1.3 nedenfor. De behandles på samme måde som obligatoriske ydelser til egentlige selskaber - offentlige eller private. Sådanne ydelser indgår ikke under skatte- og afgiftsområdet, selv om de er pålagt af offentlige myndigheder, som det fx er tilfældet med afgifterne i forbindelse med lagringspligten for benzin m.v.

Skulle det offentlige imidlertid udnytte en eventuel monopolsituation - typisk et legalt monopol - for et af sine selskaber eller quasi-selskaber til at hjemtage en ekstraordinær stor avance eller en kontrolafgift, foreligger der dog en skattesituation. I det første tilfælde vil forskellen mellem den normale profitmargin og den faktisk opnåede blive betragtet som en beskatning af den pågældende produktion. Kravet om, at ydelsen skal være obligatorisk, anses nemlig for opfyldt gennem det offentliges monopol. I det andet tilfælde måtte kontrolmonopolet opfattes som en offentlig ordning, der skulle udskilles af selskabet og inkluderes i den offentlige sektor. Hermed ville afgiften i forbindelsen med den regulerende kontrol blive klassificeret som en skat jf. nedenfor.

Også ovenstående definition kan siges at være for bred til at kunne bedømmes umiddelbart. Dens værdi afhænger helt af, hvordan dens retningslinjer konkret er blevet realiseret. Ved implementeringen har det bl.a. været afgørende at indrette den praktiske afgrænsning således, at det forhindres, at rent regnskabsmæssige omplaceringer, fx flytninger uden reelt indhold fra det ikke-integrerede til det integrerede område, som der har været ganske mange af i den betragtede periode, eller vice versa, påvirker omfanget af den offentlige sektor.

I det generelle statistiksystem for de offentlige finanser dvs. også i skattestatistikken opereres med en firdeling af den offentlige sektor, hvilket er en variant, tilpasset de specielle danske forhold, af den internationalt benyttede niveaudeling:

Opdeling i delsektorer

INTERNATIONAL OPDELING:	DANMARKS STATISTIKS OPDELING:	
1. Det supranationale niveau	1. Den statslige sektor	
2. Det centrale niveau		
3. De sociale kasser og fonde	2. De sociale kasser og fonde	
4. Det lokale niveau	3. Den amtskommunale sektor	Den kommunale sektor
	4. Den primærkommunale sektor	

De sociale kasser og fonde afgrænses ved hjælp af deres formål og finansiering, mens den øvrige offentlige sektor opdeles i den statslige og den kommunale del efter enhedernes tilknytning til henholdsvis statsregnskabet og amts- og primærkommuneregnskaberne. Dette er den praktiske implementering af det generelle princip, hvorefter de enkelte områder inden for den offentlige sektor klassificeres som centrale (statslige) eller lokale (kommunale) efter den geografiske udstrækning af deres kompetence. Er kompetencen udstrakt til hele landet, henføres det pågældende område til den statslige sektor. Er kompetencen lokalt begrænset, henføres området til den kommunale sektor.

Hierarkisk organiserede offentlige områder, der dels består af enheder med en lokalt afgrænset kompetence, dels af centralt fungerende enheder, splittes ikke ad i forbindelse med henføringen. Hele området behandles som en enhed, der henføres til den ikke-lokale dels niveau. Eksempler på områder med en sådan hierarkisk, organisatorisk opbygning er øvrighedssystemet, arbejdsmarkedsnævns- og arbejdsformidlingssystemet samt folkekirken. I den generelle statistik for de offentlige finanser indgår disse områder følgerigt i den statslige sektor.

De omtalte quasi-offentlige institutioner henføres til og behandles sammen med enten staten, amts- eller primærkommunerne afhængigt af, hvorfra de modtager de største tilskud.

I modsætning til en række andre - specielt internationale - opgørelser, men i overensstemmelse med det danske nationalregnskab, er EF ikke vist som en selvstændig - "supranational" - del af det offentlige i den danske sektoropdeling. Den formelle baggrund er, at skattepålægningen jf. ovenfor kun kan foretages af Folketinget. Skatter og afgifter til EF betragtes med andre ord som opkrævet af statslige myndigheder og derefter overført til fællesskaberne. Dette er faktisk også den praktiske procedure for langt de fleste EF-skatters og -afgifters vedkommende. Kun en enkelt afgift, afgiften til Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, betales direkte fra de skattepligtige virksomheder til EF. På trods heraf bliver

denne - for at gennemføre en ensartet behandling - også betragtet som en afgift til staten.

En særskilt opgørelse af EF-beskatningen i Danmark kan dog ses i årspublikationen "Skatter og afgifter" fra Danmarks Statistik.

En skat eller en afgift placeres hos den offentlige delsektor, der modtager den specifikt i relation til beskatningen - dvs. som en indtægt med de ovenfor nævnte skattemæssige kendetegn og med et eller flere af de skattekarakteristika, der er omtalt i afsnit 1.1.1.

Grænsetilfældene opstår i forbindelse med overførte skatteprovenuier dvs. i situationer, hvor en skat eller afgift opkræves af en offentlig delsektor, som herefter overfører provenuet eller - mere hyppigt - en del heraf til en anden delsektor. Sådanne overførte provenuier betragtes kun som skattemæssig indtægt hos modtageren, hvis denne automatisk og uden betingelser - i medfør af den pågældende skattelovgivning - oppebærer provenuet eller en bestemt, fast andel heraf, således at den opkrævende myndighed blot fungerer som "mellemand", der forbigås rent statistisk. Eksempelvis bliver den statslige, i skattelovgivningen bestemte, andel af den amtskommunale grundskyld betragtet som en statskat. Den anvendte henførselsregel udelukker skatteprovenuier, som deles efter andre kriterier end de rent skattekarakteristika og overføres mellem delsektorerne, fra at kunne betragtes som skattemæssige indtægter hos modtagerne. Den samlede skat placeres statistisk hos den opkrævende delsektor, der så videreforder provenuet til de endelige modtagere i form af interne offentlige overførsler. Afgrænsningen mellem disse på den ene side og skatterne og afgifterne på den anden er vigtig, fordi de førstnævnte - for at undgå dobbeltregninger og unødigt oppustning - udgår ved den konsoliderede opgørelse for den samlede offentlige sektor, mens skattebegrebet skal være entydigt dvs. bl.a. resistent over for, om der er tale om en konsolideret opgørelse eller ej. Refusioner og tilskud m.v. inden for den offentlige sektor er hermed udelukket fra at indgå under skatte- og afgiftsområdet, uanset at de kan være nok så obligatoriske og ensidige.

1.2.1.3. DEFINITION AF SPECIELT MODSVARENDE YDELSER

Leveres der til gengæld for en ydelse til den offentlige sektor en modydelse herfra, der dels er specielt knyttet til ydelsen, dels svarer til denne - værdimæssigt - dvs. foreligger der et ækvivalent og sammenfaldende "quid pro quo", hindres den pågældende ydelse fra at indgå under skatte- og afgiftsområdet, selv om den er obligatorisk.

Den specielle tilknytning viser sig i, at ydelse og modydelse falder eller varierer sammen. I helt bred forstand kan alle ydelser til det offentlige dvs. også skatterne og afgifterne hævdes at have en modydelse, idet de i sidste ende medgår til finansieringen af det offentlige konsum, de offentlige investeringer og transfere-

ringerne fra den offentlige sektor til den private m.v. For skatternes og afgifternes vedkommende er der imidlertid alene tale om den generelle finansielle eller regnskabsmæssige sammenhæng; der er intet specielt sammenfald. Herved er skatterne fiskale.

Medlemsbidragene til de sociale kasser og fonde trækkes ofte frem som et grænsetilfælde i denne forbindelse. Disse er obligatoriske for kredsen af medlemmer. På dette punkt falder de ind under skatteområdet, men de kan siges at adskille sig på et andet, idet de har en modydelse i den forstand, at de er en forudsætning for adgangen til at opnå kassernes og fondenes sikringsydelse. Da omfanget af de sikringsydelser, der kan opnås, imidlertid ikke er afhængigt af hvor store bidrag, der er betalt, al den stund kasserne og fondene er karakteriseret ved, at de drives på "ikke-aktuarmæssigt" grundlag, er der ikke tale om nogen speciel samvarians mellem ydelse og modydelse, og bidragene bliver derfor at klassificere som skatter.

Hvis der er en speciel sammenhæng mellem ydelse og modydelse afgøres placeringen uden for eller inden for skatte- og afgiftsområdet af, om modydelsen kan anses for svarende til ydelsen eller ej. Hvis værdien af modydelsen klart dækker eller mere end dækker ydelsen, klassificeres denne altid som andet end skat. Det fiskale element er ikke tilstede. Hvis der er tvivl om dækningen, kan en placering inden for skatte- og afgiftsområdet blive aktuel, men vil afhænge af modydelsens type.

Modydelsen kan for det første være varer og tjenester ud af produktionen inden for den offentlige sektor.

Hvis produktionen er markedsbestemt dvs. stammende fra en af de ovenfor nævnte departementale virksomheder, skal en række betingelser være opfyldt, for at der kan blive tale om en skattemæssig placering af indtægten. For det første skal den pågældende departementale virksomhed være i en monopolsituation, således at køberne ikke kan gå andre steder hen, hvis de har behov for at erhverve virksomhedens varer eller tjenester. Herved får betalingen et vist obligatorisk præg. For det andet skal det offentlige udnytte monopolsituationen til at hjemtage en så stor ekstraordinær avance dvs. forskel mellem salgspris og fremstillingsomkostninger, at modydelsen bliver klart underdækkende.

Behandlingen ses at være parallel til den, der omtales i afsnit 1.2.1.2 vedrørende de offentlige selskaber og quasi-selskaber.

Er produktionen den ikke-markedsbestemte, der som hovedformål er beregnet på offentligt konsum, oppebæres salgsindtægterne normalt i form af gebyrer o.lign., som offentlige myndigheder og institutioner opkræver i forbindelse med leveringen af deres ydelser. Disse gebyrer m.v. er som regel fastsat som ikke-omkostningsbestemte takster, hvorfor dækningsspørgsmålet kan være vanskeligt at afgøre. Det må på forhånd antages, at modydelsen hyppigst er overdækkende i kraft af tilknytningen til det offentlige

konsum, der i princippet er vederlagsfrit. Er der tvivl, og optræder der samtidigt omstændigheder, hvorunder erhvervelsen af modydelsen bliver helt uomgængelig dvs. obligatorisk, henføres den pågældende ydelse til skatte- og afgiftsområdet, hvis modydelsens hovedformål er at tjene som et instrument for det offentliges regulering af samfundet. Eksempler på sådanne indtægter til det offentlige, hvortil der på den ene side er knyttet en speciel modydelse, der dog på den anden side kun er nominal samt obligatorisk i de specielle situationer, hvor der er behov for modydelsen, og som af sidstnævnte grunde er klassificeret som skatter eller afgifter, er gebyrer for pas, visum og kørekort, jagttegnsafgift og jagtprøvegebyr samt diverse tilsyns-, afprøvnings- og kontrolafgifter i forbindelse med produktion.

For det andet kan modydelsen være formuegoder: Reale eller finansielle, eller udnyttelsesretten til samme. Eksempler er henholdsvis salg af bygninger, jord og rettigheder samt offentlig låntagning og løbende indtægter af jord og rettigheder samt renter og udbytter m.v. til den offentlige sektor. Normalt vil der i disse tilfælde være tale om almindelige - ikke-obligatoriske - handler eller transaktioner eller om kontraktligt fastlagte forhold - jf. afsnit 1.2.1.1 ovenfor - og de falder dermed uden for skatte- og afgiftsområdet.

En række grænsetilfælde forekommer imidlertid. Dette gælder eksempelvis i forbindelse med rettighederne. Er disse skabt af det offentlige selv, får de dels et obligatorisk præg, dels bliver deres indhold enten ikke reelt, eller af regulerende karakter, hvorved modydelserne bliver henholdsvis underdækkende eller et instrument for det offentlige. Dette er baggrunden for, at en række bevilings-, autorisations- og koncessionsafgifter indgår under skatte- og afgiftsområdet.

Et andet grænsetilfælde, der også belyser problemstillingen i afsnit 1.2.1.2 om afgrænsningen af den offentlige sektor, er tvangsopsparing. Det obligatoriske element er tilstede, som det også skal være, før overvejelserne om placering inden for skatte- og afgiftsområdet overhovedet påbegyndes. Imidlertid foreligger der en modydelse - nemlig en finansiell fordring. Denne vil dog normalt ikke kunne anses for ækvivalent dels på grund af det dispositionstab, der følger af det obligatoriske element, dels fordi der for tvangsopsparing normalt vil blive ydet ringere vilkår - fx lavere eller ingen rente, eventuelt ubestemt løbetid og uomsættelighed - end på det fri marked. Det afgørende bliver herefter om provenuet tilfalder det offentlige eller placeres uden for den offentlige sektor fx i et pengeinstitut som bunden opsparing. Kun i det første tilfælde er der, jf. den indledningsvis givne definition, tale om en skat. Ydermere vil dette i praksis kun blive aktuelt hvis tvangsopsparingen anvendes som substitut for egentlig skat, hvilket normalt vil vise sig ved at udskrivningen sker løbende. I den periode som den generelle skattestatistik

dækker er bunden opsparing blevet pålagt fem gange. Kun én gang, 1963-65, er dette blevet klassificeret som en skat, i det pågældende tilfælde som er en personlig indkomstskat.

1.2.2. IMPLEMENTERING AF SKATTE- OG AFGIFTSDEFINITIONEN

Ved udfyldelsen i praksis af det ovenfor i afsnit 1.2.1 gennemgåede definitionssæt har målsætningen været at gennemføre en praktisk afgrænsning af skatte- og afgiftsområdet, der så vidt muligt både var:

- I overensstemmelse med den almindelige opfattelse af begrebet skatter

og:

- Resistent over for institutionelle, herunder regnskabsmæssige ændringer af rent formel karakter

samt:

- Konsistent - internt og med de øvrige dele af det generelle statistiksystem for de offentlige finanser, der igen skal være konsistent med nationalregnskabet.

Som regel har disse tre krav kunnet forenes. Der er således erfaring for, at hvis konsistensen tilgodeses som det primære, hvilket normalt har været tilfældet, så vil der ganske ofte også være skabt en løsning, der viser sig at være rimelig resistent i det lange løb, og som endvidere harmonerer med det gængse syn på, hvad der falder inden for skatte- og afgiftsområdet, og hvad der ikke gør det.

Konsistenskravet har i øvrigt lige så meget været en hjælp som et krav ved udarbejdelsen af den generelle skattestatistik. Eksempelvis kræver en udelukkelse af en transaktion fra skatte- og afgiftsområdet en eksplicit stillingtagen til, hvor den pågældende transaktion så skal placeres. Skal den betragtes som en salgsindtægt, en erhvervs- eller formueindtægt eller eventuelt som en helt frivillig overførsel til den offentlige sektor, eller skal den måske indgå som en rent finansieringsmæssig formuetransaktion? Denne udvidede problemstilling letter ofte overvejelserne, og ved den modsatte proces af ovennævnte "fanges" mange småskatter og -afgifter. Den negative afgrænsning kan siges at være næsten lige så værdifuld i praksis som den positive. Dette er netop en af fordelene ved at arbejde inden for et totalt og sammenhængende statistik system, der "lukker sig selv".

1.3. DEN GENERELLE SKATTESTATISTIKS REGISTRERINGSPRINCIPER

For at gøre den generelle skattestatistik både total og detaljeret er det nødvendigt at anvende oplysninger fra en lang række kilder. Statistikgrundlaget er - jf. afsnit 3 nedenfor om kilder og periodisering - dels de eksisterende detailstatistikker på skatteområdet, dels og ikke mindst specialopgørelserne fra de forskellige skatte- og afgiftsadministrationer og endelig de offentlige regnskaber dvs. regnskaberne for staten, amts- og primærkommuner-

ne, de sociale kasser og fonde samt visse offentlige eller quasi-offentlige, selvstændigt regnskabsførende enkeltinstitutioner. Disse mange og detaljerede oplysninger er i vidt omfang opgjort efter forskelligartede principper. Skal de samarbejdes til en opgørelse omfattende den samlede beskatning, må der derfor gennemføres en harmonisering af oplysningerne.

1.3.1. HENFØRINGSTIDSPUNKTET

Hyppigst varierer kilderne mht. den anvendte periodisering. Når de forskellige grundoplysninger skal sammensættes, må der derfor foretages en omperiodisering til en fælles basis.

Som fælles basis benyttes i den generelle skattestatistik - og altså også i nationalregnskabet - det såkaldte retserhvervelses- eller optjeningstidspunkt. I afsnit 3 om kilder og periodisering er der gjort rede for dette og for de forskellige afvigende periodiseringsprincipper i kilderne samt for de retningslinier, efter hvilke den ovennævnte omperiodisering er foretaget.

1.3.2. BRUTTOPRINCIPPET

Et andet vigtigt element i registreringen er det såkaldte bruttoregistreringsprincip, hvorefter udgifter aldrig modregnes i indtægter og vice versa. Det benyttes i det generelle statistiksystem som hovedregel for adskillelsen af indtægter og udgifter, og er også anbefalet i de internationale retningslinier, der er fulgt ved opbygningen af systemet.

Eksempelvis betragtedes den i 1981 og 1982 udbetalte såkaldte negative indkomstskat for landmænd ikke som en negativ personlig indkomstskat i skattestatistikken, men derimod som en indkomstoverførsel fra det offentlige til husholdningerne.

1.4. DEN GENERELLE SKATTESTATISTIKS GRUPPERINGSKRITERIER

Som nævnt i afsnit 1.1.1 nødvendiggør forskellige typer af analyser forskellige grupperinger af de statistiske enheder. Som ligeledes nævnt er den generelle skattestatistik således indrettet, at forskellige grupperingsbehov kan imødekommes.

I forbindelse med den generelle statistiks offentliggørelse foretages der fire standardgrupperinger efter følgende kriterier:

1. Skatteform
2. Provenuemodtagende offentlige delsektorer
3. Skatteart
4. Placering i nationalregnskabet.

1.4.1. FORDELING EFTER SKATTEFORM

Herved forstås en fordeling af skatterne og afgifterne efter typen af den statistiske enhed, der er tale om i de

enkelte tilfælde - dvs. på den ovenfor i afsnit 1.1.1 nævnte fire former for skat:

1. Selvstændige skatter
2. Sammenkoblede skatter
3. Sammensatte skatter
4. Delte skatter.

1.4.2. FORDELING EFTER PROVENUEMODTAGENDE OFFENTLIG DELSEKTOR

Ved delsektorfordelingen klassificeres skatterne og afgifterne efter den offentlige delsektor, der endeligt modtager skatteprovenuet.

De delsektorer, der arbejdes med, er de samme, som diskuteredes i afsnit 1.2.1.2 i forbindelse med spørgsmålet om afgrænsningen og opdelingen af den offentlige sektor - dvs.:

1. Den statslige sektor
2. De sociale kasser og fonde
3. Den amtskommunale sektor
4. Den primærkommunale sektor.

Den endelige modtager er den sektor, der modtager provenuet af skatten og afgiften som sådan - dvs. i en form, som for det første er i overensstemmelse med den ovenfor i afsnit 1.2.1 gennemgåede generelle definition af skatte- og afgiftsområdet, og som for det andet opfylder de i afsnit 1.1.1 gennemgåede betingelser for at indgå som en statistikenhed. Henføringen sker med andre ord til den offentlige myndighed, der modtager provenuet som et specifikt led i beskatningen og ikke som en interne offentlig overførsel.

Bilagstabel 1 viser beskatningen fra 1947 til i dag opdelt efter modtagerkriteriet.

1.4.3. FORDELING EFTER SKATTEART

Med skatteartsfordeling menes en klassifikation af skatterne og afgifterne efter deres udskrivningsgrundlag dvs. skattekriteriet, uanset om dette er specifikt for den pågældende skatteenhed eller ej. Udskrivningsgrundlaget er et rimeligt entydigt kriterium at arbejde efter og derfor også det, der har kunnet opnås international enighed om.

Indholdsmæssigt følger den generelle skattestatistik temmeligt nøje de internationale retningslinjer. Der opereres med følgende grupper af skatter og afgifter:

1. Indkomstskatter
2. Obligatoriske gebyrer og bøder m.v.
3. Obligatoriske bidrag til sociale ordninger
4. Andre arbejdsmarkedsbidrag
5. Skatter af formue, ejendom og besiddelse
6. Afgifter af varer og tjenester
7. Andre produktionsskatter.

Afsnit 2, hvor de enkelte skatter og afgifter beskrives, er opdelt efter dette arts-kriterium.

Bilagstabel 2 viser den samlede beskatning 1947-1986 fordelt efter art.

1.4.4. FORDELING EFTER NATIONALREGNSKABSPLACERING

Føromtalte klassificering efter skatteartskriteriet giver en entydig, men ikke særlig nuanceret fordeling. Således kommer eventuelle forskelle, når det gælder de enkelte skatters og afgifters påvirkning af samfundsøkonomien i et bredere perspektiv, end udskrivningsgrundlaget tilsiger, ikke til udtryk. Der er derfor ofte behov for alternative grupperinger til forskellige analyseformål. Et hyppigt brugt alternativ er nationalregnskabet opdeling af skatter og afgifter. Også denne klassifikation tager sit udgangspunkt i udskrivningsgrundlaget, men dette er ikke som ovenfor i forbindelse med artsfordelingen hovedkriteriet med hensyn til selve grupperingen. Det afgørende er inplaceringen på de forskellige dele af nationalregnskabet - dvs. på dets forskellige konti; hvilket igen er et forsøg på at afspejle de enkelte skatters og afgifters forskelligeartede påvirkning af samfundsøkonomien.

Nationalregnskabet kan opdeles i tre hovedafsnit, der hver især består af en række konti:

1. Den reale side, der angiver tilgangen dvs. produktionen og importen af varer og tjenester og anvendelsen af disse enten som rå- og hjælpestoffer eller til konsum, faste investeringer og lagerinvesteringer eller til eksport.
2. Indkomstsiden, der omhandler indkomsterhvervelsen, der være sig i form af indkomster tjent direkte i forbindelse med produktionen eller i form af overførselsindkomster, og indkomstens anvendelse til køb af konsumgoder eller til opsparing.
3. Kapitalsiden, der viser, hvordan den gennem opsparingen i løbet af en periode skabte formue modsvares af ændringer i beholdningen af reale aktiver, af kapitaloverførsler og af ændringer i gæld og tilgodehavender.

Nationalregnskabsgrupperingen af skatterne og afgifterne er bestemt af denne opdeling, idet henføringskriteriet er, hvilke af de ovenfor nævnte størrelser der danner det direkte grundlag for beskatningen. Det er m.a.o. udskrivningsgrundlagets eller skattekriteriets nationalregnskabsmæssige tilknytning - og ikke arten som sådan - der er afgørende for grupperingen, idet skatteudgiften i nationalregnskabet i princippet placeres på den konto, som dens udskrivningsgrundlag vedrører. Tredelingen ovenfor afspejler sig således i, at der i nationalregnskabet opereres med følgende tre hovedgrupper af skatter og afgifter:

1. Indirekte skatter
2. Direkte skatter
3. Kapitalskatter,

hvis indhold beskrives i det følgende. Artsnumrene i parentes henviser til beskrivelsen af de enkelte skatter og

afgifter i afsnit 2 - se også bilagstabel 2, der opererer med artsgrupperingen på tocifferniveau.

Indirekte skatter omfatter skatter og afgifter, der påvirker nationalregnskabet's reale side. I gruppen kommer hermed til at indgå:

- 1.1. Vægtafgifter på motorkøretøjer anvendt i produktionen (gruppe 5.3.0.2)
- 1.2. Ejendomsskatter (gruppe 5.4 bortset fra 5.4.0.1, som er engangsgrundskylden til staten i 1980)
- 1.3. Afgifter af varer og tjenester (gruppe 5)
- 1.4. Andre produktionsskatter (gruppe 6)
- 1.5. Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgivere (gruppe 4.2)

De indirekte skatter underopdeles i vareskatter og ikke-varetilknyttede indirekte skatter.

Vareskatterne er skatter, der er baseret på konkrete vare- og tjenestestrømme. Hermed kommer denne gruppe til at omfatte afgifter af varer og tjenester dvs. punkt 1.3 i oversigten ovenfor.

De øvrige indirekte skatter i ovenstående oversigt er baseret på andre forhold i forbindelse med produktionen. De klassificeres derfor som ikke-varetilknyttede indirekte skatter.

Direkte skatter omfatter skatter og afgifter, som påvirker nationalregnskabet's indkomstsiden. Gruppen kommer hermed til at omfatte:

- 2.1. Indkomstskatter (gruppe 1)
- 2.2. Formueskat (gruppe 5.1 bortset fra 5.1.0.3)
- 2.3. Vægtafgifter på motorkøretøjer anvendt af husholdningerne (gruppe 5.3.0.1)
- 2.4. Midlertidig formueafgift af pensionskapitaler (gruppe 5.1.0.3)
- 2.5. Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdstagere (gruppe 4.1).

Kapitalskatter dækker ikke-løbende - set fra skatteyderens side - skatter og afgifter på formue og ejendom, som derfor hverken påvirker nationalregnskabet's produktions- eller indkomstsiden, men formuesiden. Hermed kommer gruppen til at omfatte:

- 3.1. Afgift af arv og gave (gruppe 5.2.)
- 3.2. Statslig eengangsgrundskyld af landbrugsejendomme (gruppe 5.4.0.1).

Ud over ovenstående tredeling af skatterne og afgifterne udskilles der i nationalregnskabet yderligere to skatte- og afgiftsgrupper:

4. Obligatoriske gebyrer samt bøder m.v., der direkte påvirker nationalregnskabet's indkomstsiden (gruppe 2)
5. Obligatoriske bidrag til sociale ordninger, der direkte påvirker nationalregnskabet's indkomstsiden (gruppe 3).

Baggrunden for, at de obligatoriske gebyrer og bøder m.v. optræder som en selvstændig gruppe og ikke sammen med de direkte skatter, selv om de indgår på samme del af nationalregnskabet, er at de nok påvirker indkomstsiden, men normalt ikke er indkomstafhængige. De direkte skatter varierer med størrelsen af deres udskrivningsgrundlag, mens gebyrerne og bøderne m.v. som regel fastsættes som absolutte beløb.

Som hovedregel er bidragene til sociale ordninger i Danmark også indkomstuafhængige. De fastsættes normalt som et bestemt beløb pro persona - dvs. medlem af en social ordning - hvorved de får karakter af kopskat. Den afgørende begrundelse for deres udskillelse i en separat gruppe i nationalregnskabet er imidlertid, at de adskiller sig fra den øvrige beskatning ved, at der med dem direkte følger en veldefineret ret eller adgang til senere ydelser. Disse skatter er på denne måde effektivt "øremærket" sociale formål. Der er med andre ord tale om en slags opsparing set fra de tilgodesettes side - omend indirekte og kollektiv - dvs. en anvendelse af indkomst. En skat på lønmassen betalt af virksomhederne eller en skat på antal ansatte, der ikke indebar en sådan ret, ville derimod i nationalregnskabet blive klassificeret som en skat på produktionsfaktorer dvs. som en indirekte skat. En kopskat betalt af personer uden social "øremærkning" af beløbet ville blive klassificeret som en direkte skat. Dette er baggrunden for den viste placering af andre arbejdsmarkedsbidrag under indirekte skatter, når de påhviler arbejdsgiverne, og ellers under direkte skatter.

I forbindelse med de ovenstående grupperinger opstår der i praksis en række konkrete afgrænsningsproblemer. For en nærmere uddybning af disse kan der henvises til Danmarks Statistiks årspublikation "Skatter og afgifter".

Bilagstabel 3 viser beskatningen 1947-1986 fordelt på nationalregnskabsgrupper.

1.5. STATISTISKE MÅL FOR BESKATNINGSNIVEAUET

Det samlede beskatningsniveau er i de seneste år blevet et meget fremtrædende element i den økonomisk-politiske debat. Begrebet - under betegnelser såsom skattetryk, skattebyrde eller beskatningsniveau - benyttes imidlertid oftest uden en nærmere indholdsmæssig præcisering. Der er nemlig flere muligheder at vælge imellem.

I forbindelse med den generelle skattestatistik belyses strukturen og udviklingen i beskatningsniveauet gennem tre forskellige mål.

Det traditionelt benyttede skattetryksmål på makroniveau, også internationalt, er udtrykket:

$$\frac{\text{Skatter og afgifter}}{\text{Bruttonationalprodukt i markedspriser}} \times 100.$$

Dette udtryk er imidlertid ikke udpræget konsistent. Mere rimeligt er det at operere med et korrigeret skattetryk, der beregnes som:

$$\frac{\text{Skatter og afgifter}}{\text{Disp. bruttonationalindkomst i markedspriser}} \times 100,$$

der viser, hvor stor en del af samfundets disponible indkomst det offentlige beslaglægger gennem beskatningen. Alternativt kunne udviklingen belyses ved modificeret skattetryk:

$$\frac{\text{Disponibel offentlig bruttoindkomst}}{\text{Disp. bruttonationalindkomst i markedspriser}} \times 100,$$

hvor der er taget højde for, at der modsat de indirekte skatters belastning af produktionen sker en subsidiering af denne gennem pristilskud m.v. fra det offentlige, og for, at der modsat de direkte skatter løbende transfereres betydelige beløb - først og fremmest i form af sociale overførsler - fra den offentlige sektor til den private. Det modificerede skattetryk tager derimod ikke højde for kapitaltransferringerne mellem den offentlige og private sektor og for den "overførsel", der ligger i offentlig låntagning eller långivning.

For en uddybende diskussion af alternative skattetryks- og i øvrigt også udgiftstryksmål kan henvises til den indledningsvist nævnte artikel i "Økonomi & Politik".

Bilagstabel 4 viser udviklingen i såvel det traditionelle som det korrigerede og modificerede skattetryk 1947-1986.

Afsnit 2

2. DE ENKELTE SKATTER OG AFGIFTER

Den statistiske enhed dvs. den enkelte skat eller afgift i skatte- og afgiftsmodul, og dermed i den generelle skattestatistik, er afgrænset i afsnit 1.1.1. I det følgende gennemgås disse enheder. Det sker i den orden, de optræder ved artsklassifikationen jf. afsnit 1.4.3 og jf. de efterstillede, i parentes anførte, skatteartsnumre, der optræder på et-, to- og firecifterniveau. I forbindelse med firecifrangivelserne, der vedrører den enkelte statistikenhed, er der yderligere - og ligeledes i parentes - anført et sektornummer, der refererer til den provenumodtagende offentlige delsektor jf. afsnit 1.4.2 ovenfor: (1) angiver den statslige sektor, (2) de sociale kasser og fonde, (3) den amtskommunale sektor og (4) den primærkommunale sektor.

Da skattemodul og den generelle statistik dækker hele skatte- og afgiftsområdet, som afgrænset af Danmarks Statistik jf. afsnit 1.2.1 ovenfor, bliver gennemgangen i det følgende en gennemgang af den samlede beskatning i Danmark. Denne er beskrevet, som den var indrettet i 1986.

2.1. INDKOMSTSKATTER (1)

Gruppen indeholder skatter og afgifter, der udskrives på grundlag af faktisk eller forventet indkomst. Ved indkomst forstås både tjente indkomster og overførselsindkomster - de sidste fortolket videst muligt. Hermed inkluderes såvel løn-, erhvervs- og formueindkomster, pensioner, understøttelser o.lign. løbende indkomster som kapitalgevinster og gevinster ved lotterispil og tipning m.v.

Beskatningen kan enten være pålagt den samlede indkomst, uanset kilde, eller enkelte indkomsttyper. I det første tilfælde opereres altid med en eller anden form for nettoindkomst, i det sidste kan bruttoindkomsten undertiden være lagt til grund. Det konkret anvendte indkomstbegreb i forbindelse med de forskellige indkomstskatter vil fremgå af de respektive afsnit nedenfor.

Indkomstskatterne underopdeles efter kredsen af skattepligtige i:

1. Personlige indkomstskatter
2. Selskabsskat m.v.
3. Andre indkomstskatter.

2.1.1. PERSONLIGE INDKOMSTSKATTER (11)

Denne undergruppe omfatter de indkomstskatter, der kun er pålagt fysiske personer samt dødsboer efter disse.

2.1.1.1. STATSLIG INDKOMSTSKAT (1101(1))

Den permanente statslige indkomstbeskatning af personer, som kendes i dag, indførtes ved skattereformen af 1903. Indtil da havde staten kun lejlighedsvis, specielt i krigsperioder, opkrævet skat af indkomst.

Ved 1903-reformen knæsattes kvotitetssystemet, der pålægger skatten efter ens retningslinier mht. udskrivningsgrundlag og udskrivningsregler for alle skatteydere. De tidligere indkomstskatter havde hyppigt været repartitionsskatter, hvor kun skattebeløbene fra område til område fastlagdes centralt, mens fordelingen på skatteyderne blev overladt til de lokale myndigheder.

1903-beskatningen var alt i alt progressiv, dog - i modsætning til i dag - efter en såkaldt trinskala, hvilket betød, at den enkelte indkomst i sin helhed beskattedes med samme procent, men således at indkomster tilhørende højere intervaller blev beskattet med højere procentsatser.

Efter hyppige satsforhøjelser indførtes i 1919 i stedet en progressiv rateskala, der inddeler den enkelte indkomst i lag, hvorefter hvert lag beskattes med hver sin procentsats, der er stigende med indkomstlagets højde.

I princippet bygger den nuværende statslige indkomstbeskatning stadig på dette grundlag, dog i den betydelig moderniserede form, det fik ved statsskatteloven af 10. april 1922. Hertil er kommet senere ændringer, der følger af især kildeskatteloven af 31. marts 1967 og de løbende lignings- og udskrivningslove. Kildeskattens indførelse i 1970 var væsentligst en ændring af opkrævningssystemet, jf. nedenfor, dog foretoges som forberedelse hertil en betydelig ændring i fradragsreglerne, idet fradraget for betalte indkomst- og formueskatter blev afskaffet i 1968. Denne fradragsret, som havde været gældende i hele indkomstbeskatningens nyere historie, var i løbet af 1960'erne blevet stærkt omdiskuteret på grund af fradragets stadig stigende betydning.

Skattepligten påhviler ifølge kildeskattelovens §1 som hovedregel alle personer, der har bopæl her i landet. Endvidere omfattes bl.a. personer, der ikke har, men inden for de sidste 4 år har haft bopæl her i landet, og som ikke kan godtgøre, at de er omfattet af et fremmed lands (herunder Færøernes eller Grønlands) indkomstbeskatning, samt udenlandske statsborgere, der tager ophold her i landet i mindst 6 måneder. Ligeledes omfattes danske statsborgere, der gør tjeneste på danske skibe, og dødsboer, der skiftes her i landet. Alle disse er fuldt skattepligtige.

Derimod er en række personer og dødsboer, der behandles i udlandet, ifølge lovens §2 begrænset skattepligtige. Det kan eksempelvis være personer, der ikke er fuldt skattepligtige ifølge ovenstående, men som modtager A-indkomst her fra landet, udøver erhverv med fast driftssted i Danmark, ejer fast ejendom i landet eller modtager udbytteindtægter m.v.

Undtaget fra skattepligt er Kongehusets medlemmer samt fremmede staters diplomatiske repræsentanter.

Udskrivningsgrundlaget for den statslige indkomstskat fremkommer ved at reducere den skattepligtiges bruttoindkomst, med dels de såkaldte ligningsmæssige fradrag, hvorved den skattepligtige indkomst fremkommer, dels de såkaldte beregningsfradrag, der hovedsagelig udgøres af personfradragene. Det således opgjorte udskrivningsgrundlag er imidlertid mere en analytisk eller statistisk størrelse end en reel skattemæssig. Siden 1975 anvendes statsskatteskalaen nemlig på den skattepligtige indkomst, der således er det virkelige udskrivningsgrundlag, hvorefter det fremkomne beløb reduceres med nederste skalatrins skatteværdi af personfradraget.

Ifølge statsskatteovens §4 skal til bruttoindkomsten medregnes den skattepligtiges samlede årsindkomst, uanset om den hidrører her fra landet eller ej, og uanset om indkomsten er i form af penge, naturalier eller formuegoder.

Til bruttoindkomsten skal dog ikke regnes formueforøgelse, der følger af, at de formuegoder, den skattepligtige ejer, stiger i værdi. Som skattepligtig indkomst betragtes heller ikke arv og gaver, der falder ind under loven om arve- og gaveafgifter. Forsikringsudbetalinger og indtægter, der hidrører fra kapitalforbrug eller låneoptagelse, samt de fleste former for kapitalgevinster, herunder kursgevinster på værdipapirer, med mindre der er tale om næring eller spekulation indregnes heller ikke. Kapitalgevinster kan dog eventuelt komme ind under loven om særlig indkomstskat.

Desuden findes naturligvis en lang række undtagelser og særbestemmelser. Således indgår såvel arbejdsgiverens som lønmodtagerens indbetalinger til en række forskellige pensionsordninger - herunder ATP - ikke i bruttoindkomsten. Det samme gælder eksempelvis invaliditetsbeløb m.v., understøttelse efter bistandsloven samt boligsikring, børnetilskud o.l.

Som nævnt fremkommer den skattepligtige indkomst herefter ved, at bruttoindkomsten reduceres med de ovennævnte ligningsmæssige fradrag. Hermed forstås de fradrag, som skatteyderen selv foretager på selvangivelsen, dvs. udgifter til indkomstens erhvervelse og vedligeholdelse samt en række individuelle fradrag begrundet i andre forhold. Det beløbmæssigt vigtigste af disse er fradraget for renteudgifter. Dette udgjorde i indkomståret 1984 70 pct. af de samlede ligningsmæssige fradrag på omkring 98 mia. kr.

Reduceres indkomsten dernæst med beregningsfradragene, fremkommer en størrelse, som hyppigt fx i statistikken kaldes udskrivningsgrundlaget. Tidligere, da der var tale om det reelle grundlag for skattens beregning, brugtes betegnelsen skalaindkomst.

Disse fradrag, der foretages af skattevæsenet, er først og fremmest de gennem lovgivningen fastlagte personfradrag, der er af varierende størrelse for forskellige skatteyderkategorier. Ud over det normale personfradrag, der i 1986 er på 23.200 kr. pr. person for statsskattes vedkommende, jf. nedenfor, kan der således ydes et dobbelt personfradrag for enlige forsørgere af uddannelsessøgende unge, der er fyldt 17 år, og specielle personfradrag for enlige og sambeskattede pensionister på hhv. 43.900 og 24.000 kr. i 1986, mens der modsat kan blive tale om en nedsættelse af personfradraget, hvis den skattepligtige har modtaget kontanthjælp.

Personfradraget ændredes, som omtalt ovenfor, i 1975 fra at være et fradrag i indkomsten til at være et fradrag i skatten. De beløb, der fremkommer ved at anvende statsskatteskalaen på den skattepligtige indkomst, reduceres med skatteværdien af personfradraget, svarende til det skattebeløb, som personer på nederste statsskatteskalatrin skal betale af en indkomst af samme størrelse som personfradraget.

Fra og med indkomståret 1984 sker reguleringen af personfradragene efter samme principper som skatteskalaens beløbsgrænser jf. nedenfor. Denne automatiske regulering kan dog lejlighedsvis sættes ud af kraft således som det er sket i indkomståret 1986, hvor størrelsen af pensionisters personfradrag er fastsat direkte i udskrivningsloven.

Fra og med 1983 blev der som noget nyt fastsat ét personfradrag for statsskatten, folkepensionsbidraget og dagpengefondsbidraget, og et andet gældende for primær- og amtskommunal indkomstskat samt kirkeskat, jf. nedenfor. Den væsentligste konsekvens af dette var, at man dermed indførte forskelligt udskrivningsgrundlag i ovennævnte skatter til staten og skatterne til kommunerne.

Til skattepligtige på mindst 67 år kan der endvidere i den skattepligtige indkomst ske et nedslag for renteindtægter.

Udskrivningsreglerne bygger, som beskrevet ovenfor, på en rateskalastruktur. Grundskalaen er fastlagt i udskrivningsloven og ser fra og med indkomståret 1984 ud som følgende:

af de første 84.700 kr. svares 16 pct.
af de næste 59.400 kr. svares 32 pct.
af resten svares 44 pct.

Denne grundskalas beløbsgrænser reguleres hvert år efter et reguleringstal, der fastsættes i de årlige udskrivningslove sammen med eventuelle ekstraordinære ændringer af beløbsgrænserne.

Samtidig fastsættes årets udskrivningsprocent, der angiver hvor stor en del af grundskalaens skatteprocent, der skal opkræves. Således svarer en udskrivningsprocent på 90 til, at de effektive statsskatteprocenter er 10 pct. lavere end de i grundskalaen fastsatte. Udskrivningsprocenten har netop været 90 i årene 1975-1986 på nær 1981, hvor den var 91.

Efter reguleringen af beløbsgrænserne og med en udskrivningsprocent på 90 samt efter en ekstraordinær forhøjelse af 1. trin på 4.000 kr. og en tilsvarende nedsættelse af 2. trin, ser statsskattens udskrivningsskala for 1986 således ud:

af de første 113.400 kr. svares ... 14,40 pct.
af de næste 76.300 kr. svares 28,80 pct.
af resten svares 39,60 pct.

Endelig er der i udskrivningsloven fastlagt en række bestemmelser, der, uanset de almindeligt gældende udskrivningsregler, forhindrer, at marginals-katten bliver alt for høj. For 1986 er nedenstående grænser fastlagt:

- a. Udskrivningslovens §3, stk. 5 (det skrå skatteloft): Såfremt en skatteydere marginale indkomstskat til stat, herunder folkepensions- og dagpengefondsbidraget, amt og kommune, men ikke til folkekirken, overstiger 73 pct., nedsættes statsindkomstskatten med det overskydende beløb. Beregningen foretages før nedsættelsen af skatterne med skatteværdien af personfradraget.
- b. Udskrivningslovens §5 (det vandrette skatteloft): Såfremt en skatteydere indkomst- og formueskat til stat, amt og kommune tilsammen overstiger 78 pct. af den skattepligtige indkomst, nedsættes først formueskatten og herefter indkomstskatten til staten med det overskydende beløb. Formueskatten kan dog højst nedsættes med 60 pct. Beregningen foretages efter nedsættelse af skatten ifølge den skrå skatteloftsregel og efter nedsættelsen med skatteværdien af personfradraget.

Endelig må udskrivningsprocenten aldrig fastsættes højere end 105. Denne regel har dog endnu aldrig haft nogen praktisk betydning.

Med hensyn til opkrævningen af indkomstskatten gik man som nævnt over til kildeskattesystemet sidst i 1960'erne med ikrafttrædelse fra og med indkomståret 1970. Herefter sker opkrævningen efter samtidighedsprincippet, således at skatten indbetales i takt med indkomsterhvervelsen. Som hovedregel er skatten dog ikke-enderlig, men har karakter af en foreløbig skat. Som en konsekvens af denne foreløbighed sker skatteberegningen i praksis på grundlag af de for hele indkomståret forventede indkomster og fradrag, hvorved forskudsskatten fastsættes. Dette opgøres ved den såkaldte forskudsregistrering af den enkelte skatteyder i september måned forud for indkomståret. Efter indkomstårets udløb foretages årsopgørelsen, hvor

slutskatten beregnes. Den statslige indkomstskat af personer opkræves sammen med folkepensionsbidraget og dagpengefondsbidraget, der også tilfalder staten, samt den amts- og primærkommunale indkomstskat og kirkeskatten via kildeskattesystemet, dvs. af staten. De nævnte skatter bliver hermed sammensatte, idet de har fælles opkrævningssystem og - reelt - udskrivningsgrundlag, nemlig den skattepligtige indkomst, jf. ovenfor. Staten modtager altså det samlede provenu, som gennem et afregningssystem viderefremmes til den endelige modtagersektor.

Hovedparten af afregningen sker i form af forskudsbeløbene, der månedligt af staten udbetales til kommuner og amtskommuner med en tolvtedel af de for indkomståret budgetterede provenuer af kommunale og amtskommunale indkomstskatter samt kirkeskatten.

Viser de kommunale forskudsbeløb sig ved slutskatteberegningen at have været mindre end de slutskatter, som kommunerne har krav på, udbetaler staten dem forskellen i form af de såkaldte forskelsbeløb. En del af forskelsbeløbet udbetales direkte i november måned i året efter indkomståret, mens den resterende del udbetales i 36 månedlige rater i de tre følgende år. Har kommunerne derimod modtaget for stort forskudsbeløb i indkomståret, sker der en samlet modregning i november måned året efter.

Primærkommunerne, som modtager provenuet af kirkeskatten, udbetaler det budgetterede provenu til de forskellige kirkelige myndigheder også med en tolvtedel hver måned.

Selve skatteindbetalingen varierer med de forskellige former for indkomster:

For skat af A-indkomster, der fortrinsvis er løn-, dagpenge- og pensionsindtægter, sker den foreløbige indbetaling ved, at den pågældende skatteydere arbejds-giver el.lign. i forbindelse med udbetalingen af løn m.v. tilbageholder det ifølge skattekortet beregnede skattebeløb, og indsender dette til Statsskattedirektoratet, hvilket skal ske senest den 10. i den følgende måned, dog den 17. i januar måned.

Skat af B-indkomster, der væsentligst er indtægter af selvstændig erhvervsvirksomhed og renter, svares hovedsagelig ved skattebillet, og indbetales af den skattepligtige selv. Forskudsregistreret B-skat forfalder til betaling i ti rater - den 1. i hver kalendermåned ekskl. juni og december med sidste rettidige indbetalingsdato den 20. i forfaldsmåned.

Udbytteskat er en 30 pct. forskudsskat af aktieudbytter, der forfalder ved udbyttedeklarationen og indbetales af det udloddende selskab. For den enkelte skattepligtige person godskrives beløbet som forskudsskat.

Frivillige indbetalinger er indbetalinger, som skatte-yderen foretager af egen drift fra og med indkomståret 1985 med følgende fordele: Sker indbetalingen inden den 1.

juli i det år, der følger efter indkomståret, fritages skatteyderen ikke alene for at betale det pågældende beløb i restskat, s.d. nedenfor, men også for det procenttillæg, der lægges oven i restskatten.

De såkaldte §55-udbetalinger er derimod en a conto-tilbagebetaling af overskydende skat, jf. nedenfor. Kildeskatteloven bestemmer, at hvis det kan antages, at den indbetalte forskudsskat væsentligt vil overstige slutskatten, kan det overskydende beløb efter anmodning straks tilbagebetales skatteyderen. I dette tilfælde ydes der ingen procentgodtgørelse. Anmodningen skal fremsættes inden udløbet af indkomståret.

Overført restskat er den restskat, der er opstået i indkomståret to år tidligere, og som opkræves via forskudssystemet sammen med de egentlige forskudsskatter.

Skattegodtgørelse af aktieudbytte ydes efter selskabsskattelovens §17 A til modtagere af aktieudbytte, med begrundelse i den såkaldte dobbeltbeskatning af aktieudbytte. Godtgørelsen udgør fra og med 1981 25 pct. af det modtagne udbytte og medregnes i den skattepligtige indkomst ved skatteberegningen, men udredes af det offentlige og modregnes således i slutskatten.

Restskat opstår, hvis det i forbindelse med årsopgørelsen viser sig, at de beregnede slutskatter overstiger de faktisk indbetalte forskudsskatter. Er der for en skatteyder beregnet en restskat, tillægges denne 7 eller 8 pct. afhængig af, om restskattebeløbet er på mindre end eller mindst 5.000 kr., samt eventuelt skyldige morarenter. Fra og med indkomståret 1981 bliver en restskat m.v. under 5.000 kr. indarbejdet i forskudsskatten for det indkomstår, der ligger to år efter det, hvori restskatten er opstået. Udgør restskatten derimod 5.000 kr. eller derover, opkræves den i tre rater i september, oktober og november i året efter det pågældende indkomstår.

Overskydende skat opstår, hvis det viser sig, at forskudsskatten overstiger slutskatten. Ved en eventuel overskydende skat ydes der inden udbetalingen til skatteyderen en godtgørelse på 4 pct. Endvidere sker der en modregning af eventuelle morarenter. Den overskydende skat udbetales i perioden 1. maj til 1. september i året efter indkomståret (se iøvrigt §55-udbetalinger ovenfor).

Gældende lovgrundlag: Statsskatteloven, Kildeskatteloven og Ligningsloven samt gældende udskrivningslove.

2.1.1.2. AMTSKOMMUNAL INDKOMSTSKAT (1102(3))

Amtskommunal indkomstskat blev indført pr. 1. januar 1972. Herved ændredes den hidtidige amtskommunale finansieringsstruktur. Ud over ejendomsskatter bestod amtskommunernes indtægter før 1972 hovedsagelig af bidrag pålagt de i amtsskatten værende primærkommuner. Disse bidrag blev afskaffet med den nye amtskommunale indkomstbeskatning.

Amtskommunal skattepligt påhviler enhver person, der er pligtig til at svare statslig indkomstskat, se afsnit 2.1.1.1 ovenfor.

Skatten tilfalder udelt den amtskommune, amtsskattekommunen, hvori den skattepligtiges skattekommune, se nedenfor, er beliggende. Der svares ikke amtskommunal indkomstskat i Frederiksberg og Københavns kommuner, som falder uden for den amtskommunale inddeling.

Udskrivningsgrundlag og opkrævningsregler for den amtskommunale indkomstskat er de samme som for statslig indkomstskat jf. dog de nye forskellige personfradrag omtalt i afsnit 2.1.1.1 ovenfor.

Skatten beregnes som en bestemt procent af udskrivningsgrundlaget, dvs. det er en såkaldt proportional skat, når der ses bort fra personfradraget, der alt i alt gør skatten progressiv i den særlige variant, der kaldes regressiv beskatning. Marginalskatteprocenten er m.a.o. konstant uanset indkomstens størrelse.

Udskrivningsprocenten fastlægges af amtsrådet for et kalenderår af gangen. Dette sker ved, at der fra det beløb, der ifølge årsbudgettet skal udskrives som skat til amtsskatten, trækkes de forventede indtægter af grundskyld og dækningsafgift, hvorefter udskrivningsprocenten fastlægges således, at indkomstskatteprovenuet forventes at kunne dække den resterende del af de budgetterede skatteindtægter.

Fastsættelsen for 1986 må dog ses på baggrund af regeringens henstilling om, at de kommunale skatter holdes i ro, jf. senest Indenrigsministeriets cirkulære af 15. marts 1985. Henstillingen har som udgangspunkt, at primær- og amtskommuner udskrives det provenu af samlet indkomstskat og grundskyld, der ville følge ved fastsættelse af uændret udskrivningsprocent og grundskyldspromille i forhold til 1985. Der er ikke tilsigtet nogen bestemt fordeling mellem de to beskatningsformer. Henstillingen gælder for primærkommunerne respektive amtskommunerne under ét. Den enkelte kommune kan derfor ændre udskrivningsprocent eller grundskyldspromille, såfremt særlige forhold gør sig gældende, fx at den forventede udvikling i beskatningsgrundlaget afviger fra landsgennemsnittet, ligesom en skatnedsættelse kan begrundes med en nedsættelse af aktivitetsniveauet.

Landsgennemsnittet for den amtskommunale udskrivningsprocent har for hele landet ekskl. Københavns og Frederiksberg kommuner ligget på 8,7 pct. i perioden 1984-1986.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 534 af 30. oktober 1974 som ændret ved lov nr. 217 af 28. april 1976 og lov nr. 500 af 28. oktober 1983.

2.1.1.3. PRIMÆRKOMMUNAL INDKOMSTSKAT (1103(4))

Generelt opstod lokale skatter som led i løsningen af særlige opgaver i lokalsamfundet, såsom brandvæsen, fat-

tigvæsen, infrastruktur osv. Til de forskellige formål opkrævedes en række afgifter, der gik i hver sin særlige kasse. Ofte var det frivillige tilsagn om et vist bidrag, som man derefter var forpligtet til at yde.

Et væsentligt skridt i udviklingen mod vore dages kommunale beskatning var den gradvise sammenlægning af de forskellige kasser, hvilket medførte en bevægelse mod en samlet beskatning til dækning af udgifterne til de forskellige formål.

Et andet skridt var statens stigende indflydelse både på pålæggelse af opgaverne og på finansieringen af udgifterne til disse.

Siden kommunalreformen i 1970 har der imidlertid været en vis tendens i modsat retning med det resultat, at de nuværende kommunale skattebyrder stadig varierer meget. Forskellen i skattetryk har dog været betydeligt større end idag, ligesom variationen i selve skattestrukturen fra kommune til kommune, var betragtelig så sent som i 1960'erne.

Efter de nuværende regler er det alene beskatningens niveau, der fastsættes af kommunen, dvs. disse kan ikke selvstændigt pålægge de skattepligtige nye skatter.

I dag påhviler kommunal indkomstskattepligt enhver person, der er statsindkomstskattepligtig efter kildeskatteloven. Skatten svares for et kalenderår som hovedregel til den kommune, skattekommunen, hvor den skattepligtige har bopæl eller i mangel af bopæl ophold den 5. september i året forud for det pågældende kalenderår.

Udskrivningsgrundlag og opkrævningsregler er de samme som for den statslige indkomstskat, jf. dog de nye personfradragsregler. Endvidere er den primærkommunale indkomstskat proportional i samme forstand som den amtskommunale.

På baggrund af de forventede skattepligtige indkomster fastsættes udskrivningsprocenten, dvs. forholdet mellem det budgetterede provenu og det budgetterede indtægtsgrundlag, af kommunalbestyrelsen for hvert kalenderår således, at provenuet sammen med de øvrige budgetterede indtægter svarer til de budgetterede udgifter.

Primærkommunerne er underlagt den samme henstilling som amtskommunerne om at holde skattetrykket i ro, jf. omtalen under amtskommunal indkomstskat. Ifølge kildeskatteloven opkræver staten de kommunale skatter og udbetaler de såkaldte forskudsbeløb til kommunerne, der hver måned får udbetalt en tolvtedel af de budgetterede kommunale indkomstskatter inkl. kirkeskatter, mens et eventuelt forskelsbeløb konstateret ved slutskatteberegningen udbetales efter nærmere fastsatte retningslinier, jf. afsnit 2.1.1.1 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 492 af 24. september 1984.

2.1.1.4. SØMANDSSKAT (1104(1/4))

Den særlige indkomstskat for sømænd, sømandsskatten, indførtes i 1958. Baggrunden var hovedsagelig de praktiske vanskeligheder ved at beskatte søfolk på normal vis. Disse er ofte borte fra landet i længere perioder, fx når selvangivelserne skal indgives, og det kunne forekomme, at danske sømænd overhovedet ikke betalte skat. Dette skyldtes bl.a. også, at de danske sømænd søgte skattely på udenlandske skibe, mens det omvendte var tilfældet for udenlandske sømænd.

Sømandsskat svares idag af enhver sømand, der gør tjeneste ombord på et dansk skib.

Skatten er en definitiv kildeskate, dvs. den er endelig. Den opkræves af skibsføreren ved den månedlige udbetaling af hyre m.v.

Skatten beregnes månedligt efter indrømmelse af forskellige fradrag ved anvendelse af en grundskala, der løbende reguleres sammen med de fleste andre beløbsgrænser m.v. i sømandsskatteoven. Der forekommer endvidere ekstraordinære forhøjelser/nedsættelser af beløbsgrænserne.

Følgende skala er gældende for lønningsåret 1986:

Af de første 11.340 kr. svares 42 pct.
 Af de næste 7.280 kr. svares 61 pct.
 Af resten svares 68 pct.

Sømand, der gør tjeneste ombord på dansk skib, men som ikke er fuldt skattepligtig til den danske stat, svarer skat efter en skala, som på hvert indkomstrin er 3 procentpoint lavere end de ovennævnte satser. Den beregnede sømandsskat nedsættes herefter med skatteværdien af personfradraget. Det almindelige personfradrag for sømænd udgør i 1986 2.190 kr. pr. måned. For henholdsvis gifte og ugifte sømandsbeskattede pensionister er det månedlige personfradrag i 1986 2.490 kr. og 4.550 kr.

Skibets fører, der opkræver skatten, skal senest den 10. i måneden efter lønningsmåneden eller ved første postlejlighed derefter indsende en opgørelse over de beregnede sømandsskattebeløb til rederiet, som derefter snarest og inden 10 dage efter modtagelsen videresender opgørelsen til sømandsskattekontoret og samtidig indsætter det tilbageholdte beløb på kontorets postgirokonto. Såfremt opgørelsen ikke er indsendt senest 2 måneder efter udløbet af den pågældende lønningsmåned, foretages en foreløbig afregning.

Af den tilbageholdte sømandsskat skal der afgives en andel til sømandens skattekommune, der igen viderefordeler en del heraf til kirken. Den kommunale andel udgør 60 pct. af årets skat op til 36.400 kr. og 45 pct. af resten. Sømandsskatten er således en delt skat, der opkræves samlet på et fælles udskrivningsgrundlag og efter fælles udskrivningsregler for derefter at blive fordelt mellem offentlige delsektorer i et fast forhold, bestemt i den pågældende skattelovgivning.

Dersom en sømand har erhvervet indkomst ved arbejde i land, svares almindelig indkomstskat heraf.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 168 af 22. april 1985.

2.1.1.5. FOLKEPENSIONSBI DRAG (1105(1))

Fra og med 1957 har staten opkrævet et særligt bidrag til delvis dækning af sine udgifter til folkepension. Bidraget beregnes som en bestemt procent af udskrivningsgrundlaget, men i øvrigt efter samme regler med hensyn til pålægning, opkrævning og indbetaling som den ordinære indkomstskat til staten, jf. afsnit 2.1.1.1 ovenfor. På grund af bundfradraget bliver der, jf. ovenfor, tale om en regressiv skat. Samtidig med ophævelsen af pensionsfondsbidraget, se nedenfor, blev folkepensionsbidraget fra og med indkomståret 1982 sat op med 2,3 pct. til 3,5 pct.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 217 af 16. maj 1984.

2.1.1.6. PENSIONS FONDSBI DRAG (1106(1))

I perioden 1971 til 1981 opkrævede staten et særligt pensionsfondsbidrag med begrundelse i ydelsen af en tillægspension til visse pensionister, jf. lov nr. 170 af 4. juni 1970. Bidraget pålagdes efter samme regler som statslig indkomstskat bortset fra, at det beregnedes med en bestemt procent, og at bidragspligten ophørte ved udgangen af det kalenderår, hvor skatteyderen fyldte 67 år. I 1971, 1972 og 1973 udgjorde bidragsprocenten 1, i de resterende år 2.

Pensionsfondsbidraget ophævedes ved lov nr. 521 af 10. oktober 1981, og trådte ud af kraft fra og med indkomståret 1982 samtidig med, at den ovennævnte forhøjelse af folkepensionsbidraget trådte i kraft.

2.1.1.7. DAGPENGEFONDSBI DRAG (1107(1))

I sammenhæng med sygekassesystemets afskaffelse og overgangen til sygesikring indførtes et dagpengefondsbidrag til staten. Det opkrævedes første gang i indkomståret 1973 og udgjorde i perioden indtil 1983 1,00 pct., i 1984 1,85 pct. og fra 1985 2,00 pct. af det beløb, hvoraf indkomstskat til staten beregnes. Dagpengefondsbidraget er ligesom folkepensions- og pensionsfondsbidraget en proportional statsskat over bundfradraget, dvs. en regressiv skat.

Bidraget tilfalder dagpengefonden dvs. staten, der refunderer 75 pct. af primærkommunernes samlede udgifter til dagpenge ved sygdom og fødsel.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 81 af 5. marts 1984 med senere ændringer.

2.1.1.8. KIRKESKAT (1108(1))

Kirkeskatten er en regressiv skat i ovennævnte forstand, der pålignes skatteyderne i hver primærkommune efter samme regler som de, hvorefter der svares kommunal indkomstskat. Dog kan personer, der ikke er medlemmer af

folkekirken, efter anmodning fritages for kirkeskattepligt.

Kirkeskatten består af to dele: landskirkeskatten og den lokale kirkeskat. Landskirkeskatten, der udgør ca. 15 pct. af den samlede kirkeskat, fastsættes af kirkeministeren, mens den lokale skat fastsættes af kommunalbestyrelsen i samråd med menighedsrådene og på grundlag af det af disse budgetterede ligningsbeløb.

Påligningen af skatten sker under ét for kommunen, uanset om den omfatter flere sogne.

Opkrævningen og indbetalingen af skatten er omtalt ovenfor i afsnit 2.1.1.1.

Landskirkeskatten tilfalder stiftsøvrigheden, mens det øvrige ligningsbeløb administreres af de lokale menighedsråd.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 645 af 19. december 1984.

2.1.1.9. AFGIFT AF KAPITALPENSIONSORDNINGER (1109(1/4))

Mens løbende udbetalinger fra pensionsordninger som hovedregel er normalt skattepligtige, jf. afsnit 2.1.1.1 ovenfor, skal der ikke svares ordinær indkomstskat, men en særlig afgift af udbetaling fra kapitalpensionsforsikringer og -opsparinger. De nuværende regler, der betegner en stramning i forhold til tidligere, daterer sig fra 1971.

Der svares ved udbetalingen en afgift på 40 pct. af den samlede værdi af forsikringen eller opsparingen. Hvis det kun er en del af den samlede værdi, der udbetales, kan det dog kræves, at afgiften kun beregnes af det udbetalte beløb. Desuden udgør afgiften af udbetalinger, der hidrører fra indbetalinger mv. før 31. december 1979 kun 25 pct.

Afgiften tilbageholdes af pensionskassen, forsikrings-selskabet el.lign. og indbetales til statskassen senest tre måneder efter, at selskabet har fået kendskab til afgiftspligten.

Afgiften af kapitalpensionsordninger er en delt skat. Provenuet fordeles med 2/3 til staten og 1/3 til den pågældende skattekommune, der efter lov om kommunal indkomstskat var den skattepligtiges skattekommune i det pågældende kalenderår, hvor afgiftspligten indtrådte, se afsnit 2.1.1.3 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 358 af 2. juli 1984.

2.1.1.10. SÆRLIG INDKOMSTSKAT (1110(1/4))

Lov om skat af særlig indkomst stammer fra 1958. Baggrunden var problemstillingen mht. beskættning af en række uregelmæssige engangsfortjenester eller -tab, der konstateres i et enkelt år, men som rettelig vedrører en længere årrække.

Siden indførelsen har loven undergået en række ændringer. Således gennemførtes en af de vigtigste revisioner allerede i 1960, da kapitalgevinster på fast ejendom blev medtaget som en del af beskatningsgrundlaget. De herefter gennemførte ændringer har fortrinsvis gået i retning af at begrænse dette grundlag således, at kun ekstraordinære avancer m.v. bliver beskattet som særlig indkomst.

Pligt til at svare særlig indkomstskat påhviler personer, der konstaterer fortjenester eller tab af de nedenfor nævnte typer, og som er indkomstskattepligtige til staten i det år, hvori fortjenesten eller tabet konstateres.

Særlig indkomstskat svares for det første af realisationsavancer ved afhændelse af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, når dette sker i forbindelse med salg eller ophør af den pågældende virksomhed. Forudsætningen er, at der har været foretaget skattemæssige afskrivninger på de afhændede formuegenstande. Realisationsavancen opgøres som forskellen mellem afhændelssummen og den saldværdi, som formuegenstandene på afhændelsestidspunktet er ansat til i skattemæssig henseende. Nogenlunde lignende regler gælder fortjeneste, men ikke tab ved afståelse af bygninger, installationer o. lign. Dog kan der i dette tilfælde højst svares særlig indkomstskat af et beløb, der svarer til de foretagne skattemæssige afskrivninger. For det andet er fortjeneste eller tab ved afhændelse m.v. af tidsbegrænsede rettigheder, såsom patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønster eller varemærke, særlig indkomst. Det samme gælder fortjeneste og tab ved afståelse af rettigheder iflg. udbytte-, forpagtnings- eller lejekontrakt. Godtgørelse i anledning af fratræden af stilling eller ved opgivelse af agentur samt jubilæumsgaver, gratialer o. lign., der ydes een gang for alle, er også særlig indkomstskattepligtig. For det tredje omfatter beskatningen, som omtalt ovenfor, kapitalgevinster ved salg af fast ejendom. Som fjerde eksempel, der skal nævnes, indgår visse tilfælde af fortjeneste eller tab ved salg af aktier, der er erhvervet mindst tre år før afhændelsen, ved opgørelsen af den særlige indkomst. Fortjeneste m.v. på aktier erhvervet inden for tre år før afhændelsen beskattes som almindelig indkomst.

Særlig indkomstskat hos personer beregnes med 50 pct. af den samlede særlige indkomst. Til og med indkomståret 1983 indrømmedes et generelt bundfradrag på 6000 kr. Dette er fra 1984 begrænset til kun at kunne anvendes på indkomst i form af fratrædelsesgodtgørelse, godtgørelse for opgivelse af agentur, visse gaver og gratialer, vederlag og legater.

Det påhviler den skattepligtige at indgive selvangivelse af den særlige indkomst efter de for almindelig indkomstskat til staten gældende regler.

Særlig indkomstskat forfalder til betaling i tre rater i hver af månederne september, oktober og november i året efter indkomståret. Den særlige indkomstskat er således

ikke en kildeskat, men en efterbetalt skat. Skattemæssigheden og -opkrævningen foregår imidlertid via kildeskatte-systemet.

Af den særlige indkomstskat beholder staten 2/3, mens 1/3 tilfalder den skattekommune, hvortil den skattepligtige efter loven om kommunal indkomstskat svarer kommuneskat ved begyndelsen af det kalenderår, hvori den særlige indkomstskat pålignes. Der er m.a.o. tale om delt skat.

Dødsboer, selskaber, foreninger, korporationer m.v., der er undergivet fuld eller begrænset indkomstskattepligt til staten, svarer ikke særlig indkomstskat efter samme regler som personer. Som hovedregel opgøres den særlige indkomst for disse på den ovenfor beskrevne måde, men almindeligvis medregnes beløbet derefter ved opgørelsen af deres skattepligtige almindelige indkomst.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 440 af 22. august 1984.

2.1.1.11. SKAT AF OPHÆVEDE PENSIONSORDNINGER (1111(1/4))

Ved ophævelse eller anden ændring af skattebegünstigede kapitalpensionsordninger, der medfører, at disse ordninger ikke længere opfylder de almindelige bestemmelser i pensionsforsikringsloven svares dels en egentlig afgift, dels en tillægsskat.

Afgiften udgør normalt 40 pct., som tilbageholdes ved udbetalingen fra det pågældende pengeinstitut, forsikringsselskab el.lign. Tillægsskatten beregnes i forbindelse med den almindelige selvangivelse, hvor den skattepligtige indkomst forhøjes med det afgiftspligtige beløb. Denne forhøjelse af indkomstskatten til stat, amt og kommune nedsættes derefter med den allerede tilbageholdte afgift. Derved fremkommer tillægsskatten, som forfalder til betaling i tre rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november i året efter det afgiftspligtige år, med sidste rettidige indbetalingsdato den 20. i forfaldsmåned.

Afgiften fordeles med 1/3 til den pågældende skattekommune, der i det afgiftspligtige kalenderår var skatteyderens skattekommune efter loven om kommunal indkomstskat, mens 2/3 tilfalder staten.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 358 af 2. juli 1984.

2.1.1.12. AFGIFTER AF GEVINSTER VED LOTTERI OG TIPNING M.V. (1112(1))

En række gevinster er fritaget for almindelig indkomstskat til stat og kommuner. I stedet svares en særlig afgift til staten. Dette gælder klasselotteri-gevinster, gevinster i Landbrugslotteriet og Varelotteriet, tipsgevinster og gevinster ved her i landet afholdte offentlige bortlodninger samt præmier på statspræmieobligationer. Den almindelige skattepligt rammer derfor navnlig gevinster fra udenlandske lotterier og totalisatorgevinster.

Den særlige afgift er på 15 pct. af den del af gevinstbeløbet, der overstiger 200 kr. for kontante gevinsters vedkommende samt af gevinster i Landbrugs- og Varelotteriet. Andre ikke-kontante gevinster er pålagt en afgift på 17 1/2 pct. af værdien ud over de 200 kr.

Ved kontante gevinster afkortes afgiften i gevinstbeløbet ved udbetalingen. Ved ikke-kontante gevinster beregnes afgiften på grundlag af gevinstens handelsværdi ved salg til forbruger. Afgiftens berigtigelse påhviler den, der afholder de pågældende lotterier m.v.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 23 af 27. januar 1956 med senere ændringer, lov nr. 77 af 28. marts 1956, lov-bekendtgørelse nr. 66 af 25. februar 1977 med senere ændringer, lovekendtgørelse nr. 270 af 8. juni 1983 med senere ændringer samt lov nr. 236 af 4. juni 1980.

2.1.1.13. DØDSBOSKAT (1113(1/4))

Hovedprincipperne i den nugældende dødsbobskatning trådte i kraft den 1. januar 1970. De nye regler indførtes således i forbindelse med kildeskattereformen og var bl.a. begrundet i den hidtidige beskatnings lave niveau og problemerne med at få alle indtægter til beskatning. Reglerne for dødsbobskatning er meget omfattende og komplicerede, hvorfor de kun skal ridses op i grundtræk i det følgende.

Som hovedregel er alle dødsboer, der skiftes her i landet, skattepligtige. Den afdødes skattepligt afløses ved dødsfaldet af skattepligt for dødsboet. Efterlades imidlertid en ægtefælle i uskiftet bo, foretages intet særskilt skattemæssigt dødsboopgør, men ægtefællen beskattes både af egne og afdødes værdier mht. indtægt og formue.

For mindre boer er der skattefrihed. Skattefriheden indtræder, hvis samtlige nedenstående betingelser er opfyldt. De anførte beløbsgrænser er fastsat i udskrivningsloven:

- Boets aktiver ved dødsfaldet må ikke overstige 400.000 kr.
- Boets nettoformue ved dødsfaldet må ikke overstige 300.000 kr.
- Der må ikke ved den afdødes eller længstlevendes afsluttede indkomstansættelse være foretaget større af- eller nedskrivninger på boets aktiver end svarende til forrige års afskrivningsprocent.
- Nettoværdien af aktiverne ved den endelige boopgørelse må ikke overstige 350.000 kr.
- Den endelige boopgørelse skal være foretaget inden 15 månedersdagen efter dødsfaldet.

Desuden er visse fortjenster skattefrie, hvis de efter skattelovgivningen er skattefrie for levende personer, således avancer ved ejendoms- og aktieafhændelse. Specielt for aktieavancer gælder dog for dødsboer en række særregler beroende på aktionærstatus, ejertid etc.

Endelig kan skattepligten af visse avancer på aktiver udskydes i forbindelse med aktivets overgang til en arve-

lodtager. Ved denne såkaldte "succession" overgår skattepligten til lodtageren.

Opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages på sædvanlig måde. Dog lægges den skattepligtige særlige indkomst sammen med den almindelige skattepligtige indkomst, og der gives et bofradrag på 48.000 kr.

Indkomstskatten udskrives herefter med 40 pct.

Dødsboskatten forfalder til betaling den 1. oktober efter indkomstårets udløb med betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.

Dødsboskatten er en delt skat. Den pålignes og opkræves af staten, hvorefter provenuet fordeles med 1/3 til afdødes skattekommune og 2/3 til staten selv.

Gældende lovgrundlag: Kildeskatteloven og gældende udskrivningslov.

2.1.1.14. AFGIFTER AF FRIGIVNE HUSLEJEFORHØJELSER (1114(1/4))

Ved en udlejers død, konkurs eller tvangsakkord kan boet kræve de beløb frigivet, som den skattepligtige har indbetalt til binding i Grundejernes Investeringsfond i forbindelse med lejeforhøjelsen ifølge lov om midlertidig regulering af boligforholdene af 14. februar 1967.

Ved frigivelsen svares en afgift på 40 pct. af det frigivne beløb.

Afgiftspligten påhviler den eller dem, der kan kræve bundne beløb frigivet.

Afgiften beregnes og indeholdes af Grundejernes Investeringsfond, der modtager, forvalter og tilbagebetaler lejeforhøjelsesbeløbene.

Betalingsfristen er 4 uger efter, at beløbet er frigivet.

Afgiften er en delt skat, hvis provenu fordeles med 2/3 til staten og 1/3 til den kommune, der var den afdødes, fallentens eller den akkordsøgendes skattekommune på det tidspunkt, hvor dødsfaldet, konkursen eller tvangsakkorden indtraf.

Gældende lovgrundlag: Lovekendtgørelse nr. 376 af 11. juli 1984 samt lovekendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985.

2.1.1.15. AFGIFT AF UDBETALINGER FRA LØNMODTAGERNES DYRTIDSFOND (1115(1/4))

Ved udbetaling fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond beregnes afgift i henhold til pensionsbeskatningslovens § 14a. Udbetalingen kan finde sted ved en lønmodtagers fyldte 67. år, ved overgang til pension eller efterløn, ved lønmodtagerens fraflytning til udlandet eller ved død.

Afgiften udgør 40 pct. af det overskud, der er påløbet kontoen efter den 31. december 1971. Hertil kommer en afgift på 25 pct. af den øvrige del af udbetalingen.

Fonden tilbageholder afgiften, der skal indbetales til statskassen inden 3 måneder efter, at fonden har fået kendskab til afgiftpligtens indtræden.

Provenuet af afgiften, der er en delt skat, fordeles med 2/3 til statskassen og 1/3 til den afgiftpligtiges skattekommune.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 358 af 2. juli 1984 samt lov nr. 544 af 6. oktober 1982.

2.1.2. SELSKABSSKAT M.V. (12)

I denne undergruppe indgår indkomstskatter, der ikke er pålagt fysiske personer, men alene juridiske personer såsom selskaber og foreninger, selvejende og offentlige institutioner.

2.1.2.1. SELSKABSSKAT (1201(1/4))

Egentlig selskabsskat indførtes i Danmark ved skattereformen i 1903. Efter den oprindelige lov svarede en fast afgift på 2 pct. af selskabets indkomst, dog med et bundfradrag på 4 pct. af aktiekapitalen.

I takt med de almindelige skatteforhøjelser op til og under den første verdenskrig blev selskabsskatten forhøjet. I 1915 blev skatten desuden progressiv, således at skatteprocenten steg med indkomstens størrelse i forhold til aktiekapitalen.

Dette gradueringsprincip blev videreført ved statskatteloven af 1922, hvorefter der dels skulle udredes en ordinær indkomstskat, dels en tillægsskat hertil i visse tilfælde. Den ordinære skat svarede efter en progressiv trinskala op til indkomster på 50 pct. af aktiekapitalen - herfra efter en rateskala. Til gengæld forhøjedes det førnævnte fradrag til 5 pct., og der blev givet skatteletelse for henlæggelser til reservefonds.

Ved lov af 1937 bestemtes det, at der ikke længere blot skulle svares selskabsskat til staten, men også til den kommune, hvori selskabet er registreret. Den kommunale selskabsskat blev beregnet vha. den pågældende kommunes almindelige indkomstskatteprocent på et udskrivningsgrundlag, der for aktieselskaberne, men ikke foreningerne var forskelligt fra det statslige. Der var således tale om en ganske selvstændig beskatning.

I 1940 indførtes en ekstraordinær eller "overordentlig" selskabsskat, hvorved der ved skatteberegningen også blev taget hensyn til størrelsen af udbyttet. Beregningen af den ekstraordinære skat var tilrettelagt således, at skattebeløbet alt andet lige blev større, jo større en del af indkomsten selskabet udbetalte i udbytte.

Med virkning fra skatteåret 1962-63 blev den nuværende selskabsskattestruktur indført, hvilket betød en væsentlig forenkling. For det første erstattedes de hidtidige selvstændige selskabsskatter til stat og kommuner af en enkelt delt skat. For det andet fjernedes den progressive, miksede, skalering, jf. ovenfor, af beskatningsprocenten, og der indførtes en fast skat på 44 pct. af den

skattepligtige indkomst. Ved beregningen af denne måtte halvdelen af tidligere betalte selskabsskatter fradrages, og der indrømmedes et bundfradrag på det halve af den skattepligtige indkomst, dog højest 2,5 pct. af aktiekapitalen. Begrundelsen for det sidstnævnte fradrag skal bl.a. findes i dobbeltbeskatningsproblematikken for aktieselskaber.

Den omtalte skattefradragret bortfaldt i 1967, dvs. samtidig med, at den tilsvarende ret fjernedes i personindkomstbeskatning, jf. afsnit 2.1.1.1 ovenfor. Som konsekvens nedsattes skatteprocenten til 36.

Selskabsskattepligten påhviler her i landet hjemmehørende aktie- og anpartsselskaber, sparekasser, brugs-, indkøbs-, produktions- og salgforeninger samt andre foreninger og institutioner med indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed. Desuden omfatter skattepligten selskaber m.v., der er hjemmehørende i udlandet, men som driver erhvervsvirksomhed m.v. her i landet. Undtaget for skattepligt er bl.a. statslige og kommunale institutioner samt en i loven nærmere fastlagt række institutioner, foreninger m.v.

Udskrivningsgrundlaget er for selskaber, foreninger m.v. - bortset fra produktions-, salgs- og indkøbsforeninger - den skattepligtige indkomst, der i princippet opgøres som for personer bortset fra, at særlig indkomst medregnes i den almindelige skattepligtige indkomst. For de nævnte kooperative foreninger beregnes udskrivningsgrundlaget på grundlag af foreningens formue ved indkomstårets udgang som 4 pct. af den del af formuen, der svarer til omsætningen med foreningens medlemmer, plus 6 pct. af den del af formuen, der svarer til omsætningen med ikke-medlemmer.

Selskabsskatteåret løber fra den 1. april i et år til den 31. marts i det følgende år. Skatten i det enkelte skatteår beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst i det regnskabs- eller indkomstår, der udløber i eller falder sammen med det foregående skatteår. Der er således tale om en efterbetalt skat.

Selskabsskatten er ægte proportional. Bundfradraget blev afskaffet allerede i skatteåret 1974-75, hvor beskatningen også skærpedes gennem en forøgelse af skatteprocenten med et pct.point. Skatteprocenten blev for aktieselskaber, anpartsselskaber m.v. fra og med skatteåret 1980-81 hævet fra 37 til 40 pct. For produktions-, salgs- og indkøbsforeninger blev skattesatsen hævet fra 15 til 16 pct. Fra og med selskabsskatteåret 1986 er disse procentsatser hævet til hhv. 50 og 20.

Selskabsskatten forfalder på én gang den 1. november i skatteåret med sidste rettidige betalingsdag den 20. november.

For selskaber m.v., der har modtaget udbytte fra andre selskaber, hvor der er indeholdt udbytteskat, modregnes den indeholdte udbytteskat ved selskabsskattebetalingen. Ligesom tilfældet er for skattepligtige personer - jf. omtalen i afsnit 2.1.1.1 om den personlige indkomstskat

til staten - er fuldt skattepligtige selskaber m.v. berettiget til skattegodtgørelsen af aktieudbytter m.v. på 25 pct. Godtgørelsen medregnes i det udbyttemodtagende selskabs skattepligtige indkomst, men betales af staten normalt gennem modregning ved betalingen af selskabsskatten.

Beregningen og opkrævningen af selskabsskatten foretages af Statsskattedirektoratet på baggrund af de af selskaberne udfærdigede og af kommunerne reviderede selv-angivelser. Provenuet fordeles således med 85 pct. til staten og 15 pct. til den eller de primærkommuner, hvori selskabet drev virksomhed ved skatteårets begyndelse. Fra selskabsskatteåret 1986 ændres denne fordeling til hhv. 88 pct. og 12 pct.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 512 af 31. oktober 1983 med senere ændringer.

2.1.2.2. KOMMUNAL INDKOMSTSKAT AF VISSE STATSVIRKSOMHEDER (1202(4))

Staten og dens institutioner er pligtige til af svare kommunal indkomsskat af indtægter fra udlejningsejendomme, landejendomme, skove og fabriksdrift.

Skatten svares af indtægten i det senest forløbne regnskabsår, dvs. bliver en efterbetalt skat på samme måde som skatten af selskaber, og udskrives med vedkommende kommunes skatteprocent for det år, i hvilket skatten opkræves. Opkrævningen af de pålignede skattebeløb sker efter kommunalbestyrelsens bestemmelse i en eller flere terminer.

Hvis virksomheden foregår i flere kommuner, fordeles provenuet ved forhandlinger mellem de pågældende kommuner under hensyn til, hvor stor en del af indtægten, der må anses for indtjent i hver af disse. Kan der ikke opnås enighed herom, afgøres fordelingen af indenrigsministeren, så vidt det er muligt efter de gældende regler om kommunal andel af skat af aktieselskaber m.v.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse af lov om kommunal indkomsskat, nr. 492 af 24. september 1984.

2.1.2.3. KULBRINTESKAT (1203(1))

Kulbrinteskattekomplekset fastlægger beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteudvinding i Danmark. Skatten er pålagt personer, dødsboer, selskaber, selv-vejende institutioner og foreninger m.v., der oppebærer en indkomst i forbindelse med denne aktivitet. Skatten af personer og dødsboer indgår fra kildernes side og derfor statistisk under de respektive personskattearter, hvorfor den resterende del af beskatningen falder ind under nærværende gruppe og ikke under "andre indkomstskatter".

Skatten svares som tillæg til den almindelige selskabsskat eller personlige indkomsskat og udgør 70 pct. af en på en særlig måde opgjort nettofortjeneste.

Kulbrinteskatten opkræves med foreløbige beløb i to rater med forfaldsdato hhv. den 1. oktober i indkomståret

og den 1. juni året efter. Betalingsfristen er den 20. i forfaldsmåned. Årsafregningen foretages den 1. juli i året efter.

Loven om kulbrintebeskatning har som hovedregel virkning for indkomst optjent fra og med den 1. januar 1982. Afgiften har dog hidtil indbragt et meget begrænset provenu.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 175 af 28. april 1982, lov nr. 176 af 28. april 1982 samt lov nr. 276 af 6. juni 1984.

2.1.3. ANDRE INDKOMSTSKATTER (13)

Denne sidste gruppe under indkomstskatterne omfatter sådanne, der både er pålagt fysiske og juridiske personer. Som nævnt i afsnit 1.1.1 ovenfor splittes en enkeltskat eller -afgift, dvs. en statistisk enhed ikke op, selv om det er muligt af foretage en opdeling på skattepligtige sektorer.

2.1.3.1. REALRENTEAFGIFT (1301(1))

I 1983 opkrævedes en midlertidig formueafgift af pensionskapitaler. Afgiften udgjorde 2,5 pct. af kapitalen i livsforsikrings-selskaber, private og offentlige pensionskasser og -fonde m.v. samt på visse individuelle pensionsopsparings- og selvpensioneringskonti.

Fra 1984 er formueafgiften afløst af en realrenteafgift af pensionskapitaler m.v. Skattepligten påhviler, ligesom for den midlertidige formueafgifts vedkommende, livsforsikrings-selskaber, pensionskasser og -fonde m.v., herunder Den sociale Pensionsfond, ATP og Lønmodtagernes Dyrtdidsfond, og som før er også indehaverne af visse pensionsopsparingskonti i pengeinstitutter afgiftspligtige.

Afgiftsgrundlaget er afkastet af obligationer, pantebreve og andre fordringer med visse undtagelser som eksempelvis aktieafkast. Overskud/underskud ved udlejning eller handel med fast ejendom er som hovedregel også inkluderet i afgiftsgrundlaget. Afgiften opkræves kun af den del af opsparingen, der er fortaget efter den 1. januar 1983 og fastsættes således, at der i princippet tillades en skattefri forrentning på 3,5 pct. efter inflation og afgift.

Opkrævningen sker hos de nævnte forsikrings-selskaber, pensionskasser og -fonde og hos de administrerende pengeinstitutter. I overensstemmelse med loven betragtes den afgift, der opkræves hos selskaberne, kasserne og fondene som en skat på disse, mens afgiften på pengeinstitutkonti ikke opfattes som en skat på banker og sparekasser, men på kontohaverne dvs. husholdningerne.

Opgørelse skal foretages og indsendes til statsskattedirektoratet senest den 15. december i afgiftsåret. Samtidig foretages en a conto indbetaling af afgiften. Eventuel efterregulering skal ske senest den 15. juli i det følgende år.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 222 af 3. juni 1983 med senere ændringer.

2.1.3.2. FRIGØRELSES- OG AFSTÅELSESAFGIFT (1302(1/4))

Tankegangen bag frigørelses- og afståelsesafgiften går tilbage til den georgeistiske teori. Den første egentlige afgift af denne type var jernbaneskylden, der opkrævedes af arealer som pga. anlæg af jernbaner opnåede en værdistigning. Provenuet tilfaldt dem, der anlagde jernbanen, hvad enten det var private eller offentlige.

I 1926 indførtes en kommunal grundstigningsskyld, som kommunerne fik adgang, men ikke pligt til at opkræve. Denne ret blev kun benyttet af forholdsvis få kommuner, og bl.a. for at opnå en mere ensartet beskatningspolitik i hele landet blev både den frivillige kommunale grundstigningsskyld og jernbaneskylden ved lov af 1933 afløst af en lovpligtig grundstigningsskyld.

Frigørelses- og afståelsesafgiften blev indført i 1969, som en form for erstatning for denne grundstigningsafgift, der var blevet afskaffet i 1965. Afståelsesafgiften er ophævet igen med virkning fra den 1. juli 1982. Den udgjorde ved ophævelsen 60 pct. af en beregnet forskelsværdi og svarede ved første afståelse, efter at pligten til at svare frigørelsesafgift var indtrådt.

Herefter svares alene frigørelsesafgift af den gevinst, der opstår, når ejendomme, der bruges til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, inddrages fra landzone til byzone eller sommerhusområde.

Denne afgift beregnes af en såkaldt frigørelsesværdi, der som hovedregel beregnes som forskellen mellem et slutbeløb og et basisbeløb. Slutbeløbet udgøres af den ejendomsværdi, hvortil ejendommen er ansat, efter loven om vurdering af fast ejendom, ved den første vurdering efter inddragelsen fra landzone til byzone eller sommerhusområde.

Basisbeløbet beregnes ved at regulere ejendomsværdien ved sidste vurdering før inddragelsen efter nærmere regler, der er fastsat i vurderingsloven, og derefter forøge hele beløbet med 50 pct. I visse undtagelsestilfælde kan man benytte en anden metode ved beregningen af basisbeløbet. Der kan ligeledes forekomme ændringer i frigørelsesværdien, hvis der mellem de to vurderinger er foretaget forbedringer, udstykninger, sammenlægninger etc.

Frigørelsesværdien afrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige kronebeløb, hvorefter frigørelsesafgiften udgør 40 pct. af beløb på indtil 200.000 kr. og 60 pct. af, hvad der ligger over 200.000 kr.

Afgiften forfalder til betaling på månedsdagen efter modtagelsen af meddelelsen om afgiftsberegning med seneste rettidige indbetalingsfrist på månedsdagen efter forfaldsdatoen.

Fra 1. juli 1985 tilbagebetales frigørelsesafgiften ved ejendommens tilbageførsel til landzone, såfremt den

afgiftspligtige stadig er ejer af ejendommen, eller hvis denne ejes af den afgiftspligtiges ægtefælle.

Afgiftsprovenuet tilfaldt til og med 1980 særlige fonde i pågældende primær- og amtskommune med halvdelen til hver. Fra og med 1981 tilfalder den tidligere amtskommunale andel statskassen. Samtidig ophævedes de primærkommunale fonde, hvorefter kommunens andel af afgiftsprovenuet indgår i kommunens almindelige regnskab.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 450 af 6. august 1982 som ændret ved lov nr. 244 af 6. juni 1985.

2.2. OBLIGATORISKE GEBYRER SAMT BØDER M.V. (2)

I denne gruppe er samlet en række indtægter, der er medtaget i Danmarks Statistiks opgørelse for at gøre afgrænsningen af skatte- og afgiftsområdet konsistent. Eksempelvis kan skattebøder i kilderne både optræde som tillæg til selve skatterne og som selvstændige poster, og grænsen mellem skattebøder og andre - fx strafferetslige - bøder er overordentlig flydende.

Gruppen underopdeles i:

- 1) Obligatoriske gebyrer fra husholdningerne
- 2) Bøder o.lign.
- 3) Konfiskationer o.lign.

2.2.1. OBLIGATORISKE GEBYRER FRA HUSHOLDNINGERNE (21)

Denne undergruppe omfatter indtægter fra husholdningerne i forbindelse med offentlige ydelser, hvis hovedformål er at tjene som et instrument for det offentliges regulering af samfundet, og som derfor er obligatoriske i de specielle situationer, hvor der er behov for dem.

Tilsvarende gebyrer fra virksomheder indgår i gruppen andre produktionsskatter - se afsnit 2.7 nedenfor.

2.2.1.1. GEBYRER FOR PAS, VISUM, KØREKORT OG LIGNENDE (2101(1))

Forud for udstedelsen af pas svares et gebyr, hvis størrelse fastsættes af justitsministeren. Pr. 1. januar 1985 udgør gebyret 300 kr. for personer fra 18 til 67 år og 100 kr. for personer under 18 eller over 67 år.

Gebyrer for visa til udlændige opkræves af Udenrigsministeriet via Danmarks repræsentationer i udlandet.

Justitsministeren fastsætter størrelsen af det gebyr, der betales forud for afholdelse af køreprøve. Dette udgør pr. 1. januar 1985 300 kr. for alle kategorier af køretøjer samt for prøve til kørekort til erhvervsmæssig personbefordring. For udstedelse af duplikatkørekort betales et gebyr på 150 kr. Gebyrerne betales ved anvendelse af stempelmærker.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 114 af 30. marts 1963 med ændringer og Justitsministeriets cirkulære af 19. december 1984 samt lov nr. 144 af 15. april 1977 som ændret senest ved nr. 652 af 17. december 1984.

2.2.1.2. JAGTPRØVEGEBYR (2102(1))

Ved erhvervelsen af det første jagttegn, skal erhververen aflægge en jagtprøve, ved hvilken der opkræves et gebyr. Størrelsen af dette fastlægges af landbrugsministeren og udgør fra kalenderåret 1984 150 kr. Gebyret erlægges ved prøvetilmeldingen ved anvendelse af et særligt giroindbetalingskort.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 57 af 11. februar 1983 samt lovbekendtgørelse nr. 523 af 2. december 1980.

2.2.1.3. JAGTTEGNSAFGIFT (2103(1))

Jagttegn udstedes for perioden 1. april til 30. april det efterfølgende år, dvs. for 13 måneder. Ved udstedelsen opkræves en afgift, hvis størrelse fastsættes af landbrugsministeren. Den blev i 1985 fastsat til 150 kr. dog 155 kr., hvis ansøgning indsendes senere end den 20. marts. Provenuet tilfalder Jagtfonden, der bl.a. afholder udgifterne til finansiering af en ansvarsforsikring for indehaverne af jagttegn.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 57 af 11. februar 1983 og lovbekendtgørelse nr. 106 af 12. februar 1985.

2.2.2. BØDER O.LIGN. (22)

I denne undergruppe indgår bøder o.lign., uanset om de er betalt af husholdninger eller virksomheder. Dog kan visse pønale tillæg til beskætningen i stedet for at indgå her være inkluderet under de respektive skatte- og afgiftsarter.

2.2.2.1. STATSLIGE SKATTEBØDER OG EFTERBETALINGER (2201(1))

På denne post samles bl.a. skattebøder efter skattekontrolloven, dvs. vedrørende indkomst og formuebeskatningen samt en række skatteefterbetalinger.

Bøderne påkræves eksempelvis for forhold som afgivelse af urigtige oplysninger med skatteunddragelse som hensigt, undladelse af selvangivelse for at undgå skatteansættelse osv.

Efterbetalingerne er sådanne, der opkræves særskilt uden at ændre den egentlige skatteansættelse fx i forbindelse med bødesager.

De indkrævede bøder og efterbetalinger fordeles mellem stat, amt og kommune efter forholdet mellem de skattebeløb, som det strafbare forhold vedrører.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 401 af 6. juli 1984.

2.2.2.2. AMTSKOMMUNALE SKATTEBØDER OG EFTERBETALINGER (2202(3))

Posten omfatter bøder og efterbetalinger, som beskrevet under statslige bøder og efterbetalinger, der tilfalder amtskommunerne, jf. ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 401 af 6. juli 1984.

2.2.2.3. PRIMÆRKOMMUNALE SKATTEBØDER OG EFTERBETALINGER (2203(4))

Denne post omfatter provenuet til primærkommunerne af samme typer bøder m.v. som de statslige, jf. afsnit 2.2.2.1 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 401 af 6. juli 1984.

2.2.2.4. PARKERINGSKONTROLAFGIFTER (2204(1))

Ved overtrædelse af standsnings- eller parkeringsforbud kan politiet eller de særlige parkeringskontrolører ifølge færdselsloven pålægge en afgift, hvis størrelse og opkrævningsmetode fastsættes af justitsministeren. Fra den 1. juli 1983 hævedes afgiftsbeløbet fra 130 kr. til 165 kr.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 287 af 10. juni 1976 samt lovbekendtgørelse nr. 280 af 17. juni 1983.

2.2.2.5. RETSAFGIFTER (2205(1))

Afgifter under denne post er siden 1969 blevet opkrævet i henhold til lov om retsafgifter, der afløste en lang række ældre love om retsafgifter, gebyrer m.v.

Efter de nugældende regler pålægges afgifterne ved borgerlige domssager, foged- og auktionsforretninger, offentlige bobehandlinger og andre skifteforretninger samt ved notariålføretninger. Beregningsreglerne varierer med de forskellige typer af retsforhandlinger, men afgiften fastsættes typisk som et fast beløb for behandling af sagen plus - i visse tilfælde - et variabelt procent- eller beløbstillæg.

Afgiftspligten indtræder, med mindre andet er bestemt, når der fremsættes begæring om retshandlingens foretagelse, og påhviler den, der fremsætter begæringen. En række offentlige inddrivelser er dog afgiftsfrie. Afgiften kan kræves betalt samtidig med begæringens fremsættelse, eller retten kan fastsætte en betalingsfrist.

For attester, afskrifter, udskrifter o.lign., der udfærdiges af retten, Notarialkontoret eller Skibsregistret samt for tingbogsattester og udskrifter af pantefogedbogen, betales der ligeledes en afgift, hvis størrelse fastsættes af skatte- og afgiftsministeren.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 534 af 18. august 1986.

2.2.2.6. DIVERSE BØDER (2206(1))

Posten omfatter bøder til forskellige statslige myndigheder fx Justitsministeriet, toldvæsenet og Statsskatteinspektariatet. Der er således tale om en samlepost for en række bøder.

Eksempelvis indgår bøder iflg. kildeskatteloven. Efter denne straffes med bøde den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed:

- undlader at indeholde A-skat, udbytteskat m.v.
- undlader rettidig indbetaling af indeholdte skattebetaløb.
- undlader at afgive de i loven påkrævede oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger.

Ligeledes kan der idømmes bøde for at lade sig udbetale A-indkomst vidende om manglende indeholdelse af A-skat som påbudt.

Mere specielt inkluderer posten bøder under Fiskeriministeriet, Det Kgl. Bibliotek samt bøde i henhold til kapitaltilførselsafgiftsloven.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 398 af 18. juli 1984 med senere ændringer, lovbekendtgørelse nr. 604 af 10. december 1975 med senere ændringer m.m.

2.2.2.7. UDPANTNINGSGEBYRER (2207(4))

Ifølge retsafgiftsloven svares der afgift ved behandlingen af fogedforretninger, jf. afsnit 2.2.2.5 ovenfor. I det omfang, det drejer sig om udlægskrav for skatter og afgifter, som inddrives af en kommune, der har ansat en pantefoged, tilfalder afgifterne den pågældende kommune.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 557 af 6. november 1984.

2.2.3. KONFISKATIONER O.LIGN. (23)

Da grænsen mellem på den ene side bøder og på den anden side konfiskationer er flydende, er denne gruppe medtaget for at komplettere opgørelsen. Undergruppen omfatter konfiskationer, der ikke indgår sammen med bøderne.

2.2.3.1. KONFISKATIONER O.LIGN. (2301(1))

Under denne post opgøres en række mindre indtægter i Justitsministeriets regie.

2.3. OBLIGATORISKE BIDRAG TIL SOCIALE ORDNINGER (3)

Gruppen dækker direkte bidrag til obligatoriske sociale ordninger i offentligt regie.

At bidragene skal være direkte, udelukker de andele af den personlige indkomstskat, som alene af navn eller formelt er øremærket sociale formål, dvs. folkepensionsbidragene og de tidligere pensionsfondsbidrag samt dagpengefondsbidragene, fra at indgå. Disse klassificeres i tabellerne som det de er, nemlig personlige indkomstskatter.

Øremærkningen anses i praksis kun for effektiv, hvis bidragene indgår i en selvstændig fondsdannelse.

Endvidere skal bidragene være obligatoriske, hvilket medfører, at kontraktligt fastsatte bidrag som fx bidragene til den frivillige sygedagpengeordning ikke er omfattet.

At ordningerne skal være offentlige, betyder, at visse af det offentlige påbudte - dvs. obligatoriske - bidrag, fx bidragene til den lovpligtige ulykkesforsikring for arbejdsgivere, ikke indgår, fordi selve administrationen af ordningen foregår rent privat.

Endelig skal der være tale om sociale ordninger, hvilket afgrænser nærværende gruppe over for den følgende (andre arbejdsmarkedsbidrag).

Bidragene kan opkræves hos de forsikrede selv eller hos disses arbejdsgivere, og er normalt fastsat enten som et bestemt beløb pro persona eller som en funktion af lønnen.

Som nævnt udgør gruppen et grænsetilfælde i forbindelse med definitionen af skatte- og afgiftsområdet, fordi der til bidragene er knyttet en form for modydelse - nemlig retten eller adgangen til visse sikringsydelse for medlemmerne af ordningerne. Denne retserhvervelse er også baggrunden for, at de pågældende sociale bidrag i nationalregnskabet betragtes som en del af lønnen, uanset hvem der udreder dem. Dette adskiller dem principielt fra de øvrige arbejdsmarkedsbidrag, se afsnit 2.4 nedenfor om skatter på antal ansatte eller lønsam, hvortil der ikke er knyttet nogen speciel ret.

Gruppen underopdeles i:

1. Obligatoriske bidrag til sociale ordninger fra medlemmer
2. Obligatoriske bidrag til sociale ordninger fra arbejdsgivere.

2.3.1. OBLIGATORISKE BIDRAG TIL SOCIALE ORDNINGER FRA MEDLEMMER (31)

Undergruppen omfatter bidrag eller kontingenter fra de persongrupper, der tilgodeses af de forskellige obligatoriske, sociale ordninger.

2.3.1.1. MEDLEMSBIDRAG TIL ARBEJDSLØSHEDSFORSIKRING (3101(2))

Bidraget fra medlemmer af arbejdsløshedskasserne fastsættes ifølge loven af den pågældende kasse. Denne skal til staten indbetale et beløb pr. bidragspligtigt medlem. Fra og med 1. januar 1985 svarer bidraget på årsbasis til 7 gange den maksimale dagpengesats pr. 1. oktober det foregående år, for efterlønsmodtagere dog kun det halve.

Beløbet til dækning af ovennævnte indbetaling til statskassen kan tilvejebringes enten ved opkrævning af bidrag fra medlemmerne eller ved forbrug af andre indtægter

eller formuer - dog med visse begrænsninger på forbrugforbruget. Desuden kan der fastsættes et særligt medlemsbidrag til dækning af administrationsudgifter.

Bidraget betales af medlemmerne månedligt forud. Undladelse af rettidig indbetaling af medlemsbidrag kan medføre tab af medlemskab, såfremt det skyldige beløb ikke er indbetalt til kassen senest tre uger efter, at skriftlig meddelelse om kontingentrestancen er modtaget af medlemmet.

Kassens indbetalinger til staten foretages kvartalsvis bagud og udgør for hvert kvartal 1/4 af det årlige beløb afrundet til nærmeste hele kronebeløb.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 358 af 25. juli 1983 med senere ændringer.

2.3.1.2. LØNMODTAGERBIDRAG TIL ATP (3103(2))

Arbejdsmarkedets Tillægspension oprettedes i 1964 med det formål at udbetale lønmodtagere m.fl. en tillægspension, finansieret ved bidrag fra lønmodtagere og arbejdsgivere.

Bidragspligtige er lønmodtagere mellem 16 og 66 år, der er beskæftiget her i landet eller i udlandet for den danske stats, danske virksomheders og institutioners regning eller på danske skibe samt disse lønmodtageres arbejdsgivere jf. afsnit 2.3.2.3 nedenfor.

Bidragets størrelse blev fra og med 1982 hævet fra 9 kr. til 24,30 kr. pr. uge for personer med mindst 30 timers ugentlig beskæftigelse. For personer med ugentlig beskæftigelse fra 20 til 29 timer hævedes bidraget fra 6 kr. til 16,20 kr. pr. uge, mens bidraget hævedes fra 3 kr. til 8,10 kr. for personer med 10 til 19 timers ugentlig beskæftigelse. Personer med under 10 timers ugentlig beskæftigelse er ikke bidragspligtige.

Af disse beløb udgør lønmodtagerens bidrag 1/3, som det påhviler arbejdsgiverne af tilbageholde ved lønudbetalingen og indbetale sammen med eget bidrag jf. igen afsnit 2.3.2.3 nedenfor. Fra og med april 1983 foregår dette via det såkaldte fællesopkrævningssystem (FOK), igennem hvilket en række sociale bidrag og andre arbejdsmarkedsbidrag opkræves og indbetales. Disse bidrag bliver m.a.o. sammenkoblede skatter, dvs. skatter med eget udskrivningsgrundlag eller -kriterium og egne udskrivningsregler, som imidlertid ikke opkræves selvstændigt.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 543 af 6. oktober 1982.

2.3.1.3. LØNMODTAGERBIDRAG TIL HANDELSFLÅDENS VELFÆRDSRÅD (3106(1))

Bidrag til Handelsflådens Velfærdsråd opkræves iflg. lov af 1948 og svares af enhver søfarende forhyret eller tjenestegørende på danske handelsskibe eller fartøjer, der efter lov om arbejdsskade er forsikret i Ulykkesforsikringsforbundet for Dansk Søfart.

Afgiften udgør fra den 1. januar 1984 30 øre pr. dag for hele den periode, i hvilken den pågældende opbeholder hyre.

Afgiften skal tilbageholdes af rederen i den pågældendes hyre. Derefter påhviler det Ulykkesforsikringsforbundet efter nærmere fastsatte regler at opkræve afgiften hos rederen og indbetale den til Velfærdsrådet.

En afgift af samme størrelse betales af rederen jf. afsnit 2.3.2.5 nedenfor. Statskassen bidrager til Velfærdsrådet med det dobbelte beløb.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 188 af 30. april 1948 med senere ændringer samt lovebekendtgørelse nr. 651 af 24. december 1983.

2.3.2. OBLIGATORISKE BIDRAG TIL SOCIALE ORDNINGER FRA ARBEJDSGIVERE (32)

Denne undergruppe indeholder arbejdsgiverbidrag til de obligatoriske, sociale ordninger.

2.3.2.1. ARBEJDSGIVERBIDRAG TIL ARBEJDSLØSHEDSFORSIKRING (3201(1))

For at nedbringe statens nettoudgifter til arbejdsløshedsforsikring opkræves hos arbejdsgivere et bidrag til denne forsikring.

Bidragspligtige er alle arbejdsgivere, der er forsikringspligtige efter arbejdsskadeforsikringsloven, dvs. som beskæftiger lønnet eller ulønnet medhjælp til arbejde her i landet samt søfarende, der gør tjeneste ombord på danske skibe.

Det årlige bidrag udgjorde indtil den 1. april 1982 to gange den maksimale dagpengesats pr. helårsansat. Fra denne dato hævedes bidraget til 3,25 gange satsen. Fra og med 1. januar 1983 er bidraget yderligere hævet til 11,25 gange nævnte sats pr. 1. oktober året før. Fra sin samlede indbetaling kan arbejdsgiveren fradrage et beløb, der svarer til det fulde bidrag for én medarbejder.

Bidraget beregnes og opkræves af ATP på grundlag af de indbetalte ATP-bidrag. Dette foregår gennem fællesopkrævningssystemet (FOK), der indførtes fra og med april 1983, gennem hvilket ATP kvartalsvis opkræver bidraget sammen med bidragene til ATP, førtidspension, LG, AUD og AER, jf. nedenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 358 af 25. juli 1983 som ændret ved lov nr. 238 af 23. maj 1984 og ved lovebekendtgørelse nr. 35 af 6. februar 1985.

2.3.2.2. FØRTIDSPENSIONSBIDRAG (3202(1))

Til afløsning af det hidtidige invalidepensionsbidrag opkræves fra oktober kvartal 1984 et førtidspensionsbidrag til delvis dækning af statens udgifter til førtidspension ifølge lov om social pension.

Bidragspligten påhviler samtlige arbejdsgivere, der skal betale bidrag til Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER),

hvilket vil sige private arbejdsgivere, der er omfattet af ATP-ordningen. Herved indbefattes som hovedregel arbejdsgivere med ansatte lønmodtagere i alderen 16-66 år, der enten er beskæftiget her i landet eller i udlandet for den pågældende danske virksomhed eller på danske skibe.

Det daværende invalidepensionsbidrag udgjorde 50 kr. årligt pr. helårsansat medarbejder, mens det nuværende førtidspensionsbidrag, der i 1985 var 190 kr., er fastsat til 208 kr. i 1986. Det samlede bidrag fra en arbejdsgiver nedsættes med et beløb svarende til det fulde bidrag for én medarbejder.

Bidraget beregnes og opkræves gennem FOK af ATP.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 217 af 16. maj 1984 med senere ændringer, lovbekendtgørelse nr. 445 af 29. august 1984 samt lovbekendtgørelse nr. 665 af 20. december 1984.

2.3.2.3. ARBEJDSGIVERBIDRAG TIL ATP (3204(2))

Bidragspligten til ATP påhviler de i afsnit 2.3.1.2 ovenfor om ATP-bidrag fra lønmodtagere definerede arbejdsgivere. Arbejdsgiverne svarer 2/3 af de i samme afsnit nævnte bidrag. Det påhviler desuden arbejdsgiverne at tilbageholde lønmodtagerandelen ved lønudbetalingen og indbetale denne sammen med eget bidrag.

Opkrævningen foretages kvartalsvis af ATP via FOK. Bidraget forfalder til betaling den 1. i måneden efter kvartalets udløb med sidste rettidige indbetalingsdag den 14. i forfaldsmåneden.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 447 af 2. august 1982 samt lovbekendtgørelse nr. 543 af 6. oktober 1982.

2.3.2.4. BIDRAG TIL LG (3205(2))

Lønmodtagernes Garantifond (LG) oprettedes ved lov af 1972 til sikring af lønmodtagerens krav på løn m.v., når arbejdsgiveren er ude af stand til at opfylde kravet fx som følge af virksomhedens ophør eller konkurs. Alle arbejdsgivere, der er omfattet af lov om ATP, betaler et årligt bidrag, som for 1985 udgør 40 kr. pr. lønmodtager, for hvem der betales fuldt ATP-bidrag jf. afsnit 2.3.1.2 og 2.3.2.3.

Bidraget opkræves kvartalsvis sammen med ATP-bidrag m.v. gennem FOK.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 562 af 19. oktober 1982, lovbekendtgørelse nr. 125 af 29. marts 1984 samt lovbekendtgørelse nr. 468 af 18. september 1984.

2.3.2.5. ARBEJDSGIVERBIDRAG TIL HANDELSFLÅDENS VELFÆRDSRÅD (3206(1))

Ligesom lønmodtagere svarer arbejdsgivere, dvs. redere, afgift til Handelsflådens Velfærdsråd. Bidragets størrelse er, som for den søfarende, 30 øre pr. dag pr. ansat. Bidraget indbetales, sammen med det indeholdte

lønmodtagerbidrag til Ulykkesforsikringsforbundet for Dansk Søfart, der viderebetaler beløbet til Velfærdsrådet.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 188 af 30. april 1948 med senere ændringer samt lovbekendtgørelse nr. 651 af 24. december 1983.

2.3.2.6. REDERIBIDRAG VEDRØRENDE SYGESIKRING M.V. FOR SØFOLK I UDENRIGSFART (3207(1))

Til delvis dækning af søfarendes sygesikring er der pålagt rederne et bidrag. Fra den 1. april 1982 udgør dette 180 kr. pr. søfarende i udenrigsfart årligt eller 50 øre pr. hyredag.

Bidraget opgøres for den samlede besætning under ét ved at sammentælle det totale antal hyredage. Indbetaling m.v. finder sted sammen med sømandsskatten til sømandsskattekontoret.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 94 af 9. marts 1976 samt lovbekendtgørelse nr. 24 af 25. januar 1982.

2.4. ANDRE ARBEJDSMARKEDSBIDRAG (4)

Denne gruppe skatter ligner de ovenfor omtalte obligatoriske bidrag til sociale ordninger derved, at de udskrives med et fast beløb pr. ansat person eller som en funktion af disses lønsum. De to grupper sammenfattes da undertiden også under betegnelsen arbejdsmarkedsbidrag og kontingenter. Forskellen er, at provenuet af nærværende gruppe bidrag ikke er øremærket til sociale formål, hvorfor de ofte fx internationalt kaldes - egentlige - skatter på antal ansatte eller lønsum. Betales skatter eller afgifter af denne type af arbejdsgivere, er der tale om en skat på produktionsfaktorer, dvs. om en ikke-varetilknyttet indirekte skat; betales de af arbejdstagere, bliver de at klassificere som direkte, da lønmodtagere pr. definition ikke kan betale indirekte skatter.

Gruppen underopdeles i:

1. Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdstagere
2. Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgivere.

2.4.1. ANDRE ARBEJDSMARKEDSBIDRAG FRA ARBEJDSSTAGERE (41)

Denne undergruppe omfatter andre, ikke socialt øremærkede arbejdsmarkedsbidrag pålagt lønmodtagere.

2.4.1.1. LØNMODTAGERBIDRAG TIL AUD (4101(1))

Den statslige Arbejdsmarkedsuddannelsesfond (AUD) oprettedes i 1984 med det formål at bidrage til finansieringen af arbejdsmarkedsuddannelserne gennem bidrag fra lønmodtagere og arbejdsgivere. Fra og med april 1984 med første indbetalinger pr. 1. juli samme år har der således været opkrævet AUD-bidrag.

Bidragstørrelsen fastsættes årligt af folketinget i september måned. Lønmodtagerbidraget udgør for 1986 383,00 kr. pr. heltidsansat. For deltidsansatte betales forholdsmæssigt nedsatte bidrag.

Bidraget tilbageholdes løbende og indbetales kvartalsvis af arbejdsgiveren via FOK.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 461 af 30. september 1985.

2.4.2. ANDRE ARBEJDSMARKEDSBIDRAG FRA ARBEJDSGIVERE (42)

I denne undergruppe indgår arbejdsgiverbidrag, der ikke er øremærket til sociale ordninger.

2.4.2.1. ARBEJDSGIVERBIDRAG TIL AUD (4201(1))

For 1986 er arbejdsgiverbidraget til Arbejdsmarkedsuddannelsesfonden (AUD) fastsat til 423,40 kr. pr. heltidsansat medarbejder og forholdsmæssigt mindre for deltidsansatte. I det samlede arbejdsgiverbidrag kan fratregkes et beløb svarende til én heltidsansat.

Bidraget indbetales kvartalsvis sammen med det tilbageholdte lønmodtagerbidrag jf. afsnit 2.4.1.1 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 461 af 30. september 1985.

2.4.2.2. BIDRAG TIL AER'S TILSKUDSORDNING (4202(1))

Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER) oprettedes i 1977 med det formål at udligne de private arbejdsgivers lønudgifter til elever og lærlinge under skoleophold. Finansieringen af refusionerne til arbejdsgiverne tilvejebragtes gennem bidrag fra disse i forhold til antal beskæftigede. Denne såkaldte refusionsordning er at betragte som rent privat.

Med virkning fra 1. juli 1984 har AER imidlertid overtaget den hidtidige amtskommunale forpligtigelse til at yde tilskud til private virksomheder, der opretter eller udvider antallet af lære- og praktikpladser. Ansøgning om tilskud indgives fortsat til arbejdsformidlings-systemet, der afgør, om ansøgningen kan imødekommes, og giver meddelelse om det bevilgede tilskudsbeløb fra AER. Denne såkaldte tilskudsordning betragtes som offentlig, og det specielle arbejdsgiverbidrag hertil derfor som en skat.

Tilskudsordningens finansiering sikredes gennem en væsentlig forhøjelse pr. 1. juli 1984 af det ovenfor omtalte arbejdsgiverbidrag - nemlig fra 432 kr. til 954 kr. årligt pr. heltidsansat medarbejder. For 1986 er det samlede AER-bidrag nedsat til 630 kr. Som skat betragtes som nævnt kun den del heraf, der medgår til finansiering af tilskudsordningen.

Bidragspligtige er private arbejdsgivere, der er omfattet af ATP-loven.

Indbetalingen foretages via FOK.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 578 af 26. oktober 1982 med senere ændringer samt lovbekendtgørelse nr. 628 af 20. december 1985.

2.5. SKATTER AF FORMUE, EJENDOM OG BESIDDELSE (5)

Mens de øvrige skatter og afgifter i princippet er knyttet til strømme fx indkomststrømme eller vare- og tjenestestrømme i løbet af en bestemt periode, vedrører skatterne og afgifterne i denne gruppe beholdninger på et bestemt tidspunkt. Beskatningen kan foretages generelt på grundlag af en samlet beholdningsstørrelse under hensyn til dennes sammensætning fx nettoformue, eller den kan være specielt knyttet til særlige beholdninger fx af jord og bygninger eller af motorkøretøjer o.a. løsøre. I det sidste tilfælde vil der normalt være tale om en bruttoskat.

Gruppen opdeles i fire undergrupper:

1. Skatter på formue
2. Afgifter af arv og gave
3. Løsøreafgifter
4. Ejendomsskatter.

2.5.1. SKATTER AF FORMUE (51)

Denne undergruppe dækker beskatningen af samlet formue, mere eller mindre bredt defineret, som regel opgjort netto for gæld. Skatterne herunder er normalt løbende, men der kan også forekomme engangsskatter. I det sidste tilfælde kan der i nationalregnskabsammenhæng blive tale om at klassificere skatten som en kapitalsskat jf. afsnit 1.4.4 ovenfor. De løbende formueskatter klassificeres som direkte. De opfattes således som substitutionsskatter for direkte indkomstskatter. Det er med andre ord formuens afkast dvs. en indkomst, som det er beskatningens hensigt at belaste, og ikke selve formuen.

2.5.1.1. FORMUESKAT AF PERSONER (5101(1))

De første formueskatter blev opkrævet som ekstraordinære skatter i krigs- og krisetider. Først ved skattereforen i 1903 indførtes den permanente formuebeskatning til staten. I dag svares skatten i hovedtræk efter 1922-loven, jf. afsnit 2.1.1.1 ovenfor. Sætserne ændres dog ved de årlige udskrivningslove.

Før 1970 blev formueskatten udskrevet efter en progressiv rateskala. Fra 1970 til 1972 beregnedes skatten som en proportionalsskat over en skattefri bundgrænse. Herefter og frem til og med 1979 opereredes der igen med en progressiv skatteudskrivning. Fra 1980 beskattes formuen over bundfradraget atter med en og samme procent. I dag er formuebeskatningen m.a.o. kun progressiv i den forstand, at der er tale om en regressiv skat, jf. ovenfor.

Pligt til at svare formueskat har personer og dødsboer, der er skattepligtige efter kildeskatteloven, jf. afsnit 2.1.1.1 ovenfor.

Udskrivningsgrundlaget er den skattepligtiges nettoformue ved indkomstårets udløb. I denne indgår eksempelvis værdien af fast ejendom, skibe o.a. erhvervsmæssige aktiver samt finansielle fordringer herunder kontanter osv. Selve værdiansættelsen foretages efter nærmere regler for de enkelte aktiver fastsat i Statsskatteloven og Ligningsloven. Visse formuegoder såsom eksempelvis privat indbo og retten til kommende pensionsudbetalinger eller endnu ikke forfaldne livsforsikringssummer er ikke formueskattepligtige.

Formueskatten blev som nævnt udskrevet efter en progressiv rateskala fra 1973 til 1979, idet der blev indrømmet et vist bundfradrag i nettoformuen. Skalaen havde to trin. I 1979 beskattedes de formuer eller formueandele, der lå mellem 630.000 kr. og 2 mill. kr. således med 9 promille, mens formueandele herudover beskattedes med 11 promille. Fra 1980 ændredes skatten som ligeledes nævnt til en proportionalsskat, der er på 22 promille over et bundfradrag. Dette udgør for 1986 1.253.500 kr. og reguleres årligt ifølge reguleringstallet som beskrevet i afsnit 2.1.1.1 ovenfor. Det i samme afsnit nævnte "vandrette skatteloft" kan eventuelt medføre nedsættelse af formueskatten.

Formuen ultimo indkomståret forskudsregistreres, og skatten opkræves så vidt mulig sammen med den øvrige forskudsskat. Formue- og indkomstskatterne bliver hermed sammenkoblede skatter. På samme måde som i forbindelse med indkomstbeskatningen foretages der en slutopgørelse.

Gældende lovgrundlag: Statsskatteloven, Ligningsloven samt de gældende udskrivningslove.

2.5.1.2. FORMUESKAT AF DØDSBOER (5102(1))

De generelle regler for beskatning af dødsboer, herunder reglerne om skattepligt, er omtalt i afsnit 2.1.1.13 ovenfor. For formueskattens vedkommende er udskrivningsgrundlag og udskrivningsregler m.v. sammenfaldende med personbeskatningens, jf. forudgående afsnit. For dødsboer bliver opgørelsestidspunktet således sidste dag i boets indkomstår.

2.5.1.3. MIDLERTIDIG FORMUEAFGIFT AF PENSIONS-KAPITALER (5103(1))

Se afsnit 2.1.3.1 om realrenteafgift. Den midlertidige formueafgift, der blev udskrevet i 1983 som en engangsskat på visse formuer, opfylder - isoleret betragtet - alle formelle kriterier for at blive klassificeret som en kapitalsskat ved nationalregnskabsgrupperingen. Alligevel indgår den som en direkte skat, fordi den er blevet betragtet som en forløber for den blivende realrenteafgift, der er en indkomstsskat.

2.5.2. AFGIFTER AF ARV OG GAVE (52)

Skatterne i denne undergruppe er skat på formue, når denne transfereres som arv eller gave. Disse skatter er

m.a.o. engangsskatter set fra skatteydernes side. De klassificeres i nationalregnskabsammenhæng som kapitalsskatter.

2.5.2.1. AFGIFT AF ARV (5201(1))

Arveafgift, der oprindeligt er opstået som en foranstaltning mod at føre penge ud af landet, bestod i første omgang alene af en afgift på arv til udlændinge. Allerede i slutningen af 1700-tallet indførtes imidlertid en generel afgift på arv, der tilfaldt andre end visse nære slægtninge. I begyndelsen af 1800-tallet udvidedes afgiftspligten til al arv uanset slægtsforhold. De nuværende principper for afgift af arv og gave fastlagdes ved skattereformen i 1903, idet en række væsentlige træk fra 1800-tallets arveafgiftbestemmelser dog bibeholdtes - således afgiftstørrelsens afhængighed af slægtsforhold.

Afgiftspligten indtræder som hovedregel ved dødsfaldet.

Afgiftssatsen afhænger af arvingens og afdødes indbyrdes slægtsforhold samt af arveloddens størrelse.

Arvingerne opdeles i nedenstående seks afgiftsklasser, hvoraf de fire første beskattes progressivt efter arveloddens størrelse. Beskatningen er lavest for gruppe *f* og højest for gruppe C. Den marginale afgiftsprocent for disse fire grupper er således varierende fra 0 i gruppe *f* til 90 i gruppe C.

- f*. Omfatter arveladers ægtefælle også frasepareret eller fraskilt.
- A. Omfatter arveladers afkom dvs. børn, børnebørn osv., stedbørn og deres afkom, afdødt barns eller stedbarns ægtefælle dog ikke hvis frasepareret eller fraskilt og - såfremt afdøde var ugift - ugifte søskende, der i de sidste to år har haft fælles bopæl med arvelader, samt afdødes forældre, såfremt afdøde ikke var fyldt 21 år.
- B. Omfatter afdødes forældre og deres afkom, dvs. søskende osv., der ikke falder ind under A.
- C. Omfatter andre slægtninge og ubeslægtede.
- D. Af arv, der tilfalder staten, kommuner, foreninger, selskaber, legater m.v., skal der betales 35 pct. i arveafgift.
- E. For arv, der tilfalder offentlige institutioner, foreninger m.v. med almen velgørende eller almennyttige formål, kan ministeren for skatter og afgifter bevilge nedsættelse af arveafgiften til 12 pct. For foreninger m.v., der i henhold til ligningslovens § 8 A er berettiget til at modtage gaver med den virkning, at gavegiver kan fratrage gaven ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, er særskilt ansøgning om afgiftsnedsættelse ikke nødvendig.

Ved privatskiftede boer forfalder afgiften normalt til betaling fire uger efter meddelelsen om afgiftens størrelse. Denne er beregnet på grundlag af den endelige boopgørelse og skattemyndighedernes værdiansættelse. Ved

offentligt skifte forfalder afgiften når udlodningen til arvingerne kan ske. Loven åbner dog visse muligheder for henstand specielt for ægtefæller.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 310 af 23. juni 1983, lovbekendtgørelse nr. 505 og 506 af 20. oktober 1983.

2.5.2.2. AFGIFT AF GAVE (5202(1))

Reglerne for afgift af gaver er nært beslægtede med arveafgiftsreglerne, som antydtes under beskrivelsen af disse. Gaveafgiftspligt indtræder dog kun i forbindelse med gaver mellem nært beslægtede, mens gaver mellem andre er almindeligt indkomstskattepligtige for modtageren.

De afgiftspligtige gavemodtagere opdeles i nedenstående fire grupper:

- Æ. Den samlevende ægtefælle. En forudsætning for afgiftspligt er, at gaven bliver modtagerens særeje.
- A. Afkom, stedbørn og deres afkom, afdøde børns eller stedbørns ægtefæller.
- B. Forældre og stedforældre.
- C. Bedsteforældre.

Beskatningsniveauet er stigende fra gruppe Æ til C. Den marginale afgiftsprocent varierer således fra 0 i gruppe Æ til 90 i gruppe C.

Udskrivningsgrundlaget er de samlede gaver gennem et kalenderår fra samme giver til samme modtager. Skatten beregnes efter en progressiv skala, idet der gives et bundfradrag på 8.000 kr.

Giver og modtager skal senest den 1. februar i det følgende år indgive anmeldelse om gavestørrelsen til det pågældende amtsskatteinspektorat. Afgiften forfalder derefter til betaling senest seks uger efter, at amtsskatteinspektoratet har givet meddelelse om afgiftsberegningen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 310 af 23. juni 1983 samt lovbekendtgørelse nr. 505 af 20. oktober 1983.

2.5.3. LØSØREAFGIFTER (53)

Den enlige skat i denne undergruppe - vægtafgiften - er et eksempel på beskatning af beholdninger af specielle formuegenstande - bortset fra fast ejendom, jf. afsnit 2.5.4 nedenfor.

2.5.3.1. VÆGTAFGIFTER PÅ MOTORKØRETØJER (5301/2(1))

Vægtafgift svares af her i landet hjemmehørende registreringspligtige motorkøretøjer, påhængsvogne og redskaber m.v. samt godkendte traktorer med en række undtagelser fastsat i loven. Desuden svares for motor-køretøjer, der benytter anden drivkraft end benzin, tillige en udligningsafgift. Fra 1. juli 1985 indførtes endvidere vægtafgift for kørsel på danske veje af lastmotor-køretøjer m.m. indregistreret i Norge.

Vægtafgiftens størrelse afhænger af køretøjets art eller type og egenvægt, således at der svares en større afgift, jo større egenvægt køretøjet har.

Afgiftspligten påhviler den bruger og/eller ejer, i hvis navn køretøjet er registreret på afgiftens forfaldstidspunkt.

Der svares afgift fra den måned, hvori registreringen eller godkendelsen finder sted, eller, hvis dette sker efter den 15. i måneden, fra den følgende måned.

Afgiften forfalder til betaling ved afgiftsperiodens begyndelse og betales forud for en hel periode, hvis længde er enten 12, 6 eller 3 måneder.

Provenuet af vægtafgiften fordeles - vha. oplysninger om køretøjstype - på:

1. Vægtafgift på motorkøretøjer m.v. anvendt i holdningerne (5301(1))

og

2. Vægtafgift på motorkøretøjer m.v. anvendt i produktionen (5302(1)).

Den sidste gruppe omfatter såvel privat som offentlig produktion.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 409 af 8. august 1984 samt lovbekendtgørelse nr. 534 af 19. oktober 1984 som ændret ved lovbekendtgørelse nr. 654 af 17. december 1984.

2.5.4. EJENDOMSSKATTER (54)

Specialbeskatningen af fast ejendom er samlet i denne undergruppe. Herudover indgår værdien af de faste ejendomme i grundlaget for den generelle formuebeskatning. De specielle ejendomsskatter er bruttoskatter, dvs. udskrives på værdien uden fradrag for den eventuelt påhvillende gæld.

Det kan diskuteres, om ejendomsskatterne er skatter på produktionen af jordens og bygningernes ydelser - dvs. indirekte skatter - eller substitutter for en indkomstskat - dvs. en direkte skat, hvor formålet har været at belaste skatteyderens indkomst af fast ejendom på samme måde, som en direkte indkomstskat ville have gjort det, men hvor skatten af tekniske grunde er pålagt selve værdien af den faste ejendom - og formue iøvrigt - i sammenhæng med den konstaterbare indkomst ved vurderingen af skatteevnen. Den kommunale indkomstbeskatning lignedes således helt frem til 1959 efter "formue og lejlighed". Ejendomsskatterne og de direkte indkomstskatter benyttedes da også i udstrakt grad på kommunalt niveau som sideordnede skattepolitiske instrumenter. Der var således både en reel og operationel sammenhæng mellem ejendoms- og indkomstbeskatningen. I en sådan situation var det naturligt at betragte ejendomsskatterne som substitutter for den direkte beskatning af indkomst. I dag, hvor indkomstskatten pålægges efter helt faste og alene indkomstbaserede

kriterier, og hvor de operationelle muligheder for substitution de to skattearter imellem tilmed er begrænsede, idet ejendomsskatterne for flertallets vedkommende enten er regulerede eller helt fikserede, er det imidlertid naturligt at betragte dem direkte i relation til deres udskrivningsgrundlag: Produktionsfaktorerne jord og bygninger m.v., dvs. som produktionsskatter.

2.5.4.1. AMTSKOMMUNAL GRUNDSKYLD (5402(3))

Fra gammel tid har hartkornsskatterne indtaget en central plads i beskatningen uden for byerne. Ved 1903-skattereformen bestemtes det imidlertid, at ligningen på hartkorn gradvis skulle bortfalde over perioden 1905-1930 og erstattes af ligning på alle faste ejendomme efter deres værdi i handel og vandel. Den i 1903 indførte ejendomsskyld af hele ejendomsværdien afløstes ved lov af 1922 af grundskyld på grundværdien og ejendomsskyld på forskelsværdien, dvs. ejendomsværdi minus grundværdi. I 1933 var alle de kommunale ejendomsskatter omlagt til grund- og ejendomsskyld på grundlag af vurderingen til statskat.

Den amtskommunale grundskyld udskrives på grundlag af grundværdien uden bygninger m.v. af de ejendomme, der ligger i amtskommunen.

Generelt bestemmer amtskommuneskatteoven, at en amtskommune - efter fradrag af eventuel dækningsafgift af offentlige ejendomme og en forlods udskrivning af grundskyld på 4 promille - skal dække halvdelen af sit skattebehov gennem udskrivning af grundskyld og halvdelen gennem indkomstskat. Blot må grundskyldspromillen højst andrage 20.

Siden 1978 har udskrivningen af amtskommunal grundskyld dog været direkte reguleret gennem en særlig lovgivning, efter hvilken grundskyldspromillen i skatteårene 1979-1981 fastsattes til 15, for 1982, 1983 og 1984 til hhv. 13, 12 og 11 og for både 1985 og 1986 til 10. De 10 promille skal gælde frem til 1990.

Den amtskommunale grundskyld opkræves sammen med de primærkommunale ejendomsskatter og er altså en sammenkoblet skat. Siden 1978 overføres en vis del af proventet til statskassen for at anvendes til forskellige erhvervsøkonomiske foranstaltninger inden for landbrug m.v. Fra og med 1982 skulle således 4,3 promille af grundværdien for landbrugsejendomme, gartnerier, planteskoler og frugtplantager overføres, hvilket for 1985 svarede til næsten 150 mill. kr. Herved er den amtskommunale grundskyld en delt skat mellem amtskommunerne og staten.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 595 af 5. september 1986.

2.5.4.2. PRIMÆRKOMMUNAL GRUNDSKYLD (5403(4))

Før skattereformen i 1903 svarede der til hovedstads- og købstadskommuner flere ejendomsskatter, nemlig areal-

skat, grundskat og brolægningsskat i København samt en husskat efter assurancesummerne. Efter 1903-reformen besluttede København, Frederiksberg og 42 købstæder ved siden af de nævnte skatter at indføre en kommunal ejendomsskyld, som svarede med en bestemt promille af de summer, hvoraf der også svarede ejendomsskyld til staten. Også i sognekommunerne erstattedes den gamle ejendomsbeskatning, dvs. hartkornsskatterne jf. afsnit 2.5.4.1 ovenfor, gradvist af ejendomsskylden. Som nævnt spaltedes denne ved lov af 1922 i en grundskyld og en ejendomsskyld, der var indskrænket til at hvile på forskelsværdien.

Den primærkommunale grundskyld beregnes med en bestemt promille af de i kommunen beliggende ejendomes grundværdi efter den sidste offentlige almindelige vurdering inden skatteårets begyndelse med fradrag for forbedringer og fritagelser.

Der har hidtil ikke eksisteret nogen grænse for de primærkommunale grundskyldspromillers størrelse bortset fra en bestemmelse om, at promillen ikke måtte fastsættes lavere end 10 i kommuner, hvor mindst én skatteyder ved sidste skatteberegning havde opnået nedsættelse af statsindkomstskatten pga. den skrå skatteloftsregel jf. afsnit 2.1.1.1 ovenfor. Bestemmelsen gjaldt dog ikke, hvis den kommunale udskrivningsprocent i det aktuelle år var sat så lavt, at der ikke længere var nogen skatteyder i kommunen, der ville få nedsat skatten efter skatteloftsreglen.

Desuden har der siden 1982 været visse lempelsesregler mht. den primærkommunale grundskyld. Således har parcel- og rækkehusejendomme tilhørende almennyttige boligforeninger eller andelsboligforeninger fået nedsat grundskylden i årene 1982-1984, ligesom der i årene 1982-1985 har været visse begrænsninger på den årlige stigning for beboelsesejendomme med et grundareal op til 800 m².

Fra 1987 er der imidlertid ved lov fastlagt visse grænser for den primærkommunale grundskyldspromille, der herefter skal udgøre mindst 6 og højst 24, i København og Frederiksberg kommuner dog med tillæg af den fastlagte amtskommunale grundskyldspromille, jf. afsnit 2.5.4.1 om denne. For kommuner med meget høje grundskyldspromiller i 1986 er der dog tilladt en vis tilpasningsperiode.

Den primærkommunale grundskyld opkræves i to eller flere lige store rater efter kommunalbestyrelsens bestemmelse med forfaldstid den 1. i de måneder, som kommunalbestyrelsen har fastsat.

Alle ejendomsskatter opkræves samlet af primærkommunen, dvs. er sammenkoblede skatter.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 595 af 5. september 1986.

2.5.4.3. STATSLIG EJENDOMSSKYLD (5404(1))

Bonitets- og hartkornsskatterne var før skattereformen i 1903 en af de væsentligste indtægtskilder for staten. Under denne beskatning indgik kun landejendomme. I byerne opkrævede staten bygningsafgift. I 1903 afløstes disse skatter af en ejendomsskyld på værdien i handel og vandel af de faste ejendomme - den såkaldte ejendomsskyldværdi. Som grundlag for den nye beskatning foretoges i 1904 en vurdering af fast ejendom uden besætning, inventar og maskiner. Af de fundne vurderingssummer svarede oprindeligt 1,1 promille som ejendomsskyld til staten.

Fra 1924 blev der på basis af en lov fra 1922 opkrævet såvel grundskyld som ejendomsskyld til staten. Grundskylden bortfaldt i 1966-67. Ejendomsskylden, der var blevet indskrænket til en skat af forskelsværdien, svarede fra 1924 til 1937 med 1,1 promille af denne, fra 1937 med 4,5 promille, hvoraf de 3,3 promille tilfaldt den fælleskommunale udligningsfond indtil dennes afskaffelse i 1957. Samme år fikseredes den statslige ejendomsskyld, og der indledtes en aftrapning, således at der efter den 13. almindelige vurdering, dvs. fra skatteåret 1965-66 kun svarede 6/7 af den fikserede ejendomsskyld, efter den 14. almindelige vurdering 5/6, efter den 15. almindelige vurdering 4/5 osv., indtil der efter den 18. almindelige vurdering kun skal svares halvdelen af den fikserede ejendomsskyld. Den statslige ejendomsskyld forsvinder helt fra og med skatteåret 1987.

Den statslige ejendomsskyld opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 183 af 30. april 1970 med senere ændringer.

2.5.4.4. PRIMÆRKOMMUNAL EJENDOMSSKYLD (5406(4))

Ligesom den statslige ejendomsskyld indførtes den primærkommunale ejendomsskyld i 1903. Denne svarede med en bestemt promille af de summer, hvoraf der også svarede ejendomsskyld til staten. På samme måde som for statsbeskatningens vedkommende spaltedes skatten ved lov af 1922 i en grundskyld og en ejendomsskyld på forskelsværdien.

Ejendomsskylden til primærkommuner blev for hovedstadsområdet og købstæderne fikseret i 1957, og i 1961 fikseredes ejendomsskylden til sogne- og amtskommuner. Sidsnævnte blev afskaffet med virkning fra skatteåret 1972-73, mens den primærkommunale ejendomsskyldspromille aftrappedes med virkning fra skatteåret 1965-66 med 1/7 efter hver senere almindelige vurdering, og ophæves ligesom den statslige helt fra skatteåret 1987.

De primærkommunale ejendomsskatter opkræves i to eller flere lige store rater efter kommunalbestyrelsens bestemmelse med forfaldstid den 1. i de måneder, som kommunalbestyrelsen har bestemt.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 595 af 5. september 1986.

2.5.4.5. AMTSKOMMUNAL DÆKNINGSAFGIFT AF GRUNDVÆRDI AF OFFENTLIGE EJENDOMME (5407(3))

I amtskommuner kan amtsrådet udskrive dækningsafgift af grundværdien af offentlige ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld.

Dækningsafgiften af grundværdien svares med halvdelen af den amtskommunale grundskyldspromille, dog højst 10 promille plus et tillæg for Frederiksberg og Københavns kommunes vedkommende.

Afgiften opkræves sammen med de kommunale ejendomsskatter. De nærmere regler findes i de kommunale ejendomsskatte love som nævnt under amtskommunal grundskyld ovenfor.

2.5.4.6. AMTSKOMMUNAL DÆKNINGSAFGIFT AF FORSKELSVÆRDI AF OFFENTLIGE EJENDOMME (5408(3))

Ligeledes kan amtsrådet udskrive dækningsafgift af forskelsværdien af offentlige ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld. Promillen fastsættes frit af amtsrådet dog højst til 3,75. I Frederiksberg og Københavns kommune er grænsen dog 8,75 promille.

Afgiften opkræves sammen med de kommunale skatter og lovgrundlaget findes i lovene nævnt under den amtskommunale grundskyld.

2.5.4.7. PRIMÆRKOMMUNAL DÆKNINGSAFGIFT AF GRUNDVÆRDI AF OFFENTLIGE EJENDOMME (5409(4))

Den primærkommunale dækningsafgift kan af kommunalbestyrelsen udskrives af offentlige ejendomme, der er fritaget for at svare kommunal grundskyld. Dækningsafgiften af grundværdien svares med halvdelen af den kommunale grundskyldspromille, dog højst 10.

Afgiften opkræves sammen med den primærkommunale ejendomsskyld, og de nærmere regler findes i de førnævnte kommunale ejendomsskatte love.

2.5.4.8. PRIMÆRKOMMUNAL DÆKNINGSAFGIFT AF FORRETNINGS-EJENDOMME (5410(4))

Efter de samme love, som nævnt under de foregående afsnit, har kommunalbestyrelsen endvidere adgang til at udskrive dækningsafgift af forretnings ejendomme, dog højst 10 promille af forskelsværdien og fra 1982 kun af den del, der overstiger 50.000 kr. Afgiften opkræves sammen med den primærkommunale ejendomsskyld.

2.6. AFGIFTER AF VARER OG TJENESTER (6)

Denne gruppe omfatter de skatter og afgifter i forbindelse med produktion og salg, som direkte er knyttet til en vare- eller tjenstestrøm, dvs. som provenumæssigt er en funktion heraf.

Afgifterne kan opkræves i forskellige led i produktions- og salgsprocessen, og de kan være pålagt som enten værdiafgifter eller mængde- dvs. styk- eller vægtafgifter.

De kan endvidere enten være pålagt generelt, dvs. vedrørende en flerhed af varer og tjenester, som fx moms, eller specielt, dvs. individuelt knyttet til enkelte varer eller tjenester eller begrænsede grupper heraf, i hvilke tilfælde der tales om punktafgifter. Herudover kan skattepålægningen være indskrænket til varer og tjenester med en særlig oprindelse, som told o.lign. er det.

De fleste vare- og tjenesteskatter er statslige - administreret af toldvæsenet, hos hvem alle virksomheder m.v., der er omfattet af afgiftspligt, skal registreres. Mht. reglerne for disses indberetning af afgiftsgrundlaget m.v. og indbetaling af afgiftstilsvaret kan der sondres mellem fem afgiftsområder, inden for hvilke bestemmelserne i hovedtræk er ens jf. nedenstående oversigt:

Kortfattet oversigt over indberetnings- og indbetalingsfrister i forbindelse med told og forbrugsafgifter

	Indberetningsfrist	Indbetalingsfrist
1. Indenlandsk moms, byerhvervene	1 måned + 20 dage efter et kvartals udløb	1 måned + 20 dage efter et kvartals udløb
2. Indenlandsk landbrug m.v.	2 måneder + 20 dage efter et halvårs udløb	halvdelen: 3 mdr. efter indberetningsfristen halvdelen: 6 mdr. efter indberetningsfristen
3. Moms og punktafgifter af importvarer	registreres løbende af toldvæsenet, som foretager månedlige opgørelser, jf. toldlovens kap. 8	udgangen af måneden efter indførselsmåneden den 15. i måneden efter indførselsmåneden
4. Told		
5. Punktafgifter af indenlandsk producerede varer	varierer som hovedregel fra 8 til 15 dage efter regnskabsmånedens udløb. (En række undtagelser)	som hovedregel ved udgangen af måneden efter regnskabsmåneden

Anm. Visse virksomheder kan få tilladelse til at anvende en kortere eller længere afgiftsperiode, ligesom der i forbindelse med ændringer i afgiftssatser m.v. ofte fastsættes særlige regler for angivelse og indbetaling for perioderne før og efter ændringsdatoen. Endvidere kan der i nogle tilfælde ydes en længere kredittid mod sikkerhedsstillelse.

Som antydnet er de i oversigten anførte frister betinget af den omtalte registrering hos toldvæsenet. Eksempelvis skal told og afgifter af varer, der indføres af ikke registrerede, fx til privat brug, betales umiddelbart i forbindelse med fortoldningens afslutning. De generelle regler for afregning m.v. findes i momsloven, toldloven samt i Lovbekendtgørelsen om toldbehandling.

Gruppen underopdeles i:

1. Generelle afgifter
2. Told m.v.
3. Afgifter af specielle varer
4. Afgifter af specielle transaktioner
5. Afgifter af specielle tjenester
6. Andre afgifter.

2.6.1. GENERELLE AFGIFTER (61)

Denne undergruppe omfatter skatter af varer og tjenester, der er pålagt større grupper af produkter og ydelser. Der kan derfor kun blive tale om værdiafgifter.

2.6.1.1. MOMS (6101(1))

Til afløsning af den fra 1962 gældende almindelige omsætningsafgift på 12,5 pct. i engrosleddet indførtes i 1967 merværdiafgiften eller moms.

Oprindeligt omfattede afgiftspligten alle varer, såvel importerede som indenlandsk producerede, plus visse i loven nærmere fastsatte tjenesteydelser. Omfattet var bl.a. arbejdsydelser på varer, udlejning af varer, transport og opbevaring af varer, arbejdsydelser på og projekteringsydelser vedrørende fast ejendom, telefon, maskinskrivning, hårpleje og skønhedspleje m.v., udlejning af hotelværelser m.v., servering i restaurationer m.v., forlystelser, radio- og fjernsynsudsendelser samt visse sportsskampe o.lign.

Afgiftspligten er siden blevet udvidet. Den væsentligste ændring blev foretaget i 1978 i forbindelse med vedtagelsen af EF's 6. momsdirektiv om fælles momsgrundlag i EF-landene. Herefter er alle varer og tjenesteydelser afgiftspligtige, hvis de ikke er direkte undtaget i loven. I dag er følgende områder undtaget for momspligt:

- a. Hospitalsbehandling, lægevirksomhed, tandlæge- og anden dentalvirksomhed, kiropraktik, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje.
- b. Social forsorg og bistand, herunder vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, observationshjem, plejehjem o.lign. private eller offentlige institutioner.
- c. Skole- og universitetsundervisning, faglig uddannelse, herunder omskoling, samt anden undervisning, der har karakter af egentlig skolemæssig eller faglig uddannelse. Undervisning i sprog, musik, legemsøvelser, håndarbejde, tegning, bogføring og maskinskrivning anses for uddannelse af denne karakter.
- d. Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver o.lign. Afgiftspligtig er dog radio- og fjernsynsudsendelser, teater- og biografforestillinger, koncerter o.lign.
- e. Sportsaktiviteter og sportsarrangementer, herunder arrangementer, hvortil er knyttet spil på totalisator eller på anden lignende måde. Afgiftspligtig er dog motorløb og arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
- f. Personbefordring. Afgiftspligtig er dog anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel.
- g. Postvæsenets tjenesteydelser. Afgiftspligtig er dog telekommunikation og pakkepost.
- h. Udlejning, bortforpagtning og administration af fast ejendom. Afgiftspligtig er dog udlejning af værelser i

hoteller, gæstgiverier, moteller o.lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, samt udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads.

- i. Forsikringsvirksomhed.
 - j. Bank- og sparekasse- samt finansieringsvirksomhed. Afgiftspligtig er dog udlejning af bankbøkske.
 - k. Lotterier o.lign.
 - l. Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
 - m. Rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed m.v.
 - n. Tjenesteydelser udøvet af bedemænd m.fl. i direkte tilknytning til bisættelser.
- Følgende skal svare momsen og er derfor pligtige at anmelde sig til registrering hos toldvæsenet:
- a. Den, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed med afsætning af varer og afgiftspligtige ydelser.
 - b. Andelsforeninger og andre foreninger, selv om foreningen kun afsætter til medlemmer eller kun afsætter medlemmers varer og ydelser.
 - c. Offentlige forsyningsvirksomheder, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser.
 - d. Andre statslige, amts- og primærkommunale institutioner, for så vidt de afsætter varer og afgiftspligtige ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder. Leverancer fra en amts- eller primærkommunal institution til andre institutioner under samme amts- eller primærkommune betragtes ikke som afsætning. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere amts- eller primærkommuner, til de amts- eller primærkommuner som er parthavere i institutionen.
 - e. Den, der foranstalter auktioner afholdt. Virksomheder, hvis omsætning ikke overstiger 10.000 kr. årligt, skal dog ikke svare afgift af salget og er dermed også fritaget fra at anmelde sig til registrering.

Den afgiftspligtige værdi er vederlaget i forbindelse med afsætningen ekskl. merværdiafgiften selv, men inkl. alle punktafgifter bortset fra registreringsafgiften.

Udskrivningsgrundlaget er den afgiftspligtige omsætning inden for en periode. Denne omsætning opgøres som den samlede afgiftspligtige værdi for de i perioden foretagne leverancer af varer og afgiftspligtige tjenesteydelser. I den afgiftspligtige omsætning indgår ikke virksomhedernes eksportsalg o.lign., salg af aviser m.v. samt salg og udlejning m.v. af luftfartøjer og større skibe. I modsætning til virksomheder, der sælger afgiftsfrie tjenesteydelser, har virksomheder med de umiddelbart før nævnte aktiviteter fradragsret for den

indgående afgift, jf. nedenfor, hvorved der kan opstå et negativt momstilsvær, der skal tilbagebetales de pågældende virksomheder af toldvæsenet.

Momsen blev ved sin ikrafttræden den 3. juli 1967 sat til 10 pct. af den afgiftspligtige omsætning, men er siden blevet ændret flere gange. Nedenstående oversigter viser momssatsens udvikling fra afgiftens indførelse til i dag:

Indenlandsk moms samt moms af ikke-erhvervmæssig import

Periode:	Afgiftssats:
	pct.:
03.07.1967-31.03.1968	10,0
01.04.1968-28.06.1970	12,5
29.06.1970-28.09.1975	15,0
29.09.1975-29.02.1976	9,25
01.03.1976-02.10.1977	15,0
03.10.1977-30.09.1978	18,0
01.10.1978-29.06.1980	20,25
30.06.1980-	22,0

Importmoms

Periode:	Afgiftsbestemmelser:
03.07.1967-31.03.1968:	7 pct. af den afgiftspligtige værdi fastsat efter toldlovens bestemmelser tillagt tolden og eventuelle andre afgifter, der skal betales i forbindelse med indførslen.
01.04.1968-20.05.1970:	9 pct. af den afgiftspligtige værdi.
21.05.1970-	: Som moms af indenlandsk omsætning.

Momstilsvær beregnes i alle omsætningsled. Den enkelte erhvervsvirksomhed svarer afgift af den merværdi, der er tilført varer og de tjenester, der ikke udtrykkeligt er fritaget for afgift. Dette sker på den måde, at virksomheden ikke indbetaler hele det afgiftsbeløb, som opkræves hos kunderne, men kun forskellen mellem afgiften af salget, kaldet den udgående afgift, og afgiften af købet, den indgående afgift.

Afgiftsperiodens længde er et kvartal undtagen for virksomheder inden for landbrug og fiskeri m.v., hvor afgiftsperioden er et halvt år.

Provenuet tilfalder staten.

Fra og med 1979 overføres en vis procentdel af et nærmere fastlagt fælles momsgrundlag til EF. Overførslen er uafhængig af den aktuelle momsopkrævning og kan derfor ikke opfattes som en EF-andel af momsen. Der er tale om et rent finansielt bidrag til EF's budget, der "tilfældigvis" beregnes i forhold til momsgrundlaget. Procentsatsen, der fastsættes i EF's budget, udgjorde i årene 1979-1984 hhv. 0,74, 0,73, 0,89, 0,92, 0,99 og 1,00. Også i 1985 var

satsen 1,00 pct., men der blev som ekstrabevilling, også med momsgrundlaget som baggrund, overført yderligere 0,5 mldr. kr. fra Danmark til EF. Fra og med 1986 er der fastsat en maksimal bidragsprocent på 1,40.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 68 af 18. februar 1985 med senere ændringer.

2.6.2. TOLD M.V. (62)

I denne undergruppe indgår afgifter af varer, der opkræves i forbindelse med, at disse passerer landets grænser. Omfattet er ikke importafgifter, som er et led i en generel beskatning af varer og tjenester, jf. omtalen af importmomsen i afsnit 2.6.1.1 ovenfor, eller punkt-afgifter, som opkræves af både importerede og indenlandsk producerede varer.

Told opkrævedes tidligere hyppigt som vægt- eller stykafgifter, der er relativt lette at administrere, mens værdiafgifter er det normale i dag.

2.6.2.1. TOLD (6201(1))

Told er en af de ældste beskatningsformer i Danmark, men har i nyere tid kun spillet en beskedn rolle - både provenu- og beskyttelsesmæssigt. Således nedsattes ved toldloven af 1908 det generelle beskyttelsesniveau med det resultat, at provenuet faldt betydeligt. Told opkrævedes herefter først og fremmest af luksusvarer, mens råvarer og halvfabrikata enten gjordes toldfri eller fik reduceret deres toldsætter.

I forbindelse med verdenskrisen øgedes beskyttelsen ved valutalovent af 1932, dog ikke vha. tolden, men gennem kvantitative importrestriktioner. Herefter var indførsel betinget af, at importøren havde fået udstedt en valuta-attest.

Som forberedelse til Danmarks deltagelse i de europæiske markedsplaner fjernedes ved valuta- og toldloven af 1960 de kvantitative restriktioner, og samtidig forhøjedes toldsætterne for industrielle færdigvarer således, at beskyttelseeffekten stort set forblev uændret. Efter dansk medlemskab af EFTA ophævedes i 1966 al importregulering på industrivarer omfattet af EFTA-traktatens regler, og en nedsættelse af toldsætterne over for EFTA-parterne påbegyndtes. Denne liberalisering udstraktes i de følgende år til at gælde andre vestlige lande, u-lande samt flere østeuropæiske lande.

Som følge af Danmarks indtræden i EF påbegyndtes en tilpasning af de danske toldsætter efter EF's principper. Denne tilpasning fuldførtes pr. 1. januar 1978. Herefter overføres hele toldprovenuet til EF på nær 10 pct. i opkrævningsgebyr. Desuden er tolden over for andre medlemslande afviklet.

De nærmere udskrivningsregler er specificeret i EF's fælles toldtarif. Som hovedregel beregnes afgiften som en værditold, hvilket vil sige, at tolden udgør en fast procent af varens toldberegningensværdi. Toldsætterne er

normalt udformet således, at beskyttelsen er tiltagende med stigende bearbejdningsgrad.

Afgiftsperiodens længde er en måned.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 659 af 15. december 1982 med senere ændringer.

2.6.2.2. LANDBRUGSIMPORTAFGIFTER OG -EKSPORTAFGIFTER (6203(1))

Disse afgifter opkræves i medfør af EF's landbrugsordninger. Iflg. lov nr. 595 af 22. december 1972 nedsætter landbrugsministeren et udvalg med den opgave at rådgive mht. stillingtagen til EF's landbrugspolitik samt mht. administration af ordningerne i forbindelse hermed. Efter indstilling fra dette udvalg fastsætter landbrugsministeren de nærmere bestemmelser om opkrævning af afgifterne.

2.6.3. AFGIFTER AF SPECIELLE VARER (63)

Denne undergruppe omfatter afgifter, der er pålagt særlige varer eller varegrupper. Sigtet er, i modsætning til den generelle beskatning, jf. afsnit 2.6.1, at punktbeskatte vareforbruget eller anvendelsen, i princippet uafhængigt af de pågældende varers oprindelse. Herved adskiller nærværende gruppe sig fra den foregående.

2.6.3.1. BENZINAFGIFT (6301(1))

Siden 1927 er der blevet opkrævet afgift af benzin og blandinger af benzin, der indføres eller fremstilles her i landet, og som er anvendelige til drift af motorkøretøjer. Dog er benzin til bl.a. landbrugstraktorer, stationære motorer m.v. fritaget for afgift.

Fremstilling af benzin må kun foretages efter tilladelse fra toldvæsenet.

Virksomheder, der indfører eller får tilført benzin fra fremstillingsanlæg her i landet til videresalg, skal være registreret hos toldvæsenet.

Afgiften er en stykafgift, hvor den afgiftspligtige mængde opgøres som den mængde benzin, der i afgiftsperioden, dvs. måneden, er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg. Indtil den 31. december 1985 udgjorde afgiften generelt 226,5 øre pr. liter. Herefter differentieredes afgiften således, at såkaldt blyfri benzin, defineret som benzin med et blyindhold på højst 0,013 g. pr. liter, beskattes med en lavere sats end blyholdig benzin. Fra den 1. april 1986 udgjorde satserne hhv. 345 og 370 øre pr. liter. Fra den 1. november 1986 nedsattes førstnævnte sats til 338 øre pr. liter.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 484 af 15. juli 1986 som ændret ved lov nr. 692 af 17. oktober 1986.

2.6.3.2. REGISTRERINGSAFGIFT AF MOTORKØRETØJER (6302(1))

Siden 1924 har der været opkrævet registreringsafgift. Omfattet af afgiften idag er motorkøretøjer, som skal

registreres efter færdselsloven, samt påhængs- og sættevogne til disse. En lang række køretøjer er dog undtaget fra registreringsafgift. Dette gælder eksempelvis Kongehusets køretøjer, brandsluknings- og redningskøretøjer, ambulancer, køretøjer der anvendes til rute-kørsel og køretøjer tilhørende medarbejdere tilknyttet diplomatiske repræsentationer, såfremt disse er anmeldt hos Udenrigsministeriet med diplomatstatus.

Afgiftspligten indtræder som hovedregel i forbindelse med den første registrering af køretøjet og påhviler normalt forhandleren eller importøren.

Afgiftsstørrelsen varierer efter køretøjets type og benyttelse og udgør eksempelvis for motorcykler 105 pct. af den afgiftspligtige værdi op til 12.500 kr. og 180 pct. af resten dog med et bundfradrag på 1.500 kr. For personbiler er den 105 pct. af værdien op til 19.750 kr. plus 180 pct. af resten, mens der af mindre varebiler normalt svares 95 pct. af den afgiftspligtige værdi. Dog kan der for visse typer af trafikikkerhedsfremmende udstyr indrømmes afgiftsfritagelse på op til 2.700 kr. for personbiler og 1.000 kr. for varebiler samt et særligt fradrag for biler forsynet med blokeringsfri bremses på hhv. 7.500 kr. og 4.000 kr. Den afgiftspligtige værdi er køretøjets salgspris til forbruger uden registreringsafgift, men indbefattet merværdiafgift. Der er således tale om en progressiv værdiafgift.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned.

Anmeldelsesfristen er 15 dage efter afgiftsperiodens udløb, og indbetalingen skal ske senest den 20. i måneden efter afgiftsmåneden. Der kan dog ydes henstand i indtil 3 måneder mod sikkerhedsstillelse.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 13 af 16. januar 1985 som senest ændret ved lov nr. 234 af 14. maj 1986.

2.6.3.3. REGISTRERINGSAFGIFT AF FLY M.V. (6303(1))

Afgifterne er pålagt en række offentlige forretninger, som foretages i henhold til luftfartsloven, omfattende bl.a. registrering af luftfartsmateriel, udstedelse af certifikater, godkendelse af værksteder og flyvepladser m.v.

Af luftfartøjer svares dels en fast registreringsafgift, dels en stigende afgift med stigende flyvægt. For godkendelse af værksteder ydes en stigende afgift for stigende vægt af de fly, værkstedet godkendes til at vedligeholde.

Af flyvecertifikater svares et fast grundbeløb for udstedelse/fornyelse. Desuden opkræves varierende tillæg for teoretiske og praktiske prøver.

For godkendelse til flyvepladser betales en udstedelses- og en årsafgift, der falder med flyvepladsens faldende status.

For afprøvning af luftfartshjælpemidler opkræves en afgift, der fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Af driftstilladelse til forskellige former for luftfartsvirksomhed svares en afgift, hvis størrelse er afhængig af arten af luftfartsvirksomheden.

Anmeldelse skal finde sted omgående ved køb af fly og ejerskifte, ved ansøgning om godkendelser, tilladelser, certifikater m.v. jf. ovenstående. Selve afgiftsbetalingen sker ved anmeldelsen.

Det fremgår, at der strengt taget er tale om forskellige typer af afgifter. Kildemæssigt lader de sig imidlertid ikke adskille, og hele provenuet er derfor placeret i overensstemmelse med det væsentligste afgiftselement.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985 samt gebyrreglement for statens lufthavnsvæsen af 2. september 1981.

2.6.3.4. AFGIFTER AF CIGARETTER OG RØGTOKAK (6305(1))

Afgiftspligten omfatter cigaretter, cigaretpapir, røgtobak samt skrå, snus o.lign. røgfri tobak. Fra den 1. april 1986 udgør afgiften:

- for cigaretter 60,68 øre pr. stk. plus 21,22 pct. af detailprisen medregnet afgiften selv og merværdiafgiften.
- for cigaretpapir 2 øre pr. stk.
- for pladetobak og anden røgtobak med en snitbredde på mindst 1,5 mm 128,90 kr. pr. kg.
- for anden finskåret tobak 531,00 kr. pr. kg.
- for karduskrå og snus 39 pct. af detailprisen ekskl. merværdiafgift.
- for anden røgfri tobak 23 pct. af detailprisen ekskl. merværdiafgift.

Det fremgår, at der er tale om en blandet styk- og værdiafgift.

Afgifterne berigtiges af producenten eller importøren ved, at virksomheden forsyner varens pakning med et stempelmærke, som er indkøbt hos toldvæsenet til en pris, der svarer til afgiften af den pågældende vare. Afgiftsberigtigelsen skal ske, inden varen udleveres fra virksomheden. Virksomheder kan dog mod sikkerhedsstillelse få en kredit på 3 måneder ved køb af stempelmærker, for cigaretter dog kun 2 måneder og 5 dage.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 474 af 15. juli 1986.

2.6.3.5. AFGIFT AF CIGARER, CERUTTER OG CIGARILLOS (6306(1))

Afgiftspligten omfatter cigarer, cerutter og cigarillos.

Afgiften af de nævnte varer er ligesom cigaretafgiften en blandet styk- og værdiafgift. Den udgør 19,8 øre pr. stk. plus 10 pct. af detailprisen indbefattet afgiften selv og merværdiafgiften.

Afgiftsperiodens længde er en måned, og anmeldelse skal ske senest den 15. i den påfølgende måned.

Indbetalingsfristen er udgangen af måneden efter afgiftsmåneden, dog kan der mod sikkerhedsstillelse tilstås virksomheder kredit i op til 2 måneder efter udløbet af denne betalingsfrist.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 474 af 15. juli 1986.

2.6.3.6. INDTÆGT VED SALG AF BANDEROLER (6307(1))

Spiritus og vin må kun udleveres på flasker og beholdere, der på virksomhedens bekostning er forsynet med banderoler.

Banderolerne fremstilles på toldvæsenets foranstaltning og sælges til virksomhederne som enten selvkøbende banderoler til 24,50 kr. pr. rulle à 500 stk. eller som ikke-selvkøbende til 6,20 kr. pr. bundt à 100 stk., der betales kontant ved salget.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 632 af 21. december 1977.

2.6.3.7. OMSÆTNINGSAFGIFT AF CHOKOLADE OG SUKKERVARER (6308(1))

Afgiftspligten omfatter chokolade og chokoladevarer, lakridsvarer, marcipanmasse, konfekt, bolcher, skumvarer, tyggegummi m.v.

Afgiften udgør 12,50 kr. pr. kg. af varernes afgiftspligtige vægt, der er lig med varernes nettovægt.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned, og anmeldelsesfristen er 8 dage efter dennes udløb. Betalingsfristen er en måned for fremstillingsvirksomheder, der skal registreres hos toldvæsenet. Grossistvirksomheder samt visse detailhandelsvirksomheder afregner som hovedregel afgiften på grundlag af vægten af de varer, som i løbet af en måned er tilgået virksomheden, således at afgiften skal være betalt inden udgangen af den anden måned efter varernes tilgang.

Afgiften af varer, der indføres, svares i forbindelse med indførslen. Registrerede virksomheder kan dog hjemtage varerne uden af berigtige dem ved indførslen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 475 af 15. juli 1986.

2.6.3.8. RÅSTOFAFGIFT AF CHOKOLADE OG SUKKERVARER M.V. (6309(1))

Der svares afgift ved indførslen af visse varer, som kan anvendes til produktion af chokolade- og sukkervarer.

Afgiften er opbygget som en varierende styk- eller vægtafgift, der svinger fra 3,75 kr. pr. kg. for eksempelvis kokosnøddekerner til 22,50 kr. pr. kg. for eksempelvis behandlede mandel-, abrikos- og ferskenkerner.

Afgiftsperiodens længde er en måned. De nærmere regler mht. afregning m.v. følger toldlovens kap. 8, jf. ovenfor.

Strengt taget burde afgiften klassificeres under told m.v., se definitionen af denne gruppe i afsnit 2.6.2 ovenfor, men da der er tale om et supplement til omsætningsafgiften af chokolade- og sukkervarer, jf. afsnit 2.6.3.7, er den placeret i sammenhæng hermed. Det samme gælder den efterfølgende afgift.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 375 af 1. juli 1982 som senest ændret ved lov nr. 156 af 21. marts 1986.

2.6.3.9. DÆKNINGSAFGIFT AF CHOKOLADE OG SUKKERVARER M.V. (3610(1))

Efter samme love er der ligeledes afgiftspligt for indførsel fra udlandet af visse nærings- og nydelsesmidler, fx kager, der ikke i sig selv er afgiftspligtige, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele, fx chokolade eller nødder.

Afgiften beregnes på grundlag af vægten af de indeholdte afgiftspligtige bestanddele. For kokos udgør afgiften 3,00 kr. pr. kg. og i andre tilfælde 10,00 kr. pr. kg.

Afregning m.v. sker efter toldlovens kap. 8 jf. indledningen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 375 af 1. juli 1982 som senest ændret ved lov nr. 156 af 21. marts 1986.

2.6.3.10. UDLIGNINGSAFGIFT AF LAGEROMKOSTNINGER FOR SUKKER M.V. (6311(1))

Afgiften opkræves i henhold til EF's markedsordning for sukker, og provenuet medgår til udligning af lageromkostningerne for sukker og sirup oplagret på et af toldvæsenet godkendt lager.

Opkrævning af afgift hhv. udbetaling af refusion, foretages af toldvæsenet til de af Landbrugsministeriet fastsatte beløb. Afgiftsperiodens længde er 1 måned med anmeldelsesfrist 15 dage efter dennes udløb. Betalingsfristen fastsættes efter påkrav fra toldvæsenet.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 380 af 5. juli 1977 som ændret ved lovbekendtgørelse nr. 495 af 27. september 1978 samt lovbekendtgørelse nr. 539 af 5. december 1980.

2.6.3.11. AFGIFT AF KONSUMIS (6312(1))

Afgiften pålignes konsumis, der i erhvervsmæssigt øjemed fremstilles her i landet, eller som indføres fra udlandet.

Virksomheder, der fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiften udgør 3,00 kr. pr. liter.

Afgiftspligten indtræder når varerne udleveres fra virksomhederne, og afgiftsperioden er normalt en måned. Den normale betalingsfrist kan udskydes i to måneder mod sikkerhedsstillelse.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 476 af 15. juli 1986.

2.6.3.12. AFGIFT AF KAFFE M.V. (6313(1))

Der skal svares afgift ved indførslen af rå og brændt kaffe, kaffeindhold i kaffeekstrakter og -tilsætning samt ved erhvervsmæssig fremstilling af kaffeerstatninger og -tilsætning, herunder blandinger af kaffeerstatninger og -tilsætning med kaffe.

Den nuværende afgift ved indførsel udgør pr. kg. nettovægt 4,35 kr. for rå kaffe, 5,22 kr. for brændt kaffe samt 13,05 kr. for kaffeekstrakter uden indhold af andre bestanddele end kaffe. Afregning m.v. sker efter toldlovens kap. 8.

Af indført eller her i landet fremstillet kaffeerstatning og koffetilsætning, herunder blandinger af nævnte varer med kaffe, svares en afgift, der udgør 0,64 kr. pr. kg. nettovægt af varens indhold af kaffeerstatning og -tilsætning.

Afgiftsperioden er en måned. Virksomheder, der fremstiller eller foretager pakning af afgiftspligtige varer, skal registreres hos toldvæsenet.

Afgift af indførte varer svares efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.13. AFGIFT AF MINERALVAND M.V. (6314(1))

Afgiftspligten omfatter mineralvand, limonade og lignende alkoholfrie læskedrikke. For 1984 svarede tillige afgift af visse saftedrikke og læskedrikkoncentrater m.v. Dette er dog ophævet igen med virkning fra 1. januar 1985.

Afgiften udgør fra 1. januar 1984 1,60 kr. pr. liter for mineralvand, limonade m.v. For visse frugt- og grøntsagssaft samt koncentrater heraf, som ved sukertilsætning kan anvendes til fremstilling af frugtvin, udgør afgiften 0,80 kr. pr. liter, mens afgiften for frugt- og grøntsagssaft, som er gjort umiddelbart anvendelige til fremstilling af frugtvin, udgør 0,40 kr. pr. liter.

Bortset fra afgiften på mineralvand, limonade m.v. opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde frugtvin, der kan fremstilles af indholdet af den pågældende pakning. Denne mængde skal angives på pakningen.

Afgiftsperioden er en måned. Afgiften svares efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 483 af 15. juli 1986.

2.6.3.14. AFGIFT AF ØL (6315(1))

Der opkræves afgift ved brygning og import af øl bortset fra hvidtøl og skibsoøl. Afgiften varierer efter alkoholstyrke og ekstraktionsindhold og opdeles i nedenstående 4 skatteklasser med tilhørende skattesats pr. hl. Fra den 1. oktober 1986 udgør afgiften:

skatteklasse I	: 481,95 kr.
luxus øl, klasse A	: 602,15 kr.
luxus øl, klasse B	: 714,40 kr.
skatteklasse II	: 41,80 kr.

Indført øl beskattes med samme afgiftssatser som her i landet fremstillet øl.

Der ydes en vis afgiftslettelse til hvert bryggeri afhængig af den udleverede mængde øl. Denne moderation er størst for de mindste bryggerier. Afgiftsperiodens længde er 1 måned. Afgift af indført øl svares i henhold til toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 373 af 1. juli 1982 som ændret senest ved lov nr. 154 af 21. marts 1986.

2.6.3.15. AFGIFT AF VIN OG FRUGTVIN (6316(1))

Af vin og frugtvin m.v., med et ethanolindhold på over 2,5 rumfangsprocent (pct. vol.), opkræves der en generel afgift. For druevin m.v. med et ethanolindhold på højst 23 rumfangsprocent samt andre varer med samme ethanolindhold, der er drikkelige og fremstillet med anvendelse af vin eller frugtvin udgør afgiften 12,60 kr. pr. liter for bordvin og 23,40 kr. pr. liter for hedvin og mousserende vin. For frugtvin m.v. med et ethanolindhold på højst 14 rumfangsprocent udgør afgiften 8,15 kr. pr. liter, mens den er 12,95 kr. pr. liter for frugtvin m.v. med rumfangsprocent mellem 14 og 20. For varer, der indføres i flasker og lignende beholdere, opkræves et udlignings-tillæg, der udgør 1,5 pct. af ovennævnte afgift.

Som følge af EF-dom afsagt den 4. marts 1986 bortfalder de differentierede afgiftssatser for druevin og frugtvin pr. 1. januar 1987. Herefter udgør afgiften hhv. 8,15 kr. pr. liter, 12,60 kr. pr. liter og 23,40 kr. pr. liter for varer med et ethanolindhold på hhv. 2,5-8,49 pct. vol., 8,5-14,99 pct. vol. og 15-23 pct. vol.

Virksomheder, der med henblik på salg her i landet fremstiller eller indfører nævnte afgiftspligtige produkter, skal registreres hos toldvæsenet.

Registrerede virksomheder skal som hovedregel efter hver afgiftspligtig periode på 1 måned angive mængden af afgiftspligtige varer senest den 15. i måneden efter udløbet af afgiftsmåneden. Afgiften forfalder til betaling med udgangen af måneden efter afgiftsperioden og skal være indbetalt senest 20 dage derefter. Afregningsformen kan dog variere med opgørelsesmetoden.

Af indført limonade, mineralvand o. lign., der er tilsat varer, der er vinafgiftspligtige, samt af forskellige indførte næringsmidler med indhold af varer, som er afgiftspligtige efter det ovenfor anførte, svares i forbindelse med indførslen dækningsafgift. Dækningsafgiften beregnes efter de nævnte afgiftssatser af den mængde afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstillingen, og afregnes sammen med den øvrige afgift af indførte varer, efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 473 af 15. juli 1986.

2.6.3.16. AFGIFT AF SPIRITUS (6317(1))

Spiritusafgiften omfatter alkoholholdige varer, der ikke afgiftspålægges efter lovene om afgift af øl eller vin.

Før 1969 bestod afgiften af en kombineret mængde- og værdiafgift, mens den fra 1969 til 1980 var en ren mængdeafgift. Pr. 1. juni 1980 gik man igen over til en kombineret afgift samtidig med, at man opgav den tidligere skellen mellem på den ene side akvavit og snaps og på den anden side anden spiritus.

Afgiften udgør pr. 1. april 1986 143,00 kr. pr. liter 100 pct. ethanolstyrke plus 37,5 pct. af varens afgiftspligtige værdi. Den afgiftspligtige værdi er som hovedregel varens engroslistepris inkl. spiritusafgift men ekskl. merværdiafgift.

Afgiftsperiodens længde er en måned.

Virksomheder, der fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer, skal registreres hos toldvæsenet.

Af varer, der indføres, afregnes afgiften efter toldlovens kap. 8.

Af indført limonade, mineralvand o. lign., der er tilsat varer, der efter ovennævnte er afgiftspligtige, samt af forskellige indførte næringsmidler med indhold af afgiftspligtige varer svares i forbindelse med indførslen en dækningsafgift. Denne beregnes efter spiritusafgiftssatsen af den mængde afgiftspligtige varer, der er medgået til varernes fremstilling. Af disse indførte varer afregnes afgifterne ligeledes efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 472 af 15. juli 1986.

2.6.3.17. AFGIFT AF RADIOMODTAGERE M.V. (6319(1))

Afgiftspligten påhviler omsætningen af radiomodtagere, pladespillere, grammofooner, båndoptagere og højtalere. Afgiften svares af den, der indfører, driver mellemandel med eller i erhvervmæssigt øjemed fremstiller afgiftspligtige varer. Virksomhederne skal registreres hos toldvæsenet.

Der svares en afgift på 1/11 af den afgiftspligtige værdi, der er det vederlag, modtageren dvs. grossisten skal yde for varen inkl. denne afgift, men ekskl. merværdiafgift.

Ved indførsel udgør afgiften 10 pct. af indførselsværdien tillagt tolden og 20 pct. af det herved fremkomne beløb. Afgiftsperiodens længde er 1 måned og anmeldelsesfristen er 15 dage efter afgiftsperiodens udløb.

Oerefter er betalingsfristen senest den 15. i den 3. måned efter den måned, i hvilken omsætningen har fundet sted. Mod sikkerhedsstillelse kan virksomhederne få denne betalingsfrist udskudt to måneder. Afgiften af indførte varer svares i forbindelse med indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 478 af 15. juli 1986.

2.6.3.18. AFGIFT AF FJERNSYNSMODTAGERE (6320(1))

Afgiften pålægges produktion eller indførsel af TV-modtagere.

Afgiften udgør for farvefjernsynsmodtagere med en billedskærm på over 25" 1.050 kr. pr. stk. For mindre farvefjernsyn udgør afgiften 900 kr. pr. stk., dog nedsattes afgiften for farvefjernsyn med en billedskærm på 16" eller derunder til 400 kr. pr. stk. fra og med den 19. december 1986. For sort/hvid modtagere svares 210 kr. pr. stk.

Afgiftsperiodens længde er en måned, og anmeldelsesfristen er 15 dage efter afgiftsperiodens udløb. Betalingsfristen er den 15. i den 3. måned efter den måned, i hvilken udleveringen har fundet sted. Virksomhederne kan mod sikkerhedsstillelse få denne betalingsfrist udskudt to måneder. Af varer der indføres svares afgiften i forbindelse med indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986 som senest ændret ved lov nr. 927 af 19. december 1986.

2.6.3.19. AFGIFT AF VIDEOOPTAGERE M.V. (6321(1))

Afgiften svares ved produktion eller indførsel af videooptagere og -gengivere til fjernsyn.

Afgiften udgør 1.875 kr. pr. stk. De nærmere regler for berigtigelse, anmeldelse m.v. er de samme som for afgift af fjernsynsmodtagere jf. ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.20. AFGIFT AF HVIOEVARER (6322(1))

Afgiftspligten omfatter omsætningen af hårde hvidevarer og elektriske maskiner til brug i husholdningerne m.v.

Virksomheder, der fremstiller eller driver mellemandel med afgiftspligtige varer skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiften udgør 1/6 af engrosværdien, inkl. denne afgift, men ekskl. merværdiafgiften, dvs. 20 pct. af værdien inkl. afgiften. Ved indførslen udgør afgiften 20 pct. af

indførselsværdien tillagt told plus 20 pct. af det herved fremkomne beløb.

Fra og med 1. marts 1985 ophævedes omsætningsafgiften af visse hårde hvidevarer, og i stedet indførtes en fast stykafgift på en række mindre husholdningsapparater - se afsnit 2.6.3.44 nedenfor.

Afgiftsperioden er en måned og anmeldelsesfristen er den 15. i måneden efter afgiftsmånedens udløb. Betalingsfristen er senest den 15. i den 3. måned efter hvilken omsætningen har fundet sted. Mod sikkerhedsstillelse kan virksomheden få denne frist udskudt to måneder.

Ved indførsel afregnes afgiften efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 478 af 15. juli 1986.

2.6.3.21. AFGIFT AF GRAMMOFONPLADER (6323(1))

Afgiftspligten pålægges omsætningen af grammofoonplader.

Afgiften udgør 3/13 af den afgiftspligtige værdi, der opgøres som engrosprisen, inkl. denne afgift, men ekskl. merværdiafgift.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned, og anmeldelsesfristen er den 15. i måneden efter afgiftsperiodens udløb.

Afgiften for en afgiftsmåned skal indbetales inden udgangen af den følgende måned.

For indførte varer udgør afgiften 30 pct. af indførselsværdien inkl. told plus 20 pct. af det herved fremkomne beløb.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 478 af 15. juli 1986.

2.6.3.22. AFGIFT AF SPILLEKORT (6324(1))

Afgiftspligten omfatter fremstilling eller indførsel af spillekort. Afgiften udgør 2 kr. pr. spil. Ved varernes udlevering fra de registrerede virksomheder berigtiges afgiften, der for hver afgiftsperiode på en måned skal indbetales senest ved udgangen af den følgende måned. Ligeledes skal de pågældende virksomheder senest den 15. i den følgende måned til toldvæsenet angive mængden af de for virksomheden afgiftspligtige varer.

Efter toldvæsenets tilladelse kan afgiften af indførte varer berigtiges ved indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.23. AFGIFT AF TÆNDSTIKKER (6325(1))

Afgiftspligten omfatter fremstilling eller indførsel af tændstikker i detailpakninger.

For tændstikker i detailpakninger, der ikke indeholder over 35 stykker, udgør afgiften 1 øre pr. pakning. For

pakninger med 36-55 stykker svares en afgift på 2 øre pr. pakning. For pakninger med 56 stykker eller derover udgør afgiften 2 øre pr. påbegyndt enhed à 55 stykker. Afgiftspligten indtræder ved varernes udlevering i detailpakninger fra registrerede virksomheder.

Afgiftsperiodens længde er en måned, og anmeldelsesfristen er den 15. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. Indbetalingen skal finde sted inden udgangen af samme følgende måned.

Af indførte varer i detailpakninger, der er godkendt af toldvæsenet, sker berigtigelsen i forbindelse med indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Afgiften af indførte varer i andre pakninger berigtiges af den virksomhed, der her i landet foretager pakningen i detailpakninger.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.24. AFGIFT AF CIGAR- OG CIGARETTÆNDERE (6326(1))

Afgiften omfatter fremstilling og indførsel af cigar- og cigarettændere. Afgiften udgør 2 kr. pr. stk. De nærmere regler mht. afgiftsperiodens længde, berigtigelse, afregning, afgift af indførte varer osv. er de samme som for afgift af tændstikker, se afsnit 2.6.3.23 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.25. AFGIFT AF GLØDELAMPER (6327(1))

Afgiftspligten omfatter fremstilling og indførsel af glødelamper, damplamper, herunder lysstoflamper, neonrør og tilsvarende lysrør samt sikringer til stærkstrømsanlæg. Sikringer til højspændingsanlæg er dog fritaget for afgift.

Virksomheder, der fremstiller eller indfører disse varer, skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiften udgør for glødelamper med største bredde over 19 mm eller største længde over 35 mm 2,50 kr. pr. stk. For andre glødelamper udgør afgiften 0,50 kr. pr. stk. For damplamper, herunder lysstoflamper, neonrør og tilsvarende lysrør svares 10 kr. pr. stk. i afgift. Afgiften for sikringer til stærkstrømsanlæg udgør 0,50 kr. pr. stk.

De nærmere regler mht. afgiftsperiodens længde, berigtigelse, afregning, afgift af indførte varer osv. er de samme som for afgift af tændstikker, se afsnit 2.6.3.23 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.26. AFGIFT AF PARFUMER OG TOILETARTIKLER (6328(1))

Afgiftspligten omfatter fremstilling eller indførsel af parfumer samt kosmetiske artikler og toiletmidler af enhver art. Fritaget for afgiften er dog bl.a. sæbe og tandpasta.

Virksomheder, der fremstiller eller indfører afgiftspligtige varer, skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiften udgør 34 pct. af virksomhedens højeste detalpris for varen indbefattet afgiften selv, men ikke merværdiafgiften.

Afgiften berigtiges ved, at varepakningen, inden denne af virksomheden udleveres fra de af toldvæsenet godkendte lokaler, forsynes med et af toldvæsenet fremstillet stempelmærke, der angiver varens højeste detalpris indbefattet parfumeafgift og merværdiafgift. Det er forbudt detaillisterne at afsætte afgiftspligtige varer til højere pris end den på prismærket angivne.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned og anmeldelse skal ske senest den 15. i måneden efter afgiftsperiodens udløb.

Betalingsfristen er 1 måned, men mod sikkerhedsstillelse kan fristen udskydes til senest 3 måneder efter udløbet af den pågældende afgiftsmåned.

Afgift af varer, der indføres af personer eller virksomheder, som ikke driver handel med afgiftspligtige varer, svares i forbindelse med indførslen og udgør 52 pct. af indførselsværdien tillagt told plus 10 pct. af det derved fremkomne beløb. Afregning sker efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 480 af 15. juli 1986.

2.6.3.27. LAKSEAFGIFT (6330(1))

Afgiften blev udskrevet på grundlag af laksefangster landet i Danmark af enkeltpersoner, selskaber m.v. Afgiften ophævedes med virkning fra den 1. september 1981.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 441 af 1. september 1981 (ophævelse).

2.6.3.28. AFGIFT TIL DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB (6331(1))

Denne såkaldte EKSF-afgift opkræves til dækning af Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs udgifter. Der svares afgift af følgende produkter: Brunkulsbriketter, halvkoks af brunkul, stenkul, råjern, der ikke er bestemt til fremstilling af ingots, stål i ingots samt visse andre færdigprodukter af jern og stål.

Afgiften pålignes de virksomheder i Fællesskabet, der producerer de ovenfor nævnte afgiftspligtige varer.

På trods af, at betalingen foregår direkte til EF fra de skattepligtige, placeres den som afgift til staten for at gennemføre en ensartet behandling af afgifterne som helhed.

Afgiftssatserne bestemmes på grundlag af en gennemsnitsværdi pr. ton af de ovennævnte produkter. Denne beregnes ud fra den samlede værdi af produktionen i Fællesskabet, vurderet på grundlag af nettoprovenuet af værk pr. solgt ton, divideret med den producerede tonsmængde.

Herefter fræregnes værdien af gennemsnitsmængderne af de afgiftspligtige produkter, som indgår i fremstillingen af et ton af det pågældende produkt.

For 1985 er gennemsnitsværdierne eksempelvis fastsat til 56,22 ECU for brunkulsbriketter og halvkoks af brunkul (laveste værdigruppe) og 408,93 ECU for gruppen af visse andre færdigprodukter (højeste værdigruppe). For disse grupper er selve afgiftssatsen herefter fastsat til hhv. 0,17428 ECU (laveste sats) og 0,30779 ECU (mellemste sats). Den gennemsnitlige værdi af 100 ECU var i 1984 814,81 Dkr. I 1985 var den gennemsnitlige værdi af 100 ECU 802,18 Dkr.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned.

Betalingsfristen er den 25. i den anden måned, der følger efter produktionsmåneden. Hver virksomhed indbetaler, for samtlige sine tilsluttede bedrifter, afgiften på de bank- eller postcheckkonti, som med henblik herpå er åbnet i det medlemsland, på hvis område virksomheden udøver sin aktivitet. Betalingen foretages i landets egen valuta.

Gældende lovgrundlag: Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs beslutning nr. 2/52 af 23. december 1952 samt Kommissionens beslutning nr. 3638/84/EKSF af 19. december 1984.

2.6.3.29. INDTÆGTER VED SALG AF NUMMERPLADER (6332(1))

For nummerplader, herunder prøveskilte, betales et gebyr på 800 kr. for et sæt og 400 kr. pr. plade. For benyttelse af faste prøveskilte betales en afgift på 750 kr. årligt for et sæt prøveskilte til bil og 125 kr. årligt for et skilt til motorcykel.

Afgiften for faste prøveskilte opkræves som ved vægt-afgift af køretøjer jf. omtalen af denne ovenfor i afsnit 2.5.3.1. For benyttelse af løse prøveskilte betales en afgift på 15 kr. pr. døgn for både sæt og enkeltskilte. Betalingen sker forud for det påregnede anvendelsestidsrum.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 723 af 23. december 1982 som senest ændret ved lovbekendtgørelse nr. 363 af 29. juli 1985.

2.6.3.30. AFGIFT AF BYGNINGSATTESTER (6333(4))

Der betales gebyr ved en kommunes behandling af ansøgninger i forskellige byggesager. Gebyret pålignes ansøgeren. Kommunalbestyrelsen beslutter hvordan gebyret opkræves. Der er følgende to muligheder:

- A. Et fast grundbeløb pr. m² etageareal eller pr. m³ af bygningens rumindhold.
- B. En andel af byggeomkostningerne.

Grundbeløbet hhv. omkostningsandelen, fastsættes ligeledes af kommunalbestyrelsen, der også i visse tilfælde kan bevilge gebyrfritagelse. For tilladelse vedrørende énfamiliehuse med tilhørende garage, carport m.v. kan kun opkræves et standardgebyr, der fra 1. januar 1983 udgør

500 kr. for hvert hus med tilhørende garage m.v. Tilsvarende standardgebyr på 250 kr. gælder for sommerhuse med tilhørende garage m.v. Desuden er der i loven fastsat et mindste-gebyr på 150 kr. pr. 1. januar 1983. Standard- og mindstegebyr pristalsreguleres årligt efter de i bygningsreglementet nærmere fastsatte regler.

Geburet forfalder til betaling, når byggetilladelsen kan meddeles, eller for omkostningsgebyr, så snart geburet kan beregnes.

Gældende lovgrundlag: Bekendtgørelse af Byggelov, nr. 152 af 15. april 1982, Bygningsreglement 1982 og Vejledning til Bygningsreglement 1982, samt Tillæg til Bygningsreglement 1982.

2.6.3.31. AFGIFT AF SUKKER M.V. (6335(1))

Afgiftspligten omfatter sukker, glucose, invertsukker, kunsthonning samt sirup af disse varer. Ved indførsel af varer, der antages at kunne erstatte sukker m.m. i husholdninger, svares en dækningsafgift. Som hovedregel er sukker, der anvendes til industriel brug, fritaget for afgift.

Fremstillingsvirksomheder, herunder raffinaderier, skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiften udgør 4 kr. pr. kg. af varens nettovægt. Dækningsafgiften, der svares i forbindelse med indførsel og afregnes efter toldlovens kap. 8, beregnes efter sukkerafgiftssatsen med 4 kr. pr. kg. af den mængde afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstillingen.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned. Anmeldelsesfristen er den 15. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. Betalingsfristen er 1 måned.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 477 af 15. juli 1986.

2.6.3.32. PRODUKTIONSAGGIFT AF SUKKER (6336(1))

I henhold til EF's fælles markedsordning for sukker pålignes sukkerfabrikanterne i medlemslandene en vægtafgift af produktionen. Afgiften tilfalder Fællesskabet og fastsættes således, at den, op til en vis grænse, dækker eventuelle tab i forbindelse med markedsordningen.

Afgiften beregnes og pålignes for hvert sukkerproduktionsår, der løber fra 1/7 til 30/6.

De enkelte medlemslande foretager selv opkrævningen hos de pågældende virksomheder.

Gældende lovgrundlag: Kommissionens forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 med senere ændringer.

2.6.3.33. AFGIFT AF THE (6337(1))

The-afgiften indførtes pr. 21. august 1976 og svares ved indførsel af the og theekstrakter samt varer fremstillet på basis af dette.

Afgiften udgør 5 kr. pr. kg. nettovægt the og 12,50 kr. pr. kg. nettovægt theekstrakter og varer fremstillet heraf.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned og afgiften for en måned skal indbetales til toldvæsenet inden udgangen af den følgende måned. Afregning foretages efter reglerne i toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.34. AFGIFT AF ELEKTRICITET (6338(1))

Afgiften indførtes pr. 1. april 1977, og afgiften pålignes elektricitet, der forbruges her i landet. Fritaget for afgift er elektricitet, der er fremstillet på produktionsanlæg med en kapacitet mindre end 150 kw, samt elektricitet der fremstilles og forbruges i tog, skibe, luftfartøjer eller andre transportmidler. Desuden fritages elektricitet fra vind- eller vandkraft, der forbruges af producenten, og der ydes et tilskud på 20,0 øre pr. kwt, der leveres herfra til elforsyningsnettet. Elektricitet fremstillet på nødstrømsanlæg i nødstilfælde er også fritaget for afgift.

Afgiftspligtige virksomheder skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiften svares af den, der leverer el til forbrug her i landet eller fremstiller el til eget brug.

Afgiften udgør 32,5 øre pr. kwt, dog kun 29,5 øre pr. kwt for el til opvarmning af helårsboliger, når forbruget overstiger 4.000 kwt. årligt.

Afgiftsperiodens længde er en måned med anmeldelsesfrist den 15. i den efterfølgende måned.

Indbetalingen skal foretages senest ved udløbet af måneden efter afgiftsmåneden.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 50 af 8. februar 1984 som senest ændret ved lov nr. 694 af 17. oktober 1986.

2.6.3.35. AFGIFT AF VISSER OLIEPRODUKTER (6339(1))

Afgiftspligten omfatter gas-, diesel- og fuelolie, fyringstjære, samt petroleum.

Afgiften udgør 185 øre pr. liter gas- og dieselolie, 208 øre pr. kg. fuelolie og 188 øre pr. kg. fyringstjære. For petroleum udgør afgiften 60 øre pr. liter.

Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften af den af virksomheden forbrugte afgiftspligtige olie i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift på olien. Tilsvarende kan der ydes tilbagebetaling af afgiften af den mængde afgiftspligtige olie, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden

fra et fjernvarmeverk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Afgiftsperiodens længde er 1 måned og anmeldelsesfristen er den 15. i den følgende måned.

Afgiften for en måned skal indbetales til toldvæsenet senest ved udløbet af den følgende måned. Afgift af olie der indføres berigtiges ved indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 485 af 15. juli 1986 som ændret ved lov nr. 693 af 17. oktober 1986.

2.6.3.36. AFGIFT AF VISSE DETAILSALGSPAKNINGER (6340(1))

Afgiften, som indførtes pr. 1. februar 1978, omfatter detailsalgspakninger til følgende varer:

- 1) Spiritus, vin, frugtvin og øl.
- 2) Mineralvand, limonade og lignende alkoholfrie læskedrikke samt koncentrater, der anvendes til fremstilling af sådanne drikke.
- 3) Saft og most samt koncentrater til fremstilling heraf.
- 4) Eddike og spiseolie.
- 5) Denatureret sprit.

Afgiftsstørrelsen varierer for de forskellige beholdertyper. For beholdere af glas, plastik m.v. svares afgift på 38-172 øre pr. stk. efter rumindhold. Eksempelvis udgør afgiften 38 øre for en almindelig sodavandsflaske og 124 øre for en vinflaske. For beholdere af metal udgør afgiften 62 øre pr. stk. For pakninger af karton eller laminater af forskellige materialer udgør afgiften 25 øre pr. stk., når rumindholdet er mellem 10 og 60 cl., og 37 øre, hvis rumindholdet er herover.

Virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiften omfatter kun varer der afsættes her i landet. Af pakninger, der indføres fra udlandet, svares afgift i forbindelse med indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Afgiftsperioden er 1 måned med anmeldelsesfrist den 15. i måneden derefter. Indbetalingen skal foretages senest ved udgangen af den 2. måned efter den pågældende afgiftsmåned.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 482 af 15. juli 1986.

2.6.3.37. MEDANSVARSAFGIFT AF INDVEJET MÆLK (6341(1))

Al mælk, der af en mejerivirksomhed indvejes direkte fra mælkeproducenter, pålægges en afgift.

Afgiften fastsættes af EF. Det påhviler mejerivirksomheder at opkræve afgiften hos mælkeproducenterne.

Den opkrævede afgift skal af mejerivirksomheden indbetales for hver 4 ugers periode til De Danske Mejeriers

Fællesorganisation senest 45 dage efter periodens afslutning.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 452 af 7. september 1977 som ændret ved lovbekendtgørelse nr. 600 af 22. december 1980.

2.6.3.38. AFGIFT AF GAS (6342(1))

Afgiften trådte i kraft 1. august 1979 og svares af flaskegas. Afgiften udgør 128 øre pr. liter for autogas og 237 øre pr. kg. for anden flaskegas.

Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter samme regler som for afgiften af visse olieprodukter jf. afsnit 2.6.3.35 ovenfor.

Afgiftsperioden er en måned, og anmeldelsesfristen er senest den 15. i måneden derefter.

Betalingen skal foretages senest ved udløbet af måneden efter afgiftsperioden.

Afgift af gas, der indføres, berigtiges ved indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 486 af 15. juli 1986 som ændret ved lov nr. 695 af 17. oktober 1986.

2.6.3.39. AFGIFT AF RÅSTOFINDVINDING OG -IMPORT (6343(1))

De nugældende regler for afgift af indvinding og import af råstoffer indførtes i hovedtræk den 1. august 1978.

Afgiften svares af en række i loven nærmere fastlagte råstoffer fx brunkul, flint, mergel, grus, kalk, kul, m.v. Fritaget er muld og råjord, der udleveres uden vederlag. Endvidere kan der bevilges afgiftsfritagelse for de i loven nævnte afgiftspligtige varer, som indføres fra udlandet og ikke aktuelt indvindes her i landet.

Afgiften udgør 50 øre pr. m³ af råstoffet. Omregning fra vægt i ton til råstofforbrug i m³ foretages vha. en omregningsfaktor, der for hvert enkelt råstof er fastlagt i loven. Virksomheder der årligt indvinder eller indfører råstoffer med et rummål under 1000 m³ er fritaget for at svare afgift.

Den afgiftspligtige mængde skal opgøres for hvert kalenderår.

Anmeldelse skal ske efter udløbet af kalenderåret og senest den 15. marts i det følgende år.

Betalingsfristen er senest den 15. april i kalenderåret efter afgiftsåret. Indbetalinger foretages til Fredningsstyrelsen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 134 af 15. marts 1983.

2.6.3.40. AFGIFT AF ENGANGSSERVICE (6344(1))

Fra den 15. juni 1982 indførtes en omsætningsafgift af engangsservice.

Afgiften beregnes som 1/6 af den afgiftspligtige værdi. Denne udgøres af det vederlag, modtageren skal betale for varen inkl. afgiften selv, men ekskl. moms, dvs. 20 pct. af engrosprisen inkl. afgiften. For indførte varer udgør afgiften 20 pct. af den fastsatte toldværdi tillagt evt. told og 20 pct. af det derved fremkomne beløb. Afgiftsperioden er 1 måned og anmeldelsesfristen den 15. i den følgende måned.

Afgiften skal indbetales inden udgangen af måneden efter afgiftsperioden.

Afgiften af indførte varer svares i forbindelse med indførslen og afregnes efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 478 af 15. juli 1986.

2.6.3.41. AFGIFT AF BEKÆMPELSESMIDLER (6345(1))

Afgiften indførtes pr. 15. juni 1982 som en omsætningsafgift af kemiske stoffer og produkter til bekæmpelse af skadedyr, plantesygdomme m.v., der omsættes i emballager indeholdende mindre end 1 kg. eller 1 liter i flydende form.

Afgiften udgør 1/6 af den afgiftspligtige værdi, der opgøres som beskrevet under afgift af engangsservice. For indførte varer svares 30 pct. af den fastsatte toldværdi tillagt evt. told og 20 pct. af det derved fremkomne beløb.

Afgiftsperiode, anmeldelsesfrist, betalingsfrist og afregning ved indførsel er det samme som ved afgift af engangsservice jf. ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 478 af 15. juli 1986.

2.6.3.42. AFGIFT AF VIDEOBÅND (6346(1))

Afgift af videobånd indførtes pr. 15. juni 1982, og svares ved fremstilling eller indførsel af disse.

Afgiften udgør 30 kr. pr. bånd og berigtiges ved udleveringen af varen fra virksomheden.

Afgiftsperiode, anmeldelsesfrist og afregning ved indførsel er fastsat som ved afgift af engangsservice jf. afsnit 2.6.3.40 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.43. AFGIFT AF STENKUL, BRUNKUL M.V. (6347(1))

Afgiften indførtes pr. 1. juli 1982 og svares af stenkul, koks, cinders, brunkulsbriketter, koksgrus og brunkul. Fritaget for afgift er afgiftspligtige varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeverker, der afsætter elektricitet. Endvidere

godtgøres afgifter af visse olieprodukter, jf. afsnit 2.6.3.35 ovenfor.

Afgiften udgør 675 kr. pr. ton for stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders samt koksgrus og 485 kr. pr. ton for brunkulsbriketter og brunkul.

Bestemmelserne mht. afgiftsperiode, anmeldelse, betalingsfrist og som hovedregel også afregning ved indførsel er fastsat som for afgift af engangsservice jf. afsnit 2.6.3.40 ovenfor.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 487 af 15. juni 1986 som ændret ved lov nr. 696 af 17. oktober 1986.

2.6.3.44. AFGIFT AF MINDRE HUSHOLDNINGSSAPPARATER (6348(1))

Fra og med 1. marts 1985 ophævedes omsætningsafgiften af visse hårde hvidevarer m.v. såsom støvsugere, større vaskemaskiner og opvaskemaskiner, jf. afsnit 2.6.3.20 ovenfor. I stedet indførtes en fast stykafgift på en række apparater til stærkstrøm eller gas. Eksempelvis udgør afgiften 154 kr. pr. stk. for støvsugere og 561 kr. pr. stk. for opvaskemaskiner og vaskemaskiner med en vægt over 15 kg.

Afgiftsperioden er en måned og anmeldelsesfristen er den 15. i måneden efter afgiftsmånedens udløb. Betalingsfristen er senest den 15. i den tredje måned efter hvilken omsætningen har fundet sted. Mod sikkerhedsstillelse kan virksomheden få denne frist udskudt to måneder. Ved indførsel afregnes afgiften efter toldlovens kap. 8.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 15. juli 1986.

2.6.3.45. MEDANSVARSAFGIFT FOR KORN (6349(1))

Al korn, der 1) undergår en første forarbejdning, 2) er genstand for interventionsopkøb eller 3) udføres i form af hele kerner til tredjelande eller Portugal, pålægges en afgift, hvis størrelse fastsættes af EF.

Virksomheder, der lader korn undergå en første forarbejdning, skal registreres hos toldvæsenet med mindre produktet anvendes til dyrefoder i forarbejderens virksomhed.

Afgiften opkræves af toldvæsenet.

Ved interventionsopkøb og ved udførsel opkræves afgiften af EF-direktoratet.

Afgiftsperiodens længde er en måned med anmeldelses- og betalingsfrist til udgangen af måneden efter udløbet af en afgiftsperiode.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 414 af 25. juni 1986.

2.6.3.46. REGISTRERINGSAFGIFT AF STØRRE FRITIDSFARTØJER (6350(1))

Pr. 18. oktober 1986 indførtes en registreringsafgift på 5.000 kr. for fritidsfartøjer med en bruttoregister-

tonnage på fem tons eller derover. Afgiften erlægges ved anmeldelse til optagelse i Skibsregistret.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 690 af 17. oktober 1986.

2.6.4. AFGIFTER AF SPECIELLE TRANSAKTIONER (64)

Denne undergruppe indeholder afgifter, der opkræves i forbindelse med forskellige transaktioners legalisering.

2.6.4.1. STEMPELAFGIFT (6401(1))

Stempelafgift svares som hovedregel ved oprettelse af dokumenter, som vedrører retsforhold.

Et dokument er stempelpligtigt når parterne er hjemmehørende her i landet, eller når en af parterne er hjemmehørende her, og dokumentet underskrives her. Dog er eksempelvis følgende dokumenter altid stempelpligtige, når de vedrører indenlandske forhold:

- 1) Dokumenter ved overdragelse af fast ejendom.
- 2) Forsikringsdokumenter.
- 3) Accepterede veksler.
- 4) Tinglyste dokumenter.

Afgiftsstørrelsen varierer efter retsforholdets karakter, og udgør som hovedregel en vis procentdel af den værdi, retsforholdet vedrører.

Ved enkelte dokumenter, eksempelvis tinglysningsforretninger svares et fast beløb. Stempelfristen er fire uger. Stempling sker enten ved overdragelse til en offentlig myndighed, hvor stempling og betaling herfor finder sted ved tilbagelevering, eller ved benyttelse af stempelmærker.

Endvidere opkræves en såkaldt børsstempelafgift, der svares ved overdragelse af aktier m.v. Afgiften udgør 1 pct. af kursværdien.

I nærværende post indgår endelig en afgift, der iflg. stempelloven opkræves ved førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 313 af 20. december 1915 med senere ændringer, lovekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986 som ændret ved lov nr. 700 af 17. oktober 1986 samt lovekendtgørelse nr. 534 af 18. august 1986.

2.6.4.2. KAPITALTILFØRSELSAFGIFT (6402(1))

Pligt til at svare kapitaltilførselsafgift påhviler:

- 1) Aktie- og kommanditaktieselskaber.
- 2) Andre erhvervsdrivende selskaber uden personlig hæftelse og med omsættelige ejerandelsbeviser.
- 3) Andre børsnoterede selskaber og foreninger.

Forudsætningen for skattepligten er, at selskabet el. lign. er dansk ledet eller, hvis ledet fra et land uden for EF, har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Danmark.

Offentlige servicevirksomheder er fritaget for afgiften, såfremt mindst halvdelen af selskabets kapital er offentligt ejet.

Afgiften udgør 1 pct. af værdien af indskud i afgiftspligtige selskaber efter fradrag af forpligtelser i forbindelse med indskud.

Afgiftspligten indtræder som hovedregel ved stiftelse af et afgiftspligtigt selskab, ved udvidelse af egenkapitalen eller ved forhøjelse af aktie- og anpartskapitalen i afgiftspligtige selskaber.

Anmeldelsesfristen er senest fire uger efter, at afgiftspligten er indtrådt.

Betalingsfristen er 14 dage efter forfaldsdagen, som er fire uger efter, at den afgiftspligtige har modtaget meddelelsen om afgiftens størrelse.

Gældende lovgrundlag: Lovekendtgørelse nr. 589 af 2. september 1986.

2.6.4.3. UDSTYKNINGSAFGIFT TIL MATRIKELDIREKTORATET (6403(1))

Afgiften opkræves af Matrikeldirektoratet ved ekspedition af udstykningsager. Afgiften udgør generelt 2.400 kr. Afgiften for et matr. nr., der fraskilles en landbrugsejendom og sammenlægges med en anden landbrugsejendom udgør 700 kr. Hvis værdien af et fraskilt matrikelnummer ikke overstiger 14.000 kr., svares der ikke afgift. Ved værdien forstås den almindelige handelspris på egnen uden hensyn til den anvendelse, det ifølge udstykningsagen oplyses, at arealet skal have efter udstykningen.

Afgiften opkræves i almindelighed på det tidspunkt, hvor udstykningsapprobationen meddeles. Betalingsfristen er seks uger efter approbationsdatoen.

I udstykningsager, hvor der fraskilles mindst 10 afgiftspligtige matrikelnumre, og hvor udstykningsafgiften ikke skal betales af en offentlig myndighed, gælder det specielt, at afgiften enten skal indbetales inden udstykningsapprobationen eller deponeres i en bank eller sparekasse.

Gældende lovgrundlag: Lovekendtgørelse nr. 122 af 25. marts 1977 som senest ændret ved lovekendtgørelse nr. 101 af 7. marts 1983.

2.6.4.4. AFGIFT TIL AKTIESELSKABS- OG FORENINGSREGISTRET (6404(1))

Ved anmeldelse m.v. til Aktieselskabs- og Foreningsregistret svares følgende afgifter:

For anmeldelse af nye aktieselskaber og anpartsselskaber betales pr. 1. januar 1986 et grundbeløb på 1.500 kr. plus et tillægsgebyr på 4 promille af den tegnede kapital.

For anmeldelse af nye selskaber stiftet ved sammenlutning af eksisterende registrerede selskaber betales grundbeløb plus 4 promille af den del af selskabets kapital, der overstiger den samlede kapital i de sammensluttede selskaber.

For anmeldelse om en eller flere ændringer i allerede registrerede forhold betales 800 kr. pr. anmeldelse dog med et tillægsbeløb ved kapitalforhøjelse eller overtagelse af andet selskab med deraf følgende kapitalforhøjelse.

For anmeldelse om ændring af regnskabsår eller hjemsted betales ingen afgift.

For anmeldelse af filial af udenlandsk selskab svares afgift som for danske selskaber, dog må den samlede afgift højst udgøre 100.000 kr.

Kapitalforhøjelse for udenlandske selskaber er afgiftsfri.

Ved anmeldelse af nye erhvervsdrivende fonde betales en afgift på 3.000 kr.

Ved anmeldelse af bestående fonde, der omdannes til erhvervsdrivende fonde betales 1.800 kr.

Desuden betaler erhvervsdrivende fonde en årsafgift på 800 kr. plus 3/4 promille af egenkapitalen dog højst 25.000 kr.

Herudover opkræves varierende beløb for registerudskrift, attester, adressemeddelelser, fotokopier af forskellige dokumenter m.v.

Årsafgiften for fonde betales for et kalenderår ad gangen og forfalder seks måneder efter et regnskabsårs udløb, på baggrund af hvilket, afgiften beregnes. Anmeldelsesafgifterne for både selskaber og fonde betales ved anmeldelsen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 626 af 19. november 1984, lovbekendtgørelse nr. 151 af 18. april 1985 samt Industriministeriets bekendtgørelser af 29. november 1984 og 18. april 1985 om takster m.v.

2.6.5. AFGIFTER AF SPECIELLE TJENESTER (65)

Denne undergruppe indeholder punktbeskatningen af tjenesteydelser på samme måde som afgift af specielle varer dækker punktbeskatningen på vareområdet.

2.6.5.1. OMSÆTNINGSAFGIFT AF SPIL VED VÆDDELØB (6501(1))

Bevillingsindehaveren til totalisatorspil el. lign. ved væddeløb m.v. er pålignet en afgift til statskassen.

Udskrivningsgrundlaget er det samlede indskud i forbindelse med spillet modsat afgiften af gevinsterne heraf, der er en indkomstskat, jf. afsnit 2.1 ovenfor. Afgiften er en procentsats varierende med indskudssummens størrelse og væddeløbsformen. Afgiften indbetales til Statsskattedirektoratet senest tre dage efter væddeløbenes afholdelse

eller førstkommande hverdag derefter, hvis 3. dagen er en lørdag, søn- eller helligdag.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 479 af 12. oktober 1983 som ændret ved lov nr. 178 af 8. maj 1985.

2.6.5.2. OMSÆTNINGSAFGIFT AF TIPNING (6502(1))

Afgiften svares af Dansk Tipstjeneste i forbindelse med bevillingen til foranstaltning af tipning af fodboldkampe.

Der er tale om en afgift på det samlede indskud - modsat gevinstafgiften, jf. afsnit 2.1.1.12 ovenfor. Afgiften har hidtil været på 16 pct. For perioderne 1985-86 og 1987-88 er den fastsat til hhv. 18 og 17 pct.

De nærmere regler for afgiftens indbetaling m.v. fastsættes af ministeren for skatter og afgifter.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 66 af 25. februar 1977 som senest ændret ved lov nr. 613 af 19. december 1984.

2.6.5.3. AFGIFT AF ANSVARSFORSIKRING AF MOTORKØRETØJER M.M. (6504(1))

Afgiften trådte i kraft 1. juli 1975 og omfatter ansvarsforsikringer, der er tegnet for de ifølge færdselsloven registrerede motorkøretøjer, traktorer, påhængsvogne, sættevogne, sidevogne og påhængsredskaber. Endvidere svares afgift af ansvarsforsikringer for knallerter.

Afgiften udgør 50 pct. af præmien for ansvarsforsikringen, afgiften ikke indbefattet. For forsikringer vedrørende last- og varemotorkøretøjer, der anvendes til godskørsel for fremmed regning, udgør afgiften dog 25 pct. af præmien. Afgiften for ansvarsforsikringer for knallerter udgør 230 kr. årligt. Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikringerne.

Disse selskaber skal registreres hos toldvæsenet.

Afgiftsperioden er en måned med anmeldelsesfrist den 15. i den efterfølgende måned. Betalingen skal foretages inden udløbet af måneden efter afgiftsmåneden.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 390 af 1. juli 1982.

2.6.5.4. AFGIFT AF LYSTFARTØJSFORSIKRING (6505(1))

Afgiften blev indført med virkning fra 1. december 1976 og omfatter forsikringer for her i landet hjemmehørende lystfartøjer af enhver art, lystfartøjer, der helt eller delvist benyttes erhvervsmæssigt, indbefattet. Fritaget for afgift er dog ulykkes- og ansvarsforsikringer, visse tingsskadeforsikringer og forsikringer, der udelukkende anvendes af fiskerivirksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Afgiften udgjorde indtil 30. juni 1982 50 pct. af forsikringspræmien, afgiften ikke indbefattet. Efter nævnte dato udgør afgiften 1 pct. årligt af forsikringssummen.

Afgiften svares af de forsikringselskaber, der tegner forsikringerne. Selskaberne skal registreres hos toldvæsenet.

Af forsikringer for her i landet hjemmehørende lystfartøjer, der tegnes hos andre end danske eller her i landet koncessionerede udenlandske forsikringselskaber, svares afgiften af forsikringstageren.

Afgiftsperiode, anmeldelsesfrist og betalingsfrist er fastsat som for ansvarsforsikringsafgift af motorkøretøjer.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 391 af 1. juli 1982 og nr. 348 af 23. juni 1982.

2.6.5.5. AFGIFT AF CHARTERFLYVNING (6506(1))

Afgiften omfatter alle kategorier af charterflyvning fra danske lufthavne til udlandet samt ruteflyvning, der kan sidestilles med charterflyvning.

Afgiften udgjorde ved sin indførelse den 2. oktober 1977 50 kr. pr. passager, men er senere forhøjet flere gange, senest pr. 1. april 1986 til det nuværende niveau, hvorefter den udgør 300 kr. pr. passager for charterflyvninger til andre europæiske lande samt visse lande i Afrika og Mellemøsten. For charterflyvning til andre lande er afgiften 400 kr.

De virksomheder, der udfører charterflyvning m.v. skal svare afgiften.

Afgiftsperiode, anmeldelses- og betalingsfrist er fastsat som for ansvarsforsikringsafgift af motorkøretøjer.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 481 af 15. juli 1986.

2.6.5.6. OMSÆTNINGSAFGIFT AF V6-SPIL (6507(1))

V6-spil indførtes i 1984. Afgiften opkræves med de samme satser som afgift af tipning, dvs. 16 pct. af indskudssummen dog hhv. 18 og 17 pct. i perioderne 1985-86 og 1987-88.

Da V6-selskabet imidlertid har besluttet ikke at søge bevillingen til at afholde V6-spil efter 1. januar 1986 ophører V6-afgiften fra denne dato.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 270 af 8. juni 1983 som ændret ved lov nr. 613 af 19. december 1984.

2.6.6. DIVERSE AFGIFTER AF VARER OG TJENESTER (6600(1))

Denne post omfatter indtægter i henhold til toldrapporter samt ikke-fordelte efterbetalinger af afgifter. Indtægter i henhold til toldrapporter kan eksempelvis være afgifts- og momsbetaling i forbindelse med privat indførsel, ligesom eventuelle bøder ved en sådan indførsel inkluderes.

Efterbetalinger kan fx opstå, hvis det i forbindelse med kontrolarbejde, frivillig anmeldelse el. lign. klarlægges, at en afgiftspligtig virksomheds indbetalinger har været for små. Ligeledes kan der opstå efterbetalinger ved uregelmæssig afgiftsbetaling i forbindelse med en virksomheds flytning etc.

Som følge af ovenstående varierer denne posts sammensætning og omfang betydeligt fra år til år.

2.7. ANDRE PRODUKTIONSSKATTER (7)

Ligesom afgifter af varer og tjenester vedrører disse skatter produktion og salg. Forskellen er, at der for skatterne og afgifterne i herværende gruppe ingen direkte tilknytning er til vare- og tjenestestrømmene. Gruppen omfatter først og fremmest afgifter og obligatoriske gebyrer, hvor der foreligger en regulerende modydelse fra det offentliges side - i dette tilfælde regulerende mht. produktions- og salgsprocessen.

Skatter og afgifter på produktionsfaktorer indgår ikke i nærværende gruppe. Hvis der er tale om produktionsfaktoren arbejdskraft, indgår de - afhængigt af, om provenuet er effektivt øremærket sociale formål eller ej - enten under obligatoriske bidrag til sociale ordninger jf. afsnit 2.3 ovenfor eller under skat på antal ansatte eller lønsum jf. afsnit 2.4 ovenfor.

Skatter og afgifter på beholdningen af realkapital indgår under skat af formue, ejendom og besiddelse, mens beskatning i forbindelse med erhvervelse af samme indgår under afgift af varer og tjenester.

Gruppen underopdeles i:

1. Afgift i forbindelse med kontrol og tilsyn m.v.
2. Afgift i forbindelse med bevillinger, autorisationer og koncessioner
3. Andre afgifter og obligatoriske gebyrer fra virksomheder.

2.7.1. AFGIFTER I FORBINDELSE MED KONTROL OG TILSYN M.V. (71)

Denne undergruppe omfatter uomgængelige afgifter og gebyrer m.v. i forbindelse med det offentliges direkte erhvervs-, produkt- og materielkontrol.

2.7.1.1. KONTROLAFGIFT I FORBINDELSE MED UDFØRSEL AF KØD M.V. (7101(1))

Nærværende afgift opkræves i forbindelse med kontrolmærkning af kød m.v. til udførsel. Udgiften ved kontrollen betales af vedkommende slagter efter takster, som Landbrugsministeriet fastsætter.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 220 af 26. april 1973 med senere ændringer.

2.7.1.2. TILSYNSAFGIFT M.V. I FORBINDELSE MED IND- OG UDFØRSEL AF LEVENDE DYR (7102(1))

Denne afgift opkræves i forbindelse med offentligt fastsat sundhedseftersyn m.v. ved ind- og udførsel af levende husdyr.

Embedsdyrlægen opkræver eksempelvis ved udførsel en varierende stykafgift gående fra 3,78 kr. for slagtesvin, -får og -geder til 21,09 kr. for heste med signalement i sundhedsattesten. Ved tilkald af embedsdyrlægen uden for markeder er mindstebetalingen 301,04 kr. dog 451,34 kr. uden for almindelig arbejdstid.

Betalingen af stykafgiften afholdes af statskassen, mens en eventuel forskel mellem mindstebetalingen og stykafgiften betales af vedkommende eksportør. Provenuet tilfalder staten. Ved indførsel gælder lignende regler med stykafgifter varierende fra 0,41 kr. for fugle bortset fra papegøjer til 149,89 kr. for eksempelvis hunde og katte.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 429 af 28. august 1975 som ændret ved lov nr. 506 af 28. september 1984 samt cirkulære nr. 151 af 28. september 1984.

2.7.1.3. AFGIFT TIL STATSKONTROLLEN MED MEJERIPRODUKTER OG ÆG M.V. (7103(1))

Landbrugsministeren kan pålægge producenter og autoriserede forhandlere af mejeriprodukter og æg m.v. en afgift til dækning af Statskontrollens udgifter i forbindelse med autorisationsudstedelsen og kontrolvirksomheden i øvrigt.

Afgiften er i vidt omfang en mængdeafgift, der svares i forbindelse med kontrollen af margarine, æg, kyllinger og rugeæg, smør samt ost og smelteost.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 666 af 1. oktober 1986, lov nr. 186 af 30. marts 1973 med senere ændringer samt lovbekendtgørelse nr. 684 af 22. december 1978 med senere ændringer.

2.7.1.4. AFGIFT TIL CERTIFIKATUDVALGET FOR KORN OG FRØ (7104(1))

For handel med frø af græsmarksplanter, bælgssæd, rodfrugter, olie- og spindplanter til udsæd svares dels et markbesigtigelsesgebyr, dels en anmeldelses- og kontrolafgift, der pålignes de af Landbrugsministeriet registrerede virksomheder.

For anmeldelse og kontroldyrkning af udlægspartier betales for danske sorter 696 kr. pr. parti og 489 kr. for udenlandske. Endvidere betales en arealafgift, der udgør 41 kr. pr. ha. for frøavlarealer med græsmarksplanter, bælgssæd samt olie- og spindplanter, og 70 kr. pr. ha. for frøavlarealer med rodfrugter. For officiel markbesigtigelse er gebyret 20 kr. pr. ha. Desuden opkræves en afgift ved udstedelse af avlskontrolcertifikat ved kontrol med frø til eksport.

Afgiftspligten indtræder når et parti anmeldes til kontrol ved Certifikatudvalget.

Betalingsfristen er en måned efter, at regningen på afgiften er fremsendt.

Gældende lovgrundlag: Statens Frøkontrols betalingsreglement.

2.7.1.5. AFGIFTER TIL STATENS PLANTETILSYN (7105(1))

Der svares afgift for sundhedskontrol ved ind- og udførsel af planter m.v. Afgiftens størrelse fastsættes ved udstedelse af cirkulærer fra Landbrugsministeriet.

Ved indførsel af planter m.v. uden plantesundheds-certifikat betales en afgift til dækning af udgifter i forbindelse med sundhedskontrol på 1.000 kr. Indføres partier med mangelfuldt eller ulæseligt certifikat betales 500 kr.

For sundhedskontrol og udstedelse af plantesundheds-certifikat for planter beregnet til udførsel betales en afgift på 150 kr. pr. certifikat eller attest, når det drejer sig om partier af afskårne blomster o.lign., og 90 kr. pr. certifikat for partier beregnet til videre dyrkning.

Ved kontrol uden for normal arbejdstid betales ud over den almindelige afgift et overtidsgebyr, hvis størrelse fastsættes af Landbrugsministeriet.

Afgiften erlægges ved køb af værdimærker hos Statens Plantetilsyn svarende til afgiftsbeløbet med tillæg af merværdiafgift, og som derefter påklæbes anmeldelsesblanketten.

Endvidere opkræves et generelt kontrolgebyr bestående dels af et grundgebyr og dels af et arealgebyr. Disse pålignes virksomheder registreret her i landet til produktion af og handel med planter til dækning af Statens Plantetilsyns udgifter i forbindelse med avlskontrol m.v.

Afgiftsperioden er fra 1. oktober til 30. september med forfaldsdato 30 dage efter Tilsynets udstedelse af faktura.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 652 af 23. september 1986.

2.7.1.6. AFGIFTER TIL STATENS FODERSTOFKONTROL (7106(1))

Landbrugsministeren kan pålægge producenter og importører en afgift til dækning af udgifterne ved Statens Foderstofkontrol. Afgiftens størrelse fastsættes af Landbrugsministeriet for et finansår ad gangen som en grundafgift plus en tillægsafgift afhængig af foderstoffets art og omsætningsens størrelse.

Pålignede afgifter skal indbetales til Statens Foderstofkontrol senest 30 dage efter meddelelsen om foretagelse af undersøgelsen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 504 af 14. november 1980 med senere ændringer samt lovbekendtgørelse nr. 299 af 21. juni 1985.

2.7.1.7. EN-ROUTE AFGIFT (7107(1))

Der opkræves en afgift af flyvninger, der udføres i henhold til instrumentflyvningsreglementet inden for Københavns Flyveinformationsregion, dvs. som hovedregel instrumentflyvning over dansk grund og dele af det omkringliggende åbne hav.

Afgiften udgør 290 kr. pr. såkaldt "serviceenhed" for perioden 1. oktober 1984 til 31. december 1985. Antallet af serviceenheder, der skal indgå i afgiftsberegningen, afhænger af en distancefaktor, der beregnes på baggrund af flyvelængden, og en vægtfaktor, som beregnes på baggrund af luftfartøjets maksimale tilladte startvægt.

Oprævningen foretages hos luftfartøjets ejer/bruger af flyveledelsen med betalingsfrist 30 dage efter fremsendelse af faktura, hvilket sker månedsvist.

Provenuet medgår til delvis dækning af Flyvesikrings-tjenestens udgifter.

Gældende lovgrundlag: Luftfartsdirektoratets Efterretninger for Luftfarende den 16. juli 1984.

2.7.1.8. AFGIFTER I HENHOLD TIL STÆRKSTRØMSLOVEN (7108(1))

Nærværende afgift medgår dels til dækning af Elektricitetsrådets driftsudgifter, dels til dækning af de af DEMKO's (Danmarks Elektriske Materielkontrol) udgifter, der ikke dækkes af prøvningsafgifter m.v.

Afgiften udredes af producenter og importører af elektricitet i forhold til deres kilowatttimeomsætning. Beløbets størrelse og fordeling fastsættes i de årlige bevilningslove.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 669 af 28. december 1977 med senere ændringer.

2.7.1.9. AFGIFTER AF BANKER OG SPAREKASSER (7109(1))

Denne afgift opkræves til dækning af Bank- og Sparekassetilsynets udgifter.

Bidraget fastsættes af Tilsynet i forhold til de enkelte pengeinstitutters samlede gælds- og garantiforpligtelser, men kan dog ikke fastsættes lavere end 500 kr. årligt.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 35 af 30. januar 1981 med senere ændringer.

2.7.1.10. AFGIFTER AF LIVS- OG SKADESFORSIKRINGSSKABER (7110(1))

Der opkræves en afgift til dækning af Forsikringstilsynets udgifter. Det påkrævede afgiftsprovener fordeles på de forsikringsselskaber, pensionskasser og begravelseskasser, der er under tilsyn, efter nedenstående regler anvendt på seneste regnskab.

Ethvert forsikringsselskab m.v. skal udrede et beløb, der fastsættes i forhold til dets bruttopræmieindtægt for her i landet tegnede forsikringer, mens afgiften for

pensions- og begravelseskasser beregnes på grundlag af medlemsbidrag og renteindtægter. Mindste afgiftssats er dog 500 kr. årligt.

Afgiftsperiodens længde er et år. Inden udgangen af september måned tilstiller Forsikringsrådet hvert selskab meddelelse om størrelsen af dets bidrag. Betalingsfristen er 31. december.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 127 af 23. marts 1984.

2.7.1.11. AFGIFT TIL STATENS KONTROL MED ÆDLE METALLER (7111(1))

Denne afgift opkræves til dækning af udgifterne ved statsguardeinens tilsyn med import, handel og fremstilling af ædle metaller samt arbejder heraf.

Afgiften består dels af en prøvningsafgift i forbindelse med undersøgelse af indsendte arbejder af ædle metaller, dels af et fast bidrag, der pålignes indehaverne af registrerede navnestempler samt virksomheder, som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand.

Det faste årlige bidrag fra navnestempeleindehavere udgør 400 kr., mens undersøgelse og stempeling af en guldbarre eksempelvis er afgiftsbelagt med 150 kr.

I det omfang gardeinens budgetterede udgifter overstiger provenuet af ovennævnte faste bidrag og prøvningsafgifter, skal differencen dækkes gennem yderligere et bidrag fra de afgiftspligtige navnestempeleindehavere og virksomheder. Dette slutbidrag udskrives på grundlag af de pågældendes forbrug m.v. af ædle metaller.

Afgiftsperioden er finansåret, dvs. kalenderåret.

Indberetning om det forudgående kalenderårs metalforbrug, der som nævnt lægges til grund for fordelingen af slutbidraget foretages senest den 15. februar i afgiftsåret.

Bidraget indbetales med 1/3 hver 1. april, 1. juli og 1. oktober i afgiftsåret, dog skal den faste afgift på navnestempler indbetales samlet allerede 1. januar.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 499 af 29. november 1972 samt lovbekendtgørelse nr. 626 af 22. december 1972 som senest ændret ved lovbekendtgørelse nr. 168 af 24. april 1984.

2.7.1.12. AFGIFT TIL STATENS SKIBSTILSYN OG MØNSTRINGSVÆSEN (7112(1))

Som hovedregel er syn foretaget af Statens Skibstilsyn gratis, men ved aftalte syn, der ikke har kunnet afholdes eller afsluttes pga. forhold hos værftet eller rederen, og ved syn, der på ovennævntes begæring er afholdt uden for normal arbejds- eller kontortid, betales udgifterne af synsbegærreren. Desuden betales udgifterne ved første fuldstændige syn af skibe, der bygges eller indkøbes i udlandet, og som foretages i udlandet, samt ved andre syn, der efter rederens anmodning foretages i udlandet, af

rederen. Også udgifterne ved syn i forbindelse med godkendelse af mindre fartøjer og af skibsstyr afholdes af godkendelsesansøgerne. Endvidere betales af rederen en afgift for målebrev. Dette gælder alle danske skibe af en længde på 24 m og derover med undtagelse af krigsskibe og troppetransportskibe.

Afgiften varierer efter størrelsen af skibets bruttotonnage. For skibe med en bruttotonnage under 20 betales ingen afgift. Afgiften opkræves som hovedregel af Statens Skibstilsyn.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 459 af 27. september 1983 samt lov nr. 98 af 12. marts 1980 og lovbekendtgørelse nr. 351 af 26. juni 1981 som ændret ved lovbekendtgørelse nr. 400 af 12. juli 1982.

2.7.1.13. BETALING FOR TILSYN MED VÅBEN M.V. (7113(1))

For udstedelse af tilladelser til at besidde håndskydevåben betales gebyr.

Gebyret er 120 kr. for 2-årige tilladelser og 230 kr. for 5-årige.

Betalingen finder sted når stempelmærker påklæbes originaltilladelsen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 349 af 25. juli 1973 som senest ændret ved lovbekendtgørelse nr. 216 af 17. maj 1982.

2.7.1.14. AFGIFT FOR CENSURERING AF FILM (7114(1))

Enhver filmkopi, der benyttes til offentlig forevisning for børn under 16 år, skal være godkendt af Statens Filmcensur. Denne pligt omfatter også videogrammer.

For hver censurering betales en afgift, der for spillefilm og reklamefilm udgør 21 øre og for andre film 8 øre pr. meter film. For videogrammer svares afgift efter den længde, som en film af tilsvarende varighed ville have haft, og efter den sats, som ville gælde for en film af samme kategori. For eventuel omcensurering m.v. betales halv afgift. Det samme gælder ved anke.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 211 af 30. maj 1980 samt lovbekendtgørelse nr. 349 af 28. juli 1980.

2.7.1.15. AFGIFT I FORBINDELSE MED TYPEGODKENDELSE AF MOTORKØRETØJER (7115(1))

Der svares afgift for typegodkendelse af personmotorvogne, vare- og lastmotorvogne, traktorer, motorcykler og campingvogne samt chassiser.

Ved afgiftsberegningen gradueres der efter godkendelseskategorien og køretøjets type. Afgiftens størrelse varierer fra 300 kr. til 2.500 kr. Eksempelvis betales 2.000 kr. for standardtypegodkendelse af almindelige personbiler.

Udstedelse af godkendelser m.v. foretages af Justitsministeriet.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 723 af 23. december 1982 med senere ændringer.

2.7.1.16. AFGIFTER FRA FABRIKANTER, IMPORTØRER OG FORHANDLERE AF BEKÆMPELSMIDLER (7116(1))

Der svares afgift for godkendelse af bekæmpelsesmidler, der skal gennemføres iflg. lov om kemiske stoffer og produkter, og for tilladelse til forhandling af disse. Afgiftspligten påhviler modtageren af godkendelsen eller forhandlingstilladelsen.

For godkendelse betales:

- 1) En afgift på 500 kr. pr. kalenderår, idet godkendelser foretaget efter 1. juli dog kun afgiftsbelægges 250 kr. for det pågældende kalenderår.
- 2) En afgift på 2,5 pct. af salgsprisen ekskl. moms.

De i nr. 1 og 2 nævnte afgifter kan i et kalenderår ikke overstige 60.000 kr. pr. middel.

Anmeldelse skal foretages af godkendelsesindehaveren senest den 1. februar med opgørelse for det forudgående kalenderår.

Afgiften forfalder den 1. marts og skal indbetales til Kemikaliekontrollen senest den 1. april.

Tilladelse til forhandling er pålagt en afgift på 250 kr. pr. kalenderår for hvert udsalgssted, ved tilladelse udstedt efter 1. juli dog kun 125 kr. for det pågældende kalenderår.

Afgiften forfalder til betaling den 1. januar med betalingsfrist til den 1. februar i det pågældende kalenderår.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 212 af 23. maj 1979 med senere ændringer samt lov nr. 410 af 17. september 1980.

2.7.1.17. AFGIFT I FORBINDELSE MED KØD- OG LEVNEDSMIDDELKONTROL (7117(4))

Tilsynet med, at de i "lov om kød m.m." fastsatte bestemmelser overholdes, føres af Veterinærdirektoratet og kommunalbestyrelserne.

Kontrolfunktionerne omfatter bl.a. godkendelse af slagterier, udsalgssteder m.m.

Til dækning af udgifterne ved disse foranstaltninger opkræves der en afgift hos de kontrollerede virksomheder efter Landbrugsministeriets bestemmelser.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 220 af 26. april 1973 med senere ændringer.

2.7.1.18. AFGIFT I FORBINDELSE MED REGISTRERING AF LÆGEMIDLER (7118(1))

Denne afgift svares dels af virksomheder, der af Sundhedsstyrelsen ønsker godkendelse til at producere, indføre eller forhandle lægemidler, dels af virksomheder, der ønsker lægemidler optaget i Sundhedsstyrelsens specialregister over "farmaceutiske specialiteter".

Afgiften udgør 1.500 kr. i forbindelse med ansøgning om tilladelse til at fremstille herunder fordele, emballere, og etikettere lægemidler. I forbindelse med ansøgning om indførsels- og forhandlingsgodkendelser er afgiften 800 kr. For virksomheder, der har opnået den ansøgte godkendelse svares en årlig afgift af samme størrelse som for selve ansøgningen. Der betales afgift for hvert geografisk adskilt anlæg.

Ved ansøgning om optagelse af en farmaceutisk specialitet i specialregistret svares 17.600 kr. Ved ansøgning om optagelse af yderligere former eller styrker af en specialitet er afgiften 4.400 kr. For en registreret specialitet betales en årlig afgift på 2.600 kr. for hver dispenseringsform og styrke, der er registreret. Samme årlige afgift betales for lægemidler, der er anmeldt til eksport.

For alle ansøgnings- og registreringsafgifterne gælder, at ansøgning eller registrering efter september måned er afgiftsfri i det pågældende kalenderår.

Der er i loven desuden fastsat en række afgiftsundtagelser såsom ansøgning om registreringsforlængelse, og som ved radioaktive farmaceutiske specialiteter m.v. Derudover kan Sundhedsstyrelsen i særlige tilfælde fritage for betaling af afgifter.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 451 af 6. august 1982 samt lovbekendtgørelse nr. 631 af 17. december 1984.

2.7.1.19. AFGIFT I FORBINDELSE MED DAMPKEDLER, BEHOLDERE, ELEVATORER M.V. (7119(1))

Afgiften udskrives i forbindelse med Arbejdstilsynets kontrol og afprøvning af dampkedler, beholdere og elevatorer m.v. og pålignes ejeren eller brugerne af de pågældende anlæg.

Afgiftsstørrelsen varierer med arten af kontrolforretningen. Eksempelvis svares der ved stemplingsforretninger som led i fremstillingskontrollen med dampkedler og trykbeholdere 60 kr. for hver påbegyndt 1/4 time, forretningen varer. For periodisk besigtigelse og trykprøve af dampkedler udgør afgiften fra 200 kr. til 10.000 kr. alt efter kedlens størrelse, mens afgiften for almindelig eftersyn af opstillede dampkedelanlæg varierer fra 600 kr. til 2.400 kr.

For besigtigelse og afprøvning af elevatorer m.v. svares en afgift på mellem 200 og 625 kr. For besigtigelse og trykprøvning af trykbeholdere opkræves mellem 37,50 og 1.200 kr. pr. beholder afhængig af størrelse og antal.

Opkrævning m.v. foretages af Arbejdstilsynet.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 516 og 517 af 9. oktober 1984.

2.7.1.20. MÆLKEKONTROLAFGIFT (7120(1))

Der opkræves en vægtafgift af mælk og konsummælksprodukter til dækning af udgifterne ved kontrol hermed, herunder godkendelse og tilsyn med besætninger og mejerier.

Afgiften består af en del, der beregnes efter varierende takster ved forskellige tilsyns- og kontrolforretninger, og en del, der opkræves hos mejerier, hvor der efter ønske udøves kontrol med et større antal besætninger end rimeligt i forhold til mængden af fremstillede konsummælksprodukter.

Levnedsmiddelkontrollens udgifter afholdes foreløbigt af den kontrollerende kommune, der senere får refunderet beløbet. Midlerne hertil tilvejebringes dels gennem mælkekontrolafgiften, der opkræves af Veterinærdirektoratet, dels gennem et restbidrag fra kommunerne fordelt på disse efter det af Danmarks Statistik offentliggjorte registerfolketal.

Afgiftsperioden er kalenderåret, og Veterinærdirektoratet udarbejder senest den 1. marts i året herefter et endeligt regnskab på baggrund af hvilket restafregningen med kommunerne skal foretages inden fire uger efter, at meddelelsen om opgørelsen er fremsendt.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 237 af 3. juni 1983.

2.7.1.21. ANDRE KONTROLAFGIFTER (7121(1))

Dette er en samlepost for en lang række mindre afgifter og gebyrer for kontrol og tilsyn m.v. under bl.a. Landbrugsministeriet, Justitsministeriet og Energiministeriet.

Den væsentligste del af provenuet stammer fra tilsynsafgifterne under Energiministeriet, hvor især tilsynet med DUC er af betydning, men også afgifter under Landbrugsministeriet, fx i forbindelse med statens forsøgsvirksomhed med plantekultur, har en vis vægt.

2.7.2. AFGIFTER I FORBINDELSE MED BEVILLINGER, AUTORISATIONER OG KONCESSIONER (72)

Nærværende undergruppe omfatter afgifter og gebyrer m.v. for tilladelse til erhvervsmæssige aktiviteter.

2.7.2.1. AUTORISATIONSAGGIFT UNDER FISKERIMINISTERIETS INDUSTRIILSYN (7201(1))

Afgiften opkræves ved udstedelse af autorisation af virksomheder til erhvervsmæssig frostlagring og tilvirkning af fisk og fiskevarer. Autorisationen udstedes af Fiskeriministeriet.

Afgiftsstørrelsen varierer efter arten af de varer virksomheden fremstiller og udgør mellem 1.050 og 4.400 kr. Eksempelvis er taksten 3.000 kr. ved frostlagring af fisk og 4.400 kr. ved fremstilling af fiskehelkonserves.

Afgiftsperioden er finansåret. Udstedes autorisationen i anden halvdel af finansåret, betales kun halv afgift.

Afgiften opkræves årligt forud efter påkrav fra Statens Regnskabsdirektorat, der samtidig fastsætter indbetalingsfristen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 167 af 12. maj 1965 og lovbekendtgørelse nr. 549 af 13. december 1985.

2.7.2.2. AUTORISATIONSAGGIFT AF SUNDHEDSPERSONALE (7202(1))

Udskrivningsgrundlaget for denne afgift er autorisation af sygeplejersker, jordemødre, kliniske tandteknikere, terapiassistenter og fodterapeuter. Endvidere er meddelelse af tilladelse til at drive selvstændigt virke som læge eller tandlæge afgiftsbelagt.

For læger og tandlæger, herunder speciallæger og -tandlæger, udgør gebyret 500 kr., mens det for de øvrige grupper udgør 200 kr.

Gebyrerne opkræves hovedsagelig af Sundhedsstyrelsen ved udstedelsen af autorisationerne.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 690 af 21. december 1982.

2.7.2.3. APOTEKERAGGIFT (7203(1))

Til dækning af statens udgifter ved den i lov om apoteksvirksomhed fastsatte udligningsordning mellem apoteker opkræves en afgift af apoteker med omsætning større end en vis beløbsgrænse.

Provenuet skal finansiere tilskuddene til apoteker med omsætning under nævnte beløbsgrænse og eventuelle erstatninger i forbindelse med nedlæggelse af apoteker, filialer eller udsalg. Desuden kan en apoteker ydes tilskud når særlige forhold taler herfor. Disse udgifter skal ligeledes kunne dækkes af afgiftsprovenuet.

Beløbsgrænsen fastsættes således, at årets afgiftsprovenu netop dækker de nævnte udgifter. De apoteker, hvis omsætning overstiger denne beløbsgrænse betaler en omsætningsafgift efter følgende progressive skala, hvor forskelsbeløbet mellem omsætning og grænsebeløb er udskrivningsgrundlag:

Af positive forskelsbeløb

- på indtil 20 pct. af beløbsgrænsen svares.....	3 pct.
- på 20 pct. og indtil 40 pct. af beløbsgrænsen svares.....	6 pct.
- på 40 pct. og indtil 50 pct. af beløbsgrænsen svares.....	9 pct.
- på 50 pct. og indtil 60 pct. af beløbsgrænsen svares.....	11 pct.
- derudover svares.....	13 pct.

Omvendt modtager apoteker med negative forskelsbeløb omsætningstilskud fra staten - også efter en progressiv skala.

For filialer og udsalg gælder visse særregler ved omsætningsopgørelsen.

Afgiften indbetales månedligt som en foreløbig afgift på basis af den forløbne måneds omsætning efter ovennævnte skala og den af Indenrigsministeriet fastsatte beløbsgrænse.

Indbetalingen skal foretages senest den 15. i den følgende måned til Sundhedsstyrelsen. Endelig beregning skal herefter foretages senest en måned efter regnskabet's indsendelse.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 279 af 6. juni 1984 samt lovbekendtgørelse nr. 670 af 20. december 1984.

2.7.2.4. ULYKKESFORSIKRINGSAGGIFT (7204(1))

Til dækning af Sikringsstyrelsens og Den Sociale Ankestyrelses udgifter ved administrationen af lov om arbejdsskadeforsikring pålignes godkendte forsikringselskaber, forsikringsforbund samt ikke-forsikrede, men selvforsikrede kommuner en afgift.

Afgiften udskrives på grundlag af præmieindtægten, for så vidt angår de godkendte forsikringselskaber, mens afgiftsstørrelsen for de selvforsikrede kommuner beregnes ud fra et af Sikringsstyrelsen skønsmæssigt beregnet præmiebeløb svarende til risikoen.

Der foretages skøn over Sikringsstyrelsens og Den Sociale Ankestyrelses udgifter i forbindelse med administrationen af ulykkes- og arbejdsskadeforsikringen. Afgiftssatsen fastsættes således, at provenuet dækker dette beløb.

Afgiftsperioden er kalenderåret.

Bidraget skal betales inden kalenderårets udgang.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 79 af 8. marts 1978.

2.7.2.5. GEBYRER FOR KØRESEDLER (7205(1))

Der udskrives en afgift i forbindelse med bevilling af tilladelse til gods- og buskørsel.

Gebyrerne varierer fra 4 kr. for skilte til firmakørsel til 500 kr. for tilladelse til rutekørsel med bus.

For tilladelse til godskørsel og fragtmandskørsel opkræves gebyret af enten Vejtransportrådet eller de amtskommunale trafikudvalg ved tilladelsens udstedelse. For buskørsel opkræves gebyr og udstedes tilladelse af Persontrafikrådet.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 78 af 13. februar 1974 samt lovbekendtgørelse nr. 619 af 6. december 1978.

2.7.2.6. GEBYRER FOR NÆRINGSBREVE (7206(1))

Der svares afgift for udstedelse af næringsbrev til selvstændige erhvervsdrivende.

Gebyret udgør for auktionsholdere, vekselerere, ejendomshandlere samt restauratører og hotelværter 120 kr. pr. næringsbrev og 10 kr. for duplikateksemplar. Desuden betales en afgift for beskikkelse som ejendomsmægler, dispachør, translatør, tolk, skibs- eller varemægler samt statsautoriseret revisor. Afgiften varierer fra 800 kr. for ejendomsmæglerbeskikkelse til 4.000 kr. for statsautoriserede revisorer.

For optagelse i revisorregistret betales endvidere en afgift på 1.200 kr.

Gebyret tilfalder staten, i København dog kommunen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 540 af 8. december 1980 samt lovbekendtgørelse nr. 526 af 12. oktober 1984.

2.7.2.7. BEVÆRTERBEVILLINGSAFGIFT (7207(4))

Afgiften opkræves eksempelvis ved tildeling af alkoholbevilling eller tilladelse til offentlig dans, optræden eller automatspil om spillemærker eller andre gevinster i restaurationer.

Gebyr for alkoholbevilling er ved lov fastsat til 400 kr. for personer og 900 kr. for selskaber.

Gebyret for tilladelse til offentlig dans m.v. fastsættes af kommunalbestyrelserne.

Hele proventet tilfalder kommunen.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 141 af 30. marts 1978 samt lovbekendtgørelse nr. 540 af 8. december 1980.

2.7.2.8. GEBYRER FOR KGL. BEVILLINGER, LEGATKONFIRMATIONER OG ADVOKATBESKIKKELSER (7208(1))

Justitsministeriet opkrævede førhen gebyrer for adoptions-, eksekutor- og proklambevillinger samt for advokatbeskikkelser. Disse gebyrer er nu ophævet.

Senest bortfaldt gebyret for beskikkelse som advokat, der udgjorde 200 kr. indtil ophævelsen pr. 1. juli 1982.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 1 af 2. januar 1980, lov nr. 277 af 9. juni 1982, lov nr. 78 af 17. marts 1947 og lovbekendtgørelse nr. 501 af 26. november 1980.

2.7.2.9. AFGIFTER UNDER DEN KULTURELLE FOND (7210(1))

Afgiften udskrives på grundlag af eneretsbevillinger givet af Kulturministeriet til selskaberne: Koda, Koda-Dramatik og Dramaret.

Der svares en afgift på 10 pct. af selskabernes bruttoindtægt.

Afgiftsperioden er selskabernes regnskabsår.

Betalingen finder sted ved afslutningen af regnskabsåret.

Desuden opkræves en afgift på 10 pct. af de mellem danske teaterledere og udenlandske repræsentanter for for-

fattere og komponister aftalte opførelses honorarer. Teaterlederne skal tilbageholde afgiften, der herefter overføres til Den Kulturelle Fond.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 40 af 14. februar 1935 som ændret ved lov nr. 174 af 13. april 1938, lov nr. 241 af 4. juni 1970 (§34) samt lov nr. 305 af 10. juni 1976.

2.7.2.10. AUTORISATIONS- OG PRØVNINGSGEBYRER UNDER DANMARKS GASMATERIEL PRØVNING (7211(1))

Der opkræves for det første afgifter for autorisation som gas-, vand- og sanitetsmester, og som kloakmester. For det andet afgifter af gasleverandører, fabrikanter og forhandlere af gasmateriel for afprøvning af gasmateriel samt for det tredje en løbende restafgift, der sammen med de to ovenfor nævnte skal dække udgifterne ved det rådgivende gasudvalgs virksomhed samt driften af Danmarks Gasmateriel Prøvning.

For indehavelse af autorisation som gas-, vand- og sanitetsmester samt kloakmester opkræves en afgift, der fastsættes for et kalenderår ad gangen af ministeren for offentlige arbejder. For 1985 udgjorde afgiften 124 kr.

Afgifterne for afprøvning af gasmateriel og for typegodkendelse fastsættes ligeledes af ministeren for offentlige arbejder. Afprøvningsafgiftens størrelse afhænger af omkostningerne ved prøvningen.

De løbende restafgifter fastsættes for et år ad gangen og udskrives som en procentdel af omsætningen. For 1985 var afgiftssatsen 1,5 pct.

Afgifterne opkræves af Ministeriet for Offentlige Arbejder.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 250 af 8. juni 1978.

2.7.2.11. AUTORISATIONS- OG TYPEGODKENDELSES- GEBYRER UNDER TEKNOLOGISTYRELSEN (7213(1))

Der opkræves gebyr for autorisation af laboratorier til at udføre autoriseret teknisk prøvning. Gebyrerne skal dække Statens Tekniske Prøvenævns omkostninger ved autorisationsordningen og det løbende tilsyn med laboratorierne. Såvel offentlige som almenyttige selvejende institutioner og private laboratorier kan opnå autorisation, når disse opfylder visse forudsætninger mht. sagkundskab, kapacitet, udstyr og uafhængighed.

På baggrund af Nævnets udgifter opkrævedes i 1985 følgende gebyrer:

- 1) Autorisationsgebyrer til dækning af udgifterne i forbindelse med behandling af autorisationsansøgningen udgjørende 20.000 kr.
- 2) Et årligt administrationsgebyr til dækning af administrations- og tilsynsomkostningerne i forbindelse med autorisationsordningen udgjørende 12.400 kr.
- 3) Fornyelsesgebyr til dækning af udgifterne i forbindelse med ansøgning om autorisationsfornyelse, hvilket skal foretages hvert 3. år, udgjørende 16.000 kr.

Autorisations- og fornyelsesgebyr betales uanset om ansøgningen imødekommes eller ej.

Gebyrerne opkræves i forbindelse med ansøgningerne og skal være indbetalt inden bedømmelsen af ansøgningen påbegyndes.

Gebyrerne opkræves af Teknologistyrelsen.

Typegodkendelsesgebyrer opkræves i forbindelse med Statens Meteorologiråds prøvning og godkendelse af måle- og vejeudstyr. Teknologistyrelsen opkræver også disse gebyrer, der er fastsat således, at de dækker de med ovenfor nævnte arbejde forbundne omkostninger.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 173 af 28. april 1982, lov nr. 144 af 21. marts 1973 som ændret ved lov nr. 45 af 11. februar 1976 samt lovbekendtgørelse nr. 621 af 24. november 1982.

2.7.2.12. AFGIFT AF PRIVATE TRAFIKHAVNE (7214(1))

Afgiften opkræves ved benyttelse, efter særlig tilladelse, af en privat trafikhavn, der er anlagt af en privat erhvervsvirksomhed, til andre formål end sådanne, der vedrører virksomhedens anlæg og drift. Afgiften er pålagt havneanlæggets ejer.

Ministeren for offentlige arbejder fastsætter i forbindelse med anvendelsestilladelsen afgiftens størrelse, der kan udgøre op til 50 pct. af de gældende skibs- og vareafgifter for den nærmest liggende trafikhavn.

Afgiften indbetales løbende til Landshavnekassen, hvis midler anvendes til havneformål efter regler fra Ministeriet for Offentlige Arbejder.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 239 af 12. maj 1976.

2.7.2.13. OLIERØRLEDNINGSAFGIFT (7215(1))

Enhver, der indvinder flydende kulbrinter på den danske kontinentalsokkele i Nordsøen skal tilslutte produktionsanlægget til den såkaldte olierørledning, der er etableret med henblik på transport af den indvundne råolie og kondensat.

Brugerne af rørledningen er pligtige til dels at betale visse beløb til dækning af omkostningerne ved anlægning og drift af denne, dels at betale 5 pct. af værdien af produktionen af råolie og kondensat fra de tilslutningspligtige felter.

Begge dele skal betales til Danske Olierør A/S, der er et datterselskab under DONG, hvorefter statskassen opkræver 90 pct. af det sidstnævnte beløb dvs. af de 5 pct. af produktionsværdien.

Afgiftens størrelse aftales dog for ét år ad gangen med DONG efter tilslutning fra Folketingets finansudvalg. Energiministeren kan bestemme, at betalingen fra brugerne til Danske Olierør A/S skal erlægges i form af råolie og kondensat.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 291 af 10. juni 1981 som ændret ved lov nr. 254 af 8. juni 1983 (§7) samt lov nr. 181 af 30. april 1984.

2.7.3. ANDRE AFGIFTER OG OBLIGATORISKE GEBYRER FRA VIRKSOMHEDER (73)

I denne undergruppe indgår sådanne skatteagtige betalinger fra virksomhederne, der ikke har kunnet placeres under de øvrige grupper.

2.7.3.1. GEBYRER UNDER PATENT- OG VAREMÆRKENÆVNET (7301(1))

Patent- og Varemærkedirektoratet opkræver en række afgifter ved patentansøgning, varemærkeregistriering osv.

Når det gælder udtagelse af patent betales dels en ansøgningsafgift, der betales ved indleveringen af ansøgningen, dels en årsafgift.

Da behandlingen af en ansøgning normalt varer ca. to år, forfalder de første to års afgifter til betaling sammen med afgiften for det tredje år.

Ved varemærkeregistriering betales en afgift varierende fra 750 kr. til 6.900 kr. alt efter antallet af varegrupper, mærket skal dække.

Ved ansøgning om mønsterbeskyttelse er afgiften 500 kr. dog med tillægsafgifter i visse særlige tilfælde.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 546 af 25. oktober 1978, lovbekendtgørelse nr. 177 af 2. maj 1985, lov nr. 211 af 11. juni 1959, lovbekendtgørelse nr. 335 af 21. september 1960 med senere ændringer, lov nr. 218 af 27. maj 1970 samt lovbekendtgørelse nr. 465 af 15. september 1976.

2.7.3.2. GEBYRER UNDER JUSTERVÆSENET (7302(1))

Gebyrerne opkrævedes ved Justervæsenets prøvning og godkendelse af måle- og vejeredskaber. Denne funktion er fra 1983 overgået til Statens Meteorologiråd og gebyrerne opkræves herefter af Teknologistyrelsen jf. afsnit 2.7.2.11 ovenfor.

2.7.3.3. AFGIFT TIL DRIFTEN AF SKOLESKIBET "DANMARK" (7303(1))

Til delvis dækning af udgifterne ved driften af statens skoleskib Danmark skal ejeren af hvert registreringspligtigt dansk skib på over 300 bruttoregistertons betale afgift til staten.

Afgiften udgør 50 øre årligt pr. nettoregisterton. Har skibet kun i en del af året været optaget i skibsregisteret, beregnes afgiften forholdsmæssigt fra den 1. i den efter registreringen følgende måned.

Afgiftsperiodens længde er 1 år.

Betalingsfristen er den 31. december.

Afgiften er foreløbig pålagt til og med 1987.

Gældende lovgrundlag: Lov nr. 541 af 17. december 1971 samt lov nr. 629 af 21. december 1983.

2.7.3.4. AFGIFTER TIL STATENS ISTJENESTE (7304(1))

Til delvis dækning af udgifterne ved Statens Istjeneste opkræves en afgift af alle skibe, der anløber en dansk havn inden for Skagen, dvs. i de indre danske farvande i tidsrummet 15. december - 31. marts, dog med visse undtagelser såsom skibe, der tilhører staten, skibe under 150 bruttoregister tons samt skibe der anløber havn grundet visse reparationer m.m.

Desuden pålignes havne beliggende inden for Skagen med en vanddybde over 5 m en årlig afgift.

Skibsafgiften udgør 70 øre pr. bruttoregister ton og opkræves af toldvæsenet.

Havneafgiftens størrelse og fordeling på havnene fastsættes af industriministeren på grundlag af de i de enkelte havne ud- og indskibede vareængder.

Afgiften forfalder halvårsvis bagud med udgangen af henholdsvis marts og september måned.

Gældende lovgrundlag: Lovbekendtgørelse nr. 549 af 8. december 1980 med senere ændringer.

Afsnit 3

3. Kilder og periodisering

Som nævnt flere steder i det foregående er harmoniseringen, hvilket især vil sige omperiodiseringen af de mange kilders forskelligartede angivelser til en fælles basis, den centrale procedure ved opgørelsen af den generelle skattestatistik. I det følgende gennemgås de kilder, der udnyttes, afsnit 3.1, og de omperiodiseringer, der i hvert enkelt tilfælde foretages, afsnit 3.2.

3.1. Kilder

Opgørelsen af den samlede beskatning bygger på oplysninger fra en lang række kilder, der spænder fra offentlige regnskaber til særøpgørelser indhentet fra de forskellige skatteopkrævende myndigheder.

Som udgangspunkt anvendes således regnskaberne for stat, amts- og primærkommuner. Disse regnskaber anvendes imidlertid mere som ramme end som direkte kilde i skattemodulet og -statistikken, især fordi der er tale om aggregerede angivelser af skatteindtægterne, hvilket kun dårligt harmoniserer med skatte- og afgiftsmodulets formål jf. afsnit 1.1.1 ovenfor. Hertil kommer, at regnskaberne anvender varierende registreringsprincipper for forskellige skatte kategorier, og at der løbende sker revisioner af kontoplaner som vanskeliggør sammenlignelighed over tiden.

Et eksempel på et væsentligt område, der opgøres aggregeret i de offentlige regnskaber, er personbeskatningen. Den detaljerede opgørelse på dette område - dvs. fordeling af skatteprovenuet på skattearter, jf. afsnit 2.1.1 ovenfor - kan kun gennemføres i kraft af særlige oplysninger fra Statsskattedirektoratet.

Foruden sammenlægning af oplysninger, kan der indenfor et offentligt regnskab anvendes varierende principper for, hvornår skatteindtægten optages. For eksempel henføres indtægterne af personbeskatningen i statsregnskabet til indbetalingstidspunktet - dvs. det kalenderår, hvor borgerne har foretaget indbetalingen til staten. Et andet princip anvendes ved optagelsen af indtægter af told og forbrugsafgifter i statsregnskabet. Her registreres indtægterne efter bogføringstidspunktet, dvs. det tidspunkt hvor skatten er anmeldt og dermed ført til indtægt i toldvæsenet, uanset om skatten er betalt eller ej.

De offentlige regnskabsers sammenlægning og varierende henføring af oplysningerne for forskellige skatter og afgifter umuliggør en sammenhængende, total og detaljeret skattestatistik. Opgørelsen af den samlede beskatning på det mest detaljerede niveau - se afsnit 1.1.1 ovenfor om

den statistiske enhed og afsnit 2 ovenfor om de enkelte skatter og afgifter - har derfor krævet supplerende oplysninger indhentet fra forskellige skatteopkrævende myndigheder. Hermed er specifikationsproblemet løst, mens harmoniserings- eller periodiseringsproblemet kun løses indirekte: De forskellige skattemyndigheder anvender ikke nødvendigvis samme tidsmæssige henføring, men disaggregeringen muliggør en fornuftig omperiodisering ud fra et kendskab til anmeldelses- eller betalingsfrister m.v.

I nedenstående oversigt 2 dokumenteres hvilke kilder, der anvendes ved den statistiske opgørelse af de enkelte skattearter.

3.2. PERIODISERING

Kildematerialets uensartethed gør det som nævnt nødvendigt at harmonisere oplysningerne. I oversigt 2 redegøres for, hvordan oplysninger fra de forskellige kilder harmoniseres i form af omperiodisering til en fælles basis. Omperiodiseringen indebærer en tilpasning af de oprindelige oplysninger på to punkter: For det første henføres skatterne og afgifterne til optjenings-tidspunktet, jf. nedenfor, og for det andet foretages der en fordeling af de således periodiserede oplysninger på kalenderår, hvilket rejser selvstændige problemer, idet flere af basiskilderne foreligger på skatteår eller andre fra kalenderåret afvigende regnskabsår.

Der er fire principielle tidspunkter at henføre skatter og afgifter til:

1. Tilsvarstidspunktet
2. Optjeningstidspunktet
3. Bogføringstidspunktet
4. Indbetalingstidspunktet.

De fire tidspunkter knytter sig til forskellige perioder i beskatningsprocedurens tidsmæssige udstrækning, der kan skitseres som følger:

1. Indkomst-/afgiftsperiode
2. Indberetningsfrist
3. Anmeldelsestidspunkt
4. Indbetalingsfrist
5. Forfaldstidspunkt
6. Restance.

3.2.1. TILSVARSTIDSPUNKTET

Det tidspunkt - eller den periode - som en skats eller afgifts udskrivningsgrundlag vedrører, betegnes tilsvars-

eller udmålingstidspunktet eller -perioden. Undertiden tales der om indkomst- eller afgiftsperioden.

Eksempelvis udarbejder Danmarks Statistik en specifik slutligningsstatistik, hvor de personlige indkomstskatter henføres til erhvervsåret for de indkomster m.v. på grundlag af hvilke, skatten er udskrevet. Der er hermed tale om en henføring, som er uafhængig af, hvornår den pågældende skat eller afgift forfalder eller rent faktisk betales.

Da spørgsmålet om valg af tilsvarsperiode eller -tidspunkt er rent administrativt, giver en sammenlægning af tilsvarsoplysninger for hele skatteområdet ingen rimelig økonomisk mening.

3.2.2. OPTJENINGSTIDSPUNKTET

Med optjeningstidspunktet forstås det tidspunkt, hvor skatten eller afgiften kan betragtes som erhvervet set fra det offentliges side. Undertiden tales der om rets-erhvervestidspunktet eller - ikke helt præcist - om transaktionstidspunktet.

Mht. afgifter, der er knyttet direkte til en vare- eller tjenestestrøm, de såkaldte varetilknyttede skatter, vil optjeningstidspunktet være det tidspunkt i produktions- eller salgsprocessen, hvor afgiften pålignes. For disse afgifter er der således sammenfald mellem tilsvartidspunktet og optjeningstidspunktet.

For de øvrige - ikke-varetilknyttede - skatter og afgifters vedkommende er der en mindre klar sammenhæng med en målelig strøm, når der skal periodiseres efter erhvervsåret. De personlige indkomstskatter fx kan ikke med rimelighed - hvis det løbende års skattebelastning skal belyses - periodiseres efter den indkomststrøm, på grundlag af hvilken de pålignes, idet det nuværende system med restskat, overskydende skat og frivillige indbetalinger medfører, at en sådan henføring ikke ville angive tidspunktet for det offentliges erhvervelse af indkomstskatten. For de skatter og afgifter, der ikke er knyttet direkte til en vare- eller tjenestestrøm anvendes som optjeningstidspunkt derfor det tidspunkt, hvor de er forfaldne til betaling uden pønale tillæg dvs. morarenter, bøder o.lign.

I den generelle opgørelse af beskatningen periodiseres skatter og afgifter efter optjeningstidspunkt. De således periodiserede oplysninger giver umiddelbar økonomisk mening.

3.2.3. BOGFØRINGSTIDSPUNKTET

Det tidspunkt, hvor de forskellige skatte- og afgifts-administrationer får anmeldt skatten eller afgiften og

derfor optager den til indtægt i deres regnskab kaldes bogførings- eller anmeldelsestidspunktet. I praksis er bogføringstidspunktet ofte kilden, når der skal periodiseres efter optjeningstidspunkt. Selvstændigt anvendes det sjældent i statistiske opgørelser, idet det kun fortæller lidt om den samfundsøkonomiske virkning af skatterne og afgifterne, da dets tidsmæssige placering kan være relativ tilfældig.

Danmarks Statistik bringer månedlige opgørelser af bogførte told- og forbrugsafgifter. De månedlige opgørelser anvendes især som led i analyser af omsætningen af forskellige afgiftsbelagte varegrupper.

Afgiftsbeløb periodiseret efter bogførings- eller anmeldelsestidspunkt kan kun sammenlægges med mening, hvis anmeldelses- og indbetalingsfrister m.v. er ganske ensartede for de enkelte afgifter. For skatte- og afgiftsarter med varierende skatteperioder, indberetnings- og indbetalingsfrister, kan der ikke foretages en økonomisk meningsfuld sammenlægning.

3.2.4. INDBETALINGSTIDSPUNKTET

Med indbetalingstidspunktet forstås det tidspunkt, hvor skatteyderne rent faktisk indbetaler skatten eller afgiften til de offentlige kasser. En henføring af oplysningerne til dette tidspunkt muliggør hurtige og kortperiodiske statistiske opgørelser, mens en statistik, hvor der henføres efter optjeningstidspunktet, først vil kunne udarbejdes med en vis forsinkelse. Sidstnævnte vil være bedst egnet til at belyse udviklingen på længere sigt. Principielt angiver en skatte- og afgiftsstatistik på indbetalingsbasis det offentliges påvirkning af samfundets likviditet, mens en statistik på optjeningsbasis angiver påvirkningen af indkomsterne.

Indbetalingsoplysninger er umiddelbart sammenlæggelige og Danmarks Statistik udarbejder månedligt en statistik over indbetalte skatter og afgifter.

3.2.5. DE ANVENDTE OMPERIODISERINGSREGLER

I nedenstående oversigt 1 dokumenteres, hvordan kildematerialet harmoniseres i form af en omperiodisering til årligt optjente skattebeløb. I visse tilfælde anvendes oplysninger, der er registreret efter bogføringstidspunktet i de offentlige regnskaber, uden videre som om, de var periodiseret efter optjeningstidspunktet. Der er tale om en række provenumæssigt mindre betydende produktionsafgifter, bøder og gebyrer for hvilke, der af praktiske årsager ikke indhentes særoplysninger.

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER, Periode- og periodiseringsangivelser

Fodtegn (Periodeangivelser):

A = År

K = Kvartal

M = Måned

Toptegn (Periodiseringsangivelser):

T = Tilsværestidspunkt

O = Optjeningstidspunkt

B = Bogføringstidspunkt

I = Indbetalingstidspunkt

Personlige indkomstskatter (11)

Navn	Artsnummer + sektor
Statslig indkomstskat.....	$1101(1)_A^O = STAT_A^I + STRS_A^I + STRP_{A+2}^I + STRP_{A+1}^I + STRQ_{A+1}^I$ $+ STRM_A^O + STOS_A^I + STOP_{A+1}^I + STOM_A^O + STPA_A^I$ $+ STPA_{A+1}^I + STFR_A^I + STFR_{A+1}^I$
Amtskommunal indkomstskat.....	$1102(3)_A^O = AMFS_A^I$
Primærkommunal indkomstskat.....	$1103(4)_A^O = PRFS_A^I$
Sømandsskat, statslig andel.....	$1104(1)_A^O = SØST_A^I + SØDF_A^I$
Sømandsskat, primærkommunal andel.....	$1104(4)_A^O = SØKO_A^I$
Folkepensionsbidrag.....	$1105(1)_A^O = FPFS_A^I$
Dagpenge fondsbidrag.....	$1107(1)_A^O = DAFS_A^I$
Kirkeskat.....	$1108(1)_A^O = KIFS_A^I$
Skat af pensionsordninger samt renteforsikrings- afgift m.v., statslig andel.....	$1109(1)_A^O = PENS_A^I$
Skat af pensionsordninger samt renteforsikrings- afgift m.v., primærkommunal andel.....	$1109(4)_A^O = PENS_A^I$
Særlig indkomstskat, statslig andel.....	$1110(1)_A^O = SÆIN_{A+1}^I \times 2/3$
Særlig indkomstskat, primærkommunal andel.....	$1110(4)_A^O = SÆIN_{A+1}^I \times 1/3$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Personlige indkomstskatter (11) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
Skat af ophævede pensionsordninger, statslig andel.	$1111(1)_A^0 = (\text{OPPE}_{A+1}^I + \text{OPIN}_A^I) \times 2/3$
Skat af ophævede pensionsordninger, primærkommunal andel.....	$1111(4)_A^0 = (\text{OPPE}_{A+1}^I + \text{OPIN}_A^I) \times 1/3$
Afgifter af gevinster ved lotteri og tipning m.v...	$1112(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B (\$1.01.02.44.06)$
Dødsboskat, statslig andel.....	$1113(1)_A^0 = (\text{DØBO}_A^0 + \text{DØOV}_A^0) \times 2/3$
Dødsboskat, primærkommunal andel.....	$1113(4)_A^0 = (\text{DØBO}_A^0 + \text{DØOV}_A^0) \times 1/3$
Afgift af frigivne huslejeforhøjelsesbeløb, statslig andel.....	$1114(1)_A^0 = \text{AFHU}_A^I$
Afgift af frigivne huslejeforhøjelsesbeløb, primærkommunal andel.....	$1114(4)_A^0 = \text{AFHU}_A^I$
Afgift af udbetalinger fra lønmodtagerenes dyrtidsfond, statslig andel.....	$1115(1)_A^0 = \sum_{M=\text{apr}_A}^{\text{dec}_A} \text{LØDY}_M^I + \sum_{M=\text{jan}_{A+1}}^{\text{mar}_{A+1}} \text{LØDY}_M^I$
Afgift af udbetalinger fra lønmodtagerenes dyrtidsfond, primærkommunal andel.....	$1115(4)_A^0 = \sum_{M=\text{apr}_A}^{\text{dec}_A} \text{LØDY}_M^I + \sum_{M=\text{jan}_{A+1}}^{\text{mar}_{A+1}} \text{LØDY}_M^I$

Selskabsskatter m.v. (12)

Navn	Artsnummer + sektor
Selskabsskat, statslig andel.....	$1201(1)_A^0 = (\text{SESK}_A^0 + \text{SEGO}_A^I) \times 88/100$
Selskabsskat, primærkommunal andel.....	$1201(4)_A^0 = (\text{SESK}_A^0 + \text{SEGO}_A^I) \times 12/100$
Kommunal indkomstskat af visse statsvirksomheder...	$1202(4)_A^0 = \text{KORE}_A^B (\text{fkt. } 8.93 \text{ gr. } 01)$
Kulbrinteafgift.....	$1203(1)_A^0 = \text{KULB}_A^I$

Andre indkomstskatter (13)

Navn	Artsnummer + sektor
Realrenteafgift betalt af husholdninger.....	$1301(1)_A^0 = \text{REAL}_A^I (\text{banker og sparekasser})$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Andre indkomstskatter (13) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
Realrenteafgift betalt af forsikringsleskaber, private pensionskasser og -fonde m.v.....	$1301(1)_A^0 = \text{REAL}_A^I(\text{livsforsikringselskaber, pensionskasser, kapitalpensionsfonde samt hjælpe- og understøttelsesforeninger})$
Frigørelses- og afståelsesafgift, statslig andel...	$1302(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\$1.01.01.44.09)$
Frigørelses- og afståelsesafgift, primærkommunal andel.....	$1302(4)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\text{opgjort ud fra } \$1.01.01.44.09)$

Obligatoriske gebyrer fra husholdningerne (21)

Navn	Artsnummer + sektor
Gebyrer for pas, visum og kørekort.....	$2101(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\$10.01.01.46 + \text{del af } \$18.02.31.44)$
Jagtprøvegebyr.....	$2102(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\$11.31.01.46.02)$
Jagttegnafgift.....	$2103(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\$11.31.01.46.01)$
Statslige skattebøder og efterbetalinger.....	$2201(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\$1.01.01.44.11 + \$1.01.01.46.01)$
Amtskommunale skattebøder og efterbetalinger.....	$2202(3)_A^0 = \text{KORE}_A^B(\text{fkt. } 8.96.04)$
Primærkommunale skattebøder og efterbetalinger.....	$2203(4)_A^0 = \text{KORE}_A^B(\text{fkt. } 8.96.04)$
Parkeringskontrolafgifter.....	$2204(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\text{del af } \$18.02.31.44)$
Retsafgifter.....	$2205(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\$18.02.01.46.01 + \text{del af } \$24.01.02.46)$
Diverse bøder.....	$2206(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B(\$4.02.01.46.01 + \$11.02.11.46.09 + \$11.05.01.46.03 + \$12.01.01.46.01 + \$21.02.13.46 + \$24.02.05.46.01)$
Udpantningsgebyrer.....	$2207(4)_A^0 = \text{KORE}_A^B(\text{del af Fkt. } 6.11)$

Konfiskationer o.lign. (23)

Navn	Artsnummer + sektor
Konfiskationer og lignende.....	$2301(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{KONF}_M^I + \text{KONF}_{M=\text{jan}_{A+1}}^I$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Obligatoriske bidrag til sociale ordninger fra medlemmer (31)

Navn	Artsnummer + sektor
Arbejdsløshedsforsikringsbidrag.....	$3101(2)_A^0 = AL\emptyset M_A^B$
ATP-bidrag.....	$3103(2)_A^0 = \left(\sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A ATPB_{K=}^T + ATPB_{K=4.kvt_{A+1}}^T \right) \times 1/3$
Bidrag til handelsflådens velfærdsråd.....	$3106(1)_A^0 = STRE_A^B((\$17.32.01 + \$17.01.06)) \times 1/2$

Obligatoriske bidrag til sociale ordninger fra arbejdsgivere (32)

Navn	Artsnummer + sektor
Arbejdsløshedsforsikringsbidrag.....	$3201(1)_A^0 = \sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A AL\emptyset A_K^T + AL\emptyset A_{K=4.kvt_{A+1}}^T$
Førtidspensionsbidrag.....	$3202(1)_A^0 = \sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A F\emptyset RT_K^T + F\emptyset RT_{K=4.kvt_{A+1}}^T$
ATP-bidrag.....	$3204(2)_A^0 = \left(\sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A ATPB_K^T + ATPB_{K=\&=KVT_{A+1}}^T \right) \times 2/3$
Bidrag til lønmodtagernes garantifond.....	$3205(2)_A^0 = \sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A L\emptyset GA_K^T + L\emptyset GA_{K=4.kvt_{A+1}}^T$
Bidrag til handelsflådens velfærdsråd.....	$3206(1)_A^0 = STRE_A^B((\$17.32.01 + \$17.01.06)) \times 1/2$
Rederibidrag vedrørende sygesikring m.v. for søfolk i udenrigsfart.....	$3207(1)_A^0 = STRE_A^B(\$13.06.14.49.01)$

Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdstagere (41)

Navn	Artsnummer + sektor
Bidrag til arbejdsmarkedsuddannelsesfond.....	$4111(1)_A^0 = \left(\sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A BAUD_K^T + BAUD_{K=4.kvt_A}^T \right) \times 1/2$

Andre arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgivere (42)

Navn	Artsnummer + sektor
Bidrag til arbejdsmarkedsuddannelsesfond.....	$4221(1)_A^0 = \left(\sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A BAUD_K^T + BAUD_{K=4.kvt_{A+1}}^T \right) \times 1/2$
Bidrag til arbejdsgivernes elevrefusion.....	$4222(1)_A^0 = \left(\sum_{K=1.kvt_A}^3.kvt_A BAER_K^T + BAER_{K=4.kvt_{A+1}}^T \right)$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Skatter af formue (51)

Navn	Artsnummer + sektor
Formueskat af personer.....	$5101(1)_A^0 = FDFS_A^T$
Formueskat af dødsboer.....	$5102(1)_A^0 = FOD\emptyset_A^T$

Afgifter af arv og gave (52)

Navn	Artsnummer + sektor
Afgift af arv og gave.....	$5201(1)_A^0 + 5202(1)_A^0 = STRE_A^B(\$1.01.01.44.06)$

Løsøreafgifter (53)

Navn	Artsnummer + sektor
Vægtafgifter på motorkøretøjer anvendt af hus- holdninger.....	$5301(1)_A^0 = \sum_{M=jan_A}^{dec_A} V\acute{E}GT_M^0 \times (\text{fordelingsgrundlag for Danmarks Statistik, 6. kontor})$
Vægtafgifter på motorkøretøjer anvendt i pro- duktionen.....	$5302(1)_A^0 = \sum_{M=jan_A}^{dec_A} V\acute{E}GT_M^0 \times (\text{fordelingsgrundlag fra Danmarks Statistik, 6. kontor})$

Ejendomsskatter (54)

Navn	Artsnummer + sektor
Amtskommunal grundskyld.....	$5402(3)_A^0 = AMGR_A^0$
Primærkommunal grundskyld.....	$5403(4)_A^0 = PRGR_A^0$
Statslig ejendomsskyld.....	$5404(1)_A^0 = STEJ_A^0$
Primærkommunal ejendomsskyld.....	$5406(4)_A^0 = PREJ_A^0$
Amtskommunal dækningsafgift af grundværdi for off. ejendomme.....	$5407(3)_A^0 = ADGO_A^0$
Amtskommunal dækningsafgift af forskelsværdi for off. ejendomme.....	$5408(3)_A^0 = ADF\emptyset_A^0$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Ejendomsskatter (54) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
Primærkommunal dækningsafgift af grundværdi for off. ejendomme.....	$5409(3)_A^0 = PDG0_A^0$
Primærkommunal dækningsafgift af forskelsværdi for off. ejendomme.....	$5410(4)_A^0 = PDF0_P^0$
Primærkommunal dækningsafgift af forskelsværdi for forretningsejendomme.....	$5411(4)_A^0 = PRDF_A^0$

Generelle afgifter (61)

Navn	Artsnummer + sektor
Moms.....	$6101(1)_A^0 = \sum_{K=1.kvt_A}^{4.kvt_A} MOBP_K^0 + \sum_{K=1.kvt_A}^{4.kvt_A} MOBN_K^0$ $+ (MOLP_{M=aug_{A+1}}^0 + MOLP_{M=dec_A}^0) \times 1/6$ $+ (MOLP_{M=sep_{A+1}}^0 + MOLP_{M=nov_A}^0) \times 1/3$ $+ (MOLP_{M=okt_{A+1}}^0 + MOLP_{M=okt_A}^0) \times 1/2$ $+ (MOLP_{M=nov_{A+1}}^0 + MOLP_{M=sep_A}^0) \times 2/3$ $+ (MOLP_{M=dec_{A+1}}^0 + MOLP_{M=aug_A}^0) \times 5/6$ $+ \sum_{M=jan_A}^{juli_A} MOLP_M^0$ $+ (MOLN_{M=aug_{A+1}}^0 + MOLN_{M=dec_A}^0) \times 1/6$ $+ (MOLN_{M=sep_{A+1}}^0 + MOLN_{M=nov_A}^0) \times 1/3$ $+ (MOLN_{M=okt_{A+1}}^0 + 5 MOLN_{M=okt_A}^0) \times 1/2$ $+ (MOLN_{M=nov_{A+1}}^0 + MOLN_{M=sep_A}^0) \times 2/3$ $+ (MOLN_{M=dec_{A+1}}^0 + MOLN_{M=aug_A}^0) \times 5/6$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Generelle afgifter (61) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
	$\begin{aligned} & \text{juli}_A \\ & + \sum_{M=\text{jan}_A} \text{MOLN}_M^D \\ & \text{dec}_A \\ & + \sum_{M=\text{feb}_A} \text{MOEM}_M^B + \text{MOEM}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B \\ & \text{dec}_A \\ & + \sum_{M=\text{jan}_A} \text{MOEU}_M^B \\ & \text{dec}_A \\ & + \sum_{M=\text{jan}_A} \text{MOIM}_M^B \end{aligned}$

Told m.v. (62)

Navn	Artsnummer + sektor
Told.....	$6201(1)_A^0 = \sum_{M=\text{jan}_A} \text{dec}_A \text{TOLD}_M^B$
Landbrugsimportafgifter og -eksportafgifter.....	$6203(1)_A^0 = \sum_{M=\text{jan}_A} \text{dec}_A \text{LAIM}_M^B + \sum_{M=\text{jan}_A} \text{dec}_A \text{LAEX}_M^B + \sum_{M=\text{jan}_A} \text{dec}_A \text{LAEF}_M^B$

Afgifter af specielle varer (63)

Navn	Artsnummer + sektor
Benzinafgift.....	$6301(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A} \text{dec}_A \text{BENZ}_M^B + \text{BENZ}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Registreringsafgift af motorkøretøjer.....	$6302(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A} \text{dec}_A \text{REMO}_M^B + \text{REMO}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Registreringsafgift af fly.....	$6303(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B (\S 16.02.01.44 + \S 16.02.01.46.01)$
Afgift af cigaretter og røgtobak.....	$6305(1)_A^0 = \sum_{M=\text{jan}_A} \text{dec}_A \text{CIRØ}_M^B$
Afgift af cigarer, cerutter m.v.....	$6306(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A} \text{dec}_A \text{CICE}_M^B + \text{CICE}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Indtægt ved salg af banderoler.....	$6307(1)_A^0 = \text{STRE}_A^B (\text{del af } \S 24.01.02.43)$
Omsætning a chokolade og sukkervarer.....	$6308(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A} \text{dec}_A \text{OMCH}_M^B + \text{OMCH}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Afgifter af specielle varer (63) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
Råstofafgift af chokolade og sukkervarer m.v.....	$6309(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{RACH}_M^B + \text{RACH}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Dækningsafgift af chokolade og sukkervarer.....	$6310(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{DÆCH}_M^B + \text{DÆCH}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Udligningsafgift af lageromkostninger for sukker...	$6311(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{UDLS}_M^B + \text{UDLS}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af konsumis.....	$6312(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{KOIS}_M^B + \text{KOIS}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af kaffe m.v.....	$6313(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{KAFF}_M^B + \text{KAFF}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af mineralvand.....	$6314(1)_A^U = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{MIVA}_M^B + \text{MIVA}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af øl.....	$6315(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{ØLXX}_M^B + \text{ØLXX}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af vin og frugtvin.....	$6316(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{VINX}_M^B + \text{VINX}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af spiritus.....	$6317(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{SPIR}_M^B + \text{SPIR}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af radiomodtagere m.v.....	$6319(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{RAMO}_M^B + \text{RAMO}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af fjernsynsmodtagere m.v.....	$6320(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{FJSY}_M^B + \text{FJSY}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af videoptagere m.v.....	$6321(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{BIOP}_M^B + \text{BIOP}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af hårde hvidevarer.....	$6322(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{HÄHV}_M^B + \text{HÄHV}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af gramfonplader.....	$6323(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{GRAM}_M^B + \text{GRAM}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af spillekort.....	$6324(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{SPKO}_M^B + \text{SPKO}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Afgift af tændstikker.....	$6325(1)_A^0 = \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{TÆND}_M^B + \text{TÆND}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Afgifter af specielle varer (63) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
Afgift af cigar- og cigarettændere.....	$6326(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} CIT_M^B + CIT_{M=jan_{A+1}}^B$
Afgift af glødelamper.....	$6327(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} GLØD_M^B + GLØD_{M=jan_{A+1}}^B$
Afgift af parfumer og toiletartikler.....	$6328(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} PARF_M^B + PARF_{M=jan_{A+1}}^B$
Afgift til det europæiske kul- og stålfællesskab...	$6331(1)_A^0 = \sum_{M=jan_A}^{dec_A} STAL_M^B$
Indtægter ved salg af nummerplader og prøveskilte..	$6332(1)_A^0 = STRE_A^B (\$18.02.31.33)$
Afgift af bygningsattester.....	$6333(1)_A^0 = KORE_A^B (\text{fkt. 6.07. gr. 97 art 73})$
Afgift af sukker.....	$6335(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} SUKK_M^B + SUKK_{M=jan_{A+1}}^B$
Produktionsafgift af sukker.....	$6336(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} PRSU_M^B + PRSU_{M=jan_{A+1}}^B$
Afgift af the.....	$6337(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} THEX_M^B + THEX_{M=jan_{A+1}}^B$
Afgift af elektricitet.....	$6338(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} ELAF_M^B + ELAF_{M=jan_{A+1}}^B$ $+ \sum_{K=1.kvt}^{4.kvt} ELUB_K^0 + \sum_{K=1.kvt}^{4.kvt} ELUE_K^0$ $+ (ELUL_{M=aug_{A+1}}^0 + ELUL_{M=dec_A}^0) \times 1/6$ $+ (ELUL_{M=sep_{A+1}}^0 + ELUL_{M=nov_A}^0) \times 1/3$ $+ (ELUL_{M=okt_{A+1}}^0 + ELUL_{M=okt_A}^0) \times 1/2$ $+ (ELUL_{M=nov_{A+1}}^0 + ELUL_{M=aug_A}^0) \times 2/3$ $+ (ELUL_{M=dec_{A+1}}^0 + ELUL_{M=sep_A}^0) \times 5/6$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Afgifter af specielle varer (63) (fortsat)

Navn

Artsnummer + sektor

		$+ \sum_{M=\text{jani}_A}^{\text{juli}_A} \text{ELUL}_M^0$
		$+ \sum_{K=1.\text{kvt}}^{4.\text{kvt}} \text{ELUF}_K^0$
Afgift af visse olieprodukter.....	6339(1) _A ⁰	$= \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{OLAF}_M^B + \text{OLAF}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$ $+ \sum_{K=1.\text{kvt}}^{4.\text{kvt}} \text{OLUB}_K^0 + \sum_{K=1.\text{kvt}}^{4.\text{kvt}} \text{OLUE}_K^0$ $+ (\text{OLUL}_{M=\text{aug}_{A+1}}^0 + \text{OLUL}_{M=\text{dec}_A}^0) \times 1/6$ $+ (\text{OLUL}_{M=\text{sep}_{A+1}}^0 + \text{OLUL}_{M=\text{nov}_A}^0) \times 1/3$ $+ (\text{OLUL}_{M=\text{okt}_{A+1}}^0 + \text{OLUL}_{M=\text{okt}_A}^0) \times 1/2$ $+ (\text{OLUL}_{M=\text{nov}_{A+1}}^0 + \text{OLUL}_{M=\text{sep}_A}^0) \times 2/3$ $+ (\text{OLUL}_{M=\text{dec}_{A+1}}^0 + \text{OLUL}_{M=\text{aug}_A}^0) \times 5/6$ $+ \sum_{M=\text{jani}_A}^{\text{juli}_A} \text{OLUL}_M^0$ $+ \sum_{K=1.\text{kvt}}^{4.\text{kvt}} \text{OLUF}_K^0$
Afgift af visse detailsalgspakninger.....	6340(1) _A ⁰	$= \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{DEPA}_M^B + \text{DEPA}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$
Medansvarsafgift af indvejet mælk.....	6341(1) _A ⁰	$= \text{MEME}_A^B$
Afgift af gas.....	6342(1) _A ⁰	$= \sum_{M=\text{feb}_A}^{\text{dec}_A} \text{GAAF}_M^B + \text{GAAF}_{M=\text{jan}_{A+1}}^B$ $+ \sum_{K=1.\text{kvt}}^{4.\text{kvt}} \text{GAUB}_K^0 + \sum_{K=1.\text{kvt}}^{4.\text{kvt}} \text{GAUE}_K^0$ $+ (\text{GAUL}_{M=\text{aug}_{A+1}}^0 + \text{GAUL}_{M=\text{dec}_A}^0) \times 1/6$ $+ (\text{GAUL}_{M=\text{sep}_{A+1}}^0 + \text{GAUL}_{M=\text{nov}_A}^0) \times 1/3$ $+ (\text{GAUL}_{M=\text{okt}_{A+1}}^0 + \text{GAUL}_{M=\text{okt}_A}^0) \times 1/2$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Afgifter af specielle varer (63) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
	$+ (GAUL_{M=nov}^0_{A+1} + GAUL_{M=sep}^0_A) \times 2/3$ $+ (GAUL_{M=dec}^0_{A+1} + GAUL_{M=aug}^0_A) \times 5/6$ $+ \sum_{M=jan}^{juli} GAUL_M^0 + \sum_{K=1.kvt}^{4.kvt} GAUF_K^0$
Afgift af råstofudvinding og -import.....	$6343(1)_A^0 = STRE_A^B(\$27.04.01.46.01)$
Afgift af engangsservice.....	$6344(1)_A^0 = \sum_{M=feb}^{dec} ENSE_M^B + ENSE_{M=jan}^B_{A+1}$
Afgift af bekæmpelsesmidler.....	$6345(1)_A^0 = \sum_{M=feb}^{dec} BEKA_M^B + BEKA_{M=jan}^B_{A+1}$
Afgift af videokassettebånd.....	$6346(1)_A^0 = \sum_{M=feb}^{dec} VIKAM^B + VIKAM_{M=jan}^B_{A+1}$
Afgift af stenkul og brunkul m.v.....	$6347(1)_A^0 = \sum_{M=feb}^{dec} KULX_M^B + KULX_{M=jan}^B_{A+1}$
Afgift af mindre husholdningsapparater.....	$6348(1)_A^0 = \sum_{M=feb}^{dec} HUSH_M^B + HUSH_{M=jan}^B_{A+1}$
Medansvarsafgift for korn.....	$6349(1)_A^0 = STRE_A^B(\$11.05.01.46.06)$
Registreringsafgift for større fritidsfartøjer....	$6350(1)_A^0 = \sum_{M=feb}^{dec} FART_M^B + FART_{M=jan}^B_{A+1}$

Afgifter af specielle transaktioner (64)

Navn	Artsnummer + sektor
Stempelafgifter.....	$6401(1)_A^0 = \sum_{M=jan}^{dec} STEM_M^I + \sum_{M=jan}^{dec} JUST_M^I$
Kapitaltilførselsafgift.....	$6402(1)_A^0 = \sum_{M=jan}^{dec} KAPIM^I$
Afgift af udstykningsgebyr til Matrikeldirektoratet.....	$6403(1)_A^0 = STRE_A^B(\$11.01.02.44 + \$11.01.02.43)$
Afgift til Aktieselskabs- og Foreningsregistret....	$6404(1)_A^0 = STRE_A^B(\$17.02.21.46)$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Afgifter af specielle tjenester (65)

Navn	Artsnummer + sektor
Omsætningsafgift af spil ved væddeløb.....	$6501(1)_A^0 = \sum_{M=jan_A}^{dec_A} V\acute{A}E M^I$
Omsætningsafgift af tipning.....	$6502(1)_A^0 = \sum_{M=jan_A}^{dec_A} T I P X M^I$
Afgift af ansvarsforsikringer af motorkøretøjer....	$6504(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} A N M O M^B + A N M O M=jan_{A+1}^B$
Afgift af lystfartøjsforsikringer.....	$6505(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} L Y S T M^B + L Y S T M=jan_{A+1}^B$
Afgift af charterflyvning.....	$6506(1)_A^0 = \sum_{M=feb_A}^{dec_A} C H A R M^B + C H A R M=jan_{A+1}^B$
Omsætningsafgift af V6-spil.....	$6507(1)_A^0 = \sum_{M=jan_A}^{dec_A} V S E X M^I$
Diverse afgifter af varer og tjenester.....	$6601(1) = \sum_{M=jan_A}^{dec_A} D I A F M^B$

Afgifter i forbindelse med kontrol og tilsyn m.v. (71)

Navn	Artsnummer + sektor
Kontrolafgift i forbindelse med udførsel af kød m.v.....	$7101(1)_A^0 = S T R E A^B (\$11.02.02.46 + \$26.02.01.49.01)$
Tilsynsafgift m.v. i forbindelse med ind- og udfør- sel af levende husdyr.....	$7102(1)_A^0 = S T R E A^B (\$11.01.07.46.03)$
Afgifter til statskontrollen med mejeriprodukter og æg.....	$7103(1)_A^0 = S T R E A^B (\$11.02.11.46.1/2/3/4/5/6)$
Afgifter til certifikatudvalget for korn og frø....	$7104(1)_A^0 = S T R E A^B (\$11.02.13.46)$
Afgifter til statens plantetilsyn.....	$7105(1)_A^0 = S T R E A^B (\$11.02.15.46.1/2/3/4/5)$
Afgifter til statens foderstofkontrol.....	$7106(1)_A^0 = S T R E A^B (\$11.02.23.46.01)$
"En route" afgift.....	$7107(1)_A^0 = S T R E A^B (\$16.02.11.46.01)$
Afgifter i henhold til stærkstrømsloven m.v.....	$7108(1)_A^0 = S T R E A^B (\$16.07.01.46.01)$

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Afgifter i forbindelse med kontrol og tilsyn m.v. (71) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
Afgift af banker og sparekasser.....	7109(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§17.02.01.46.01)
Afgift af livs- og skadesforsikringselskaber.....	7110(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§17.02.11.42.02 + §17.02.11.46.01)
Afgifter til statens kontrol med ædle metaller.....	7111(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§17.02.41.46)
Afgifter til statens skibstilsyn og mønstringsvæ- net.....	7112(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§17.05.01.46.1/2)
Betaling for tilsyn med våben m.v.....	7113(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§18.01.01.46.02)
Afgift for censurering af film.....	7114(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§21.07.06.46)
Afgift i forbindelse med typegodkendelse af motor- køretøjer.....	7115(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (del af §18.02.31.46)
Afgifter fra fabrikanter importører og forhandlere af bekæmpelsesmidler.....	7116(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§27.02.02.46.02 + §27.02.02.46.03)
Afgifter i forbindelse med kød- og levnedsmiddel- kontrol.....	7117(4) $\frac{0}{A}$ = KORE $\frac{I}{A}$ (fkt. 0.87 og 1.05 art 7.3)
Afgifter i forbindelse med registrering af lægemid- ler.....	7118(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§13.06.01.46.03)
Afgifter i forbindelse med dampkedler, beholdere, elevatore m.v.....	7119(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§28.01.04.46)
Mælkekontrolafgift.....	7120(1) $\frac{0}{A}$ = VED $\frac{0}{A}$
Andre kontrolafgifter.....	7121(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (11.01.07.46.01 + §11.01.06.46.03 + §11.02.11.46.07 + §11.02.19.46 + §11.02.20.46 + §11.02.21.46 + §11.03.01.46 + §14.02.01.46.04 + §29.02.01.46.3/4/6)

Afgifter i forbindelse med bevillinger, autorisationer og koncessioner (72)

Navn	Artsnummer + sektor
Autorisationsafgifter under fisteriministeriets industritilsyn.....	7201(1) $\frac{0}{A}$ = STRE $\frac{B}{A}$ (§12.03.02.46)

(fortsættes)

OVERSIGT 1. PERIODISERINGSFORMLER. Afgifter i forbindelse med bevillinger, autorisationer og koncessioner (72) (fortsat)

Navn	Artsnummer + sektor
Autorisationsafgifter af sundhedspersonale.....	7202(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§13.06.01.46.01)
Apotekerafgift.....	7203(1) _A ⁰ = UDAD _A ^B
Ulykkesforsikringsafgift.....	7204(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§15.03.01.43.01)
Gebyrer for køresedler.....	7205(1) _A ⁰ (§16.06.41.46.1/2)
Gebyrer for næringsbreve.....	7206(1) _A ⁰ (§17.01.01.46.02)
Beværterbevillingsafgift, forlystelsesafgift og andre kommunale koncessionsafgifter.....	7207(4) _A ⁰ = KORE _A ^I (fkt. 6.04 art 7.3)
Gebyrer for kgl. bevillinger, legatkonfirmationer og advokatbeskikkelser.....	7208(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§16.07.51.43.01)
Afgifter under den kulturelle fond.....	7210(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§21.30.01.44)
Autorisations- og prøvningsgebyrer under Danmarks gasmateriel Prøvning.....	7211(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§16.07.51.43.01)
Autorisations- og typegodkendelsesgebyrer under Teknologistyrelsen.....	7213(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§17.03.21.46)
Afgift af private trafikhavne.....	7214(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§16.30.01.49)
Olierørledningsafgift.....	7215(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§29.01.01.46.02)

Andre afgifter og obligatoriske gebyrer fra virksomheder (73)

Navn	Artsnummer + sektor
Gebyrer under direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet.....	7301(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§17.02.26.46)
Gebyrer under Justervæsenet.....	7302(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§17.02.31.46.01)
Afgift af driften af skoleskibet "DANMARK".....	7303(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§17.04.01.46)
Afgifter til Statens Istjeneste.....	7304(1) _A ⁰ = STRE _A ^B (§17.05.11.46.01)

OVERSIGT 2. KILDELISTE

Variabelnavn	Kilde
ADFO	= DANMARKS STATISTIK
ADGO	= DANMARKS STATISTIK
AFHU	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Afgift af huslejeforhøjelser. Lynoversigt
ALØA	= FÆLLESOPKRÆVNING. ATPhuset. AL
ALØM	= ARBEJDSLØSHEDSKASSER. Regnskabsoplysninger fra diverse arbejdsløshedskasser
AMFS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Amtskommuneskat, samtlige skattepligtige, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700
AMGR	= DANMARKS STATISTIK
ANMO	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
ATPB	= FÆLLESOPKRÆVNING. ATPhuset. ATP
BAER	= FÆLLESOPKRÆVNING. ATPhuset. AER-bidrag
BAUD	= FÆLLESOPKRÆVNING. ATPhuset. AUD
BEKÆ	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
BENZ	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
BIOP	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
CHAR	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
CICE	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
CIRØ	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
CITÆ	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
DAFS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Dagpengefondsbidrag, samtlige skattepligtige. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700
DIAF	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
DEPA	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
DÆCH	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
DØBO	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Dødsboskat. Særopgørelse fra regnskabs- og opkrævningsafdelingen
DØOV	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Overskydende boskat. Særopgørelse fra regnskabs og opkrævningsafdelingen
ELAF	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Bruttoafgift fra intradeliste
ELUB	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i byerhverv fra specielt udarbejdet liste
ELUE	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i eksporterhverv fra specielt udarbejdet liste
ELUF	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede fremskyndede tilbagebetalinger fra specielt udarbejdet liste
ELUL	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i landerhverv fra specielt udarbejdet liste
ENSE	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
FART	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
FJSY	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
FODØ	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Særopgørelse
FOFS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Formueskat, samtlige skattepligtige. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700
FPFS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Folkepensionsbidrag, samtlige skattepligtige. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700
FØRT	= FÆLLESOPKRÆVNING. ATPhuset. FP
GAAF	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Bruttoafgift fra intradeliste
GAUB	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i byerhverv fra specielt udarbejdet liste
GAUE	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i eksporterhverv fra specielt udarbejdet liste
GAUF	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiseret fremskyndede tilbagebetalinger fra specielt udarbejdet liste

(fortsættes)

OVERSIGT 2. KILDELISTE (fortsat)

Variabelnavn	Kilde
GAUL	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i landerhverv fra specielt udarbejdet liste
GLØD	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
GRAM	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
HUSH	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
HÅHV	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
JUST	= JUSTITSMINISTERIET. Indbetalt stempelafgift. Særopgørelse
KAFF	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
KAPI	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Kapitaltilførselsafgift. Lynoversigt
KIFS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Kirkeskat, samtlige skattepligtige. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700
KOIS	DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
KONF	= JUSTITSMINISTERIET. Konfiskationer. Særopgørelse
KORE	= KOMMUNEREGNSKAB. Altid med angivelse af konto
KULB	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Kulbrinteskate. Lynoversigt
KULX	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
LAEX	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
LAEF	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
LAIM	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
LYST	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
LØDY	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Afgift på udbetalinger fra L.D. Lynoversigt
LØGA	= FÆLLESOPKRÆVNING. ATPhuset. LG
MEME	= DANSKE MEJERIERS FÆLLESORGANISATION
MIVA	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
MOBN	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Moms, byerhverv, negativt tilsvar fra månedsopgørelse
MOBP	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Moms, byerhverv, positivt tilsvar fra månedsopgørelsen
MOEM	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Moms, eksportvirksomhed, med månedvis afregning fra intradeliste
MOEU	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Moms, eksportvirksomhed med ugevis afregning fra intradeliste
MOIM	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER. Moms, importvirksomhed
MOLN	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Moms, landbrug m.m., negativt tilsvar fra månedsopgørelsen
MOLP	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Moms, landbrug m.m., positivt tilsvar fra månedsopgørelsen
OLAF	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Bruttoafgift fra intradeliste
OLUB	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i byerhverv fra specielt udarbejdet liste
OLUE	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter i eksportvirksomhed fra specielt udarbejdet liste
OLUF	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede fremskyndede tilbagebetalinger fra specielt udarbejdet liste
OLUL	= DIREKTORATET FOR TOLDVÆSENET. Periodiserede udgifter landerhverv fra specielt udarbejdet liste
OMCH	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
OPIN	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Indeholdt tillægsskat. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9785
OPPE	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Tillægsskat, samtlige skattepligtige. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700
PARF	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
PDFO	= DANMARKS STATISTIK

(fortsættes)

OVERSIGT 2. KILDELISTE (fortsat)

Variabelnavn	Kilde
PDGO	= DANMARKS STATISTIK
PENS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Skat af pensionsordninger. Lynoversigt
PRDF	= DANMARKS STATISTIK
PREJ	= DANMARKS STATISTIK
PRFS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Primærkommuneskat, samtlige skattepligtige. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700 minus korrektion vedrørende dødsboskat, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9683
PRGR	= DANMARKS STATISTIK
PRSU	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
RAMO	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
REAL	= MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER. Særopgørelse
REMO	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
RACH	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
SEGO	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Skattegodtgørelse, selskaber. Lynoversigt
SESK	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Opgjort på grundlag af det i november i året efter indkomståret eksisterende ligningsmateriale i selskabsskatteregisteret
SPIR	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
SPKO	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
STAT	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Statsskat. Samtlige skattepligtige. Plus ufordelt kildeskat. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700. Plus andel af primærkommuneskat. Korrektion vedrørende dødsboskat. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9683. Minus skattegodtgørelse af aktieudbytte, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9785
STEJ	= DANMARKS STATISTIK
STEM	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Almindelig og særlig stempelafgift ekskl. omgørelser plus stempelafgift (ASI). Lynoversigt
STFR	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Frivillige indbetalinger, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9785
STOM	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Overskydende skat for mellemprioroden. Tilsendt opgørelse.
STOP	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Overskydende skat incl. procenttillæg. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9704
STOS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Overskydende skat. Første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9690
STPA	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Paragraf 55-betalinger, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9785
STRE	= STATREGNSKAB. Altid med angivelse af paragraf
STRM	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Restskat for mellemprioroden. Tilsendt opgørelse
STRP	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Restskat incl. procenttillæg og morarenter, til opkrævning via forskudssystemet første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9690
STRQ	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Restskat inkl. procenttillæg og morarenter, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9704
STRS	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Restskat, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9690
STÅL	= STÅLVALSEVÆRKET. Særopgørelse
SUKK	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
SÆIN	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Særlig indkomstskat, samtlige skattepligtige, første ændringskørsel to år efter indkomståret af kørselsnummer 9700
SØDF	= SØMANDSSKATTEKONTORETS BERETNINGER. Dagpengefond
SØKO	= SØMANDSSKATTEKONTORETS BERETNINGER. Kommuneskat
SØST	= SØMANDSSKATTEKONTORETS BERETNINGER. Statsskat
THEX	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
TIPX	= STATSSKATTEDIREKTORATET. Omsætningsafgift af tipning. Lynoversigt
TOLD	= DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER

(fortsættes)

OVERSIGT 2. KILDELISTE (fortsat)

Variabelnavn		Kilde
TÆND	=	DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
UDLS	=	DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
UOAD	=	UNDERSØGELSER OVER APOTEKERS DRIFTSFORHOLD. Årlig publikation
VEDI	=	VETERINÆRDIREKTORATETS REGNSKABSOPLYSNINGER
VIKA	=	DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
VINX	=	DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
VSEX	=	STATSSKATTEDIREKTORATET. Omsætningsafgift af V6-spil. Lynoversigt
VÆDE	=	STATSSKATTEDIREKTORATET. Omsætningsafgift af spil ved væddeløb. Lynoversigt
VÆGT	=	DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER
ØLXX	=	DEPARTEMENTET FOR TOLD OG FORBRUGSAFGIFTER

BILAGSTABELLER

Bilagstabel 1. Den samlede beskatning 1947-1986 fordelt efter modtagende delsektor

	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954
	1	2	3	4	5	6	7	8
	— mill. kr. —							
SKATTER OG AFGIFTER I ALT	3697,0	4114,1	4244,0	4340,2	4966,0	5520,9	5967,1	6240,4
1. Til den statslige sektor	2705,0	3032,0	3087,0	3132,2	3618,0	4024,9	4339,1	4573,4
2. Til sociale kasser og fonde	182,0	190,1	194,0	200,0	224,0	247,0	275,0	288,0
3. Til den amtskommunale sektor	71,0	72,0	82,0	84,0	95,0	109,0	119,0	121,0
4. Til den primærkommunale sektor	739,0	820,0	881,0	924,0	1029,0	1140,0	1234,0	1258,0

	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974
	21	22	23	24	25	26	27	28
	— mill. kr. —							
SKATTER OG AFGIFTER I ALT	28171,0	34165,4	38483,0	48243,5	57525,9	64908,4	73428,7	85813,5
1. Til den statslige sektor	21033,2	25744,1	28780,2	35415,1	41309,6	46279,6	51499,5	61830,0
2. Til sociale kasser og fonde	1378,9	1503,7	1608,3	1820,1	2033,4	2443,6	1314,0	954,9
3. Til den amtskommunale sektor	290,1	284,2	311,0	612,0	764,0	3598,5	5127,8	5649,0
4. Til den primærkommunale sektor	5468,8	6633,4	7783,5	10396,3	13418,9	12586,7	15487,4	17379,6

1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	1962	1963	1964	1965	1966
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

mill. kr.

6895,3	7352,6	7995,5	8745,8	9724,6	10611,3	11663,6	14118,9	16354,7	18317,6	21532,7	25213,6
5075,3	5389,6	5838,5	6424,8	7208,6	7921,2	8775,5	10848,9	12636,5	13921,6	16424,5	19014,8
294,0	302,0	324,0	345,0	360,0	389,0	481,0	556,0	574,0	869,0	1076,0	1275,3
135,0	167,0	175,0	180,0	188,0	204,0	159,0	166,0	180,0	185,0	186,0	336,3
1391,0	1494,0	1658,0	1796,0	1968,0	2097,1	2248,1	2548,0	2964,2	3342,0	3846,2	4587,2

1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984 ¹	1985 ¹	1986 ²
29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40

mill. kr.

89634,9	104686,1	117298,1	135430,6	154954,5	170382,6	185376,4	207279,6	238703,4	269638,5	302651,9	337500,0
61958,9	72222,9	81637,2	95258,4	107807,5	116646,7	126747,2	139780,2	159403,4	184055,7	209865,8	238700,0
1044,2	1231,8	1404,1	1620,4	2083,6	2358,5	2651,6	4568,0	6354,2	6692,6	7459,5	7400,0
6766,6	8063,2	9031,8	10100,8	11485,6	13052,5	14357,8	16437,9	19707,6	21526,0	23228,9	24900,0
19865,2	23168,2	25225,0	28451,0	33577,8	38324,9	41619,8	46493,5	53238,2	57364,2	62097,7	66500,0

1 Foreløbige tal. 2 Skøn pr. december 1986.

1955 9	1956 10	1957 11	1958 12	1959 13	1960 14	1961 15	1962 16	1963 17	1964 18	1965 19	1966 20
mill. kr.											
6895,3	7352,6	7995,5	8745,8	9724,6	10611,3	11663,6	14118,9	16354,7	18317,6	21532,7	25213,6
3273,1	3536,1	3849,0	4081,1	4469,1	4747,4	5247,2	6372,2	7663,6	8266,1	9805,4	11452,2
2870,1	3111,1	3395,0	3655,1	4001,1	4255,4	4726,2	5728,2	6948,6	7503,1	8851,4	10544,4
403,0	425,0	454,0	426,0	468,0	492,0	521,0	644,0	715,0	763,0	954,0	907,8
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
45,0	53,0	53,0	54,0	62,0	74,0	77,0	84,0	94,0	110,0	128,0	131,3
6,0	7,0	7,0	7,0	8,0	9,0	10,0	11,0	14,0	17,0	16,0	9,0
39,0	46,0	46,0	47,0	54,0	65,0	67,0	73,0	80,0	93,0	112,0	122,3
326,0	332,0	373,0	412,0	443,0	480,0	555,0	615,0	632,0	927,0	1138,0	1335,7
308,0	315,0	354,0	387,0	405,0	435,0	483,0	526,0	537,0	660,0	786,0	969,8
18,0	17,0	19,0	25,0	38,0	45,0	72,0	89,0	95,0	267,0	352,0	365,9
.
.
.
753,2	823,5	926,5	1001,7	1101,5	1236,9	1348,4	1477,7	1615,1	1704,5	1958,3	2210,5
140,2	142,5	159,5	177,7	191,5	200,9	217,4	241,7	267,1	286,5	306,3	365,0
41,0	45,0	47,0	47,0	57,0	62,0	66,0	73,0	95,0	99,0	137,0	139,5
96,0	111,0	126,0	135,0	155,0	181,0	199,0	234,0	258,0	286,0	486,0	470,3
476,0	525,0	594,0	642,0	698,0	793,0	866,0	929,0	995,0	1033,0	1029,0	1235,7
2472,0	2580,0	2761,0	3162,0	3606,0	4028,0	4394,0	5530,0	6311,0	7266,0	8455,0	10023,4
-	-	-	-	-	-	-	368,0	1234,0	1536,0	2139,0	2467,2
211,0	251,0	280,0	285,0	374,0	436,0	468,0	532,0	506,0	557,0	556,0	635,7
2179,0	2255,0	2402,0	2787,0	3126,0	3480,0	3795,0	4486,0	4412,0	4979,0	5469,0	6563,5
41,0	45,0	48,0	58,0	75,0	84,0	97,0	107,0	116,0	143,0	222,0	283,1
24,0	27,0	29,0	30,0	29,0	29,0	32,0	35,0	40,0	51,0	64,0	69,9
17,0	2,0	2,0	2,0	2,0	-1,0	2,0	2,0	3,0	0,0	5,0	4,0
26,0	28,0	33,0	35,0	43,0	45,0	42,0	40,0	39,0	44,0	48,0	60,5
1,0	1,0	2,0	2,0	5,0	6,0	7,0	9,0	10,0	11,0	13,0	17,9
21,0	23,0	27,0	28,0	31,0	30,0	26,0	21,0	19,0	21,0	21,0	28,2
4,0	4,0	4,0	5,0	7,0	9,0	9,0	10,0	10,0	12,0	14,0	14,4

Bilagstabel 2 (fortsat). Den samlede beskatning 1947-1986 fordelt efter skatteart

	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974
	21	22	23	24	25	26	27	28
	mill. kr.							
SKATTER OG AFGIFTER I ALT	28171,0	34165,4	38483,0	48243,5	57525,9	64908,4	73428,7	85813,5
1. INDKOMSTSKATTER I ALT	12909,2	15587,6	17474,2	24747,2	31343,0	34797,6	41333,7	52100,5
1.1 Personlige indkomstskatter	12008,3	14560,5	16373,8	23481,4	29996,5	33329,1	38985,7	49266,3
1.2 Selskabsskat	900,9	1027,1	1100,4	1265,8	1346,5	1447,1	2314,8	2779,6
1.3 Andre indkomstskatter	-	-	-	-	-	21,4	33,2	54,6
2. OBLIGATORISKE GEBYRER OG BØDER M.V. I ALT ...	144,8	165,2	155,1	140,4	140,1	168,5	186,5	216,8
2.1 Gebyrer betalt af husholdninger	9,9	13,2	13,2	12,5	14,0	16,7	25,8	32,8
2.2 Bøder o.l. samt konfiskationer	134,9	152,0	141,9	127,9	126,1	151,8	160,7	184,0
3. OBLIGATORISKE BIDRAG TIL SOCIALE ORDNINGER I ALT	1440,0	1566,6	1677,3	1892,9	2126,7	2580,7	1440,5	1090,6
3.1 Sociale bidrag fra medlemmer	1056,9	1150,8	1234,7	1415,6	1624,6	1900,5	800,4	450,2
3.2 Sociale bidrag fra arbejdsgivere	383,1	415,8	442,6	477,3	502,1	680,2	640,1	640,4
4. ANDRE ARBEJDSMARKEDSBIDRAG I ALT
4.1 Arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdstagere
4.2 Arbejdsmarkedsbidrag fra arbejdsgivere
5. SKAT AF FORMUE, EJENDOM OG BESIDDELSE I ALT .	2430,1	2457,9	2596,4	3374,5	3729,4	3985,2	4427,5	5325,4
5.1 Formueskat	421,8	329,6	241,5	268,5	271,4	304,2	363,6	356,2
5.2 Afgift af arv og gave	153,1	170,0	171,5	170,0	165,2	248,9	273,3	294,6
5.3 Vægtafgifter	500,9	538,7	690,7	963,6	995,0	1054,0	1174,1	1434,2
5.4 Ejendomsskatter	1354,3	1419,6	1492,7	1972,4	2297,8	2378,1	2616,5	3240,4
6. AFGIFTER AF VARER OG TJENESTER I ALT	11174,3	14308,0	16491,8	17994,2	20081,2	23258,1	25877,5	26857,7
6.1 Generelle afgifter	3554,3	6367,7	7701,6	8989,9	10420,7	11752,3	13247,3	14774,7
6.2 Told og importafgifter	586,4	595,2	677,4	723,3	946,3	1777,3	939,5	901,5
6.3 Afgifter af specielle varer	6641,3	6910,9	7614,4	7739,9	8036,5	8753,3	10243,6	9870,9
6.4 Afgifter af specielle transaktioner	314,2	353,1	412,5	448,7	505,8	767,9	1242,7	1097,5
6.5 Afgifter af specielle tjenester	73,9	76,3	80,3	86,8	89,1	88,8	85,7	79,9
6.6 Diverse afgifter	4,2	4,8	5,6	5,6	82,8	118,5	118,7	133,2
7. ANDRE PRODUKTIONSSKATTER I ALT	72,6	80,1	88,2	94,3	105,5	118,3	163,0	222,5
7.1 Afgifter i forbindelse med kontrol og tilsyn m.v.	21,5	25,0	26,3	29,5	33,0	39,5	76,4	114,6
7.2 Afgifter i forbindelse med bevillinger m.v. .	34,9	37,5	42,6	44,6	52,2	56,8	63,2	83,2
7.3 Andre obligatoriske afgifter og gebyrer, be- talt af virksomheder	16,2	17,6	19,3	20,2	20,3	22,0	23,4	24,7

1975 29	1976 30	1977 31	1978 32	1979 33	1980 34	1981 35	1982 36	1983 37	1984 ¹ 38	1985 ¹ 39	1986 ² 40
mill. kr.											
89634,9	104686,1	117298,1	135430,6	154954,5	170382,6	185376,4	207279,6	238703,4	269638,5	302651,9	337500,0
52787,0	60083,0	64487,7	73455,6	83193,2	93504,8	102357,7	115445,3	131024,3	151292,4	171360,2	188900,0
49918,4	55977,6	60755,5	69071,8	78305,2	87905,4	97178,4	110053,7	124007,0	133929,7	151555,5	160100,0
2791,4	4009,6	3626,3	4242,9	4757,9	5484,0	5094,6	5346,5	6994,2	14124,8	14524,0	213000,0
77,2	95,8	105,9	140,9	130,1	115,4	84,7	45,0	23,0	3237,9 ³	5280,7 ⁴	7500,0 ⁵
251,0	354,2	350,6	361,2	394,7	429,0	474,6	516,7	559,9	732,0	882,5	900,0
42,9	51,0	59,0	62,8	54,3	56,5	65,4	66,6	80,6	109,4	178,5	200,0
208,1	303,2	291,6	298,4	340,4	372,5	409,2	450,1	479,3	622,6	704,0	700,0
1186,9	1373,8	1606,5	1798,9	2343,7	3018,0	3955,7	5830,5	9195,5	10446,7	11487,1	10300,0
556,3	737,2	899,9	1081,1	1518,5	1789,0	2039,6	3031,6	4819,3	5116,0	5880,1	6300,0
630,6	636,6	706,6	717,8	825,2	1229,0	1916,1	2798,9	4376,2	5330,7	5607,0	4000,0
.	1317,7	2437,6	1800,0
.	585,9	922,8	800,0
.	731,8	1514,8	1000,0
5956,7	6539,0	7650,4	8712,6	9411,1	10265,1	10026,9	9978,4	12710,7	10369,1	11598,2	13200,0
414,0	438,5	704,3	738,9	749,8	963,4	842,7	728,2	3639,6 ⁶	1063,0	1360,0	1400,0
336,4	417,3	521,5	623,9	653,0	738,3	811,5	860,0	971,7	1114,1	1418,0	1700,0
1672,7	2038,8	2700,7	2833,6	2921,0	2887,7	2832,5	2830,3	2892,5	3028,0	3219,8	3500,0
3533,6	3644,4	3723,9	4516,2	5087,3	5675,7	5540,2	5559,9	5207,0	5164,0	5601,0	6600,0
29205,6	36061,7	42894,7	50773,9	59257,4	62793,4	68152,9	75029,8	84737,2	94760,6	103807,0	121300,0
15116,9	18458,6	22403,4	28480,6	34182,5	37727,4	42291,2	46235,1	50237,1	55318,4	60462,3	65000,0
869,8	1136,2	1130,7	865,7	995,4	1112,8	1144,5	1280,4	1428,7	1694,3	1738,3	1800,0
11879,1	14739,9	16801,8	18258,4	20539,4	20651,0	21740,8	24302,7	29259,5	32812,0	36093,2	47000,0
960,5	1146,3	1841,6	2359,6	2689,1	2345,1	2050,1	2097,6	2733,8	3710,6	4470,1	6200,0
237,7	435,8	547,9	637,0	719,2	771,1	773,4	835,4	895,2	985,3	1048,6	1300,0
141,6	144,9	169,3	172,6	131,8	186,0	152,9	278,6	183,0	240,0	-5,6	0,0
247,7	274,4	308,2	328,4	354,4	372,3	408,6	478,9	475,9	720,0	1079,5	1100,0
130,2	150,5	167,9	179,7	210,1	222,0	239,8	271,6	303,0	369,4	534,7	600,0
87,8	90,4	102,3	109,6	101,1	114,5	130,1	165,7	127,2	288,1	395,4	400,0
29,7	33,5	38,0	39,1	43,2	35,8	38,7	41,6	45,7	62,4	149,4	100,0

1 Foreløbige tal. 2 Skøn pr. december 1986. 3 Heraf realrenteafgift 3194,9 mill. kr. 4 Heraf realrenteafgift 5244,6 mill. kr. 5 Heraf realrenteafgift 7500,0 mill. kr. 6 Heraf midlertidig formueafgift på pensionskapitaler 2777,0 mill. kr.

Bilagstabel 3. Den samlede beskatning 1947-1986 fordelt på nationalregnskabsgrupper

	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954
	1	2	3	4	5	6	7	8
	mill. kr.							
SKATTER OG AFGIFTER I ALT	3697,0	4114,1	4244,0	4340,2	4966,0	5520,9	5967,1	6240,4
1. Indirekte skatter	1654,0	1837,0	1923,0	2011,0	2243,0	2383,0	2577,0	2650,0
1.1 Vareskatter	1340,0	1502,0	1554,0	1662,0	1782,0	1885,0	2038,0	2146,0
1.2 Ikke-varetilknyttede indirekte skatter	314,0	335,0	369,0	349,0	461,0	498,0	539,0	504,0
2. Direkte skatter	1673,0	1888,1	1936,0	1961,2	2353,0	2755,9	2990,1	3182,4
3. Kapitalskatter	32,0	32,0	32,0	34,0	37,0	37,0	38,0	40,0
4. Obligatoriske gebyrer og bøder m.v.	123,0	135,0	128,0	102,0	77,0	66,0	56,0	49,0
5. Bidrag til sociale ordninger	215,0	222,0	225,0	232,0	256,0	279,0	306,0	319,0

	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974
	21	22	23	24	25	26	27	28
	mill. kr.							
SKATTER OG AFGIFTER I ALT	28171,0	34165,4	38483,0	48243,5	57525,9	64908,4	73428,7	85813,5
1. Indirekte skatter	12859,6	16085,8	18378,0	20478,3	22910,7	26191,0	29114,7	30831,9
1.1 Vareskatter	11174,3	14308,0	16491,8	17994,2	20081,2	23258,1	25877,5	26857,7
1.2 Ikke-varetilknyttede indirekte skatter	1685,3	1777,8	1886,2	2484,1	2829,5	2932,9	3237,2	3974,2
2. Direkte skatter	13573,5	16177,8	18101,1	25561,9	32183,2	35719,3	42413,7	53379,6
3. Kapitalskatter	153,1	170,0	171,5	170,0	165,2	248,9	273,3	294,6
4. Obligatoriske gebyrer og bøder m.v.	144,8	165,2	155,1	140,4	140,1	168,5	186,5	216,8
5. Bidrag til sociale ordninger	1440,0	1566,6	1677,3	1892,9	2126,7	2580,7	1440,5	1090,6

Bilagstabel 4. Skattetrykket 1947-1986 fordelt på nationalregnskabsgrupper

	1947	1948	1949	1950	1951	1952	1953	1954
	1	2	3	4	5	6	7	8
	pct.							
SKATTER OG AFGIFTER I ALT ³	23,4	23,9	22,8	20,3	22,0	22,7	22,8	22,7
1. Indirekte skatter	10,5	10,7	10,3	9,4	10,0	9,8	9,9	9,7
2. Direkte skatter	10,6	11,0	10,4	9,2	10,4	11,3	11,4	11,6
3. Kapitalskatter	0,2	0,2	0,2	0,1	0,2	0,2	0,1	0,1
4. Obligatoriske gebyrer og bøder	0,8	0,8	0,7	0,5	0,3	0,3	0,2	0,2
5. Bidrag til sociale ordninger	1,3	1,2	1,2	1,1	1,1	1,1	1,2	1,1
Korrigeret skattetryk	23,5	24,0	23,0	20,4	22,1	22,8	22,9	22,8
Modificeret skattetryk	17,9	18,0	17,1	16,3	17,5	17,7	18,4	19,4

	1967	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974
	21	22	23	24	25	26	27	28
	pct.							
SKATTER OG AFGIFTER I ALT ³	33,2	36,2	35,9	40,7	43,9	43,1	42,5	44,3
1. Indirekte skatter	15,1	17,0	17,1	17,3	17,5	17,4	16,8	15,9
2. Direkte skatter	16,0	17,1	16,9	21,5	24,6	23,7	24,5	27,6
3. Kapitalskatter	0,2	0,2	0,2	0,2	0,1	0,2	0,2	0,1
4. Obligatoriske gebyrer og bøder	0,2	0,2	0,1	0,1	0,1	0,1	0,2	0,1
5. Bidrag til sociale ordninger	1,7	1,7	1,6	1,6	1,6	1,7	0,8	0,6
Korrigeret skattetryk	33,4	36,3	36,1	41,0	44,1	43,5	42,4	44,4
Modificeret skattetryk	24,7	25,6	27,2	28,8	30,9	30,4	30,8	31,3

1955 9	1956 10	1957 11	1958 12	1959 13	1960 14	1961 15	1962 16	1963 17	1964 18	1965 19	1966 20
-----------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

mill. kr.

6895,3	7352,6	7995,5	8745,8	9724,6	10611,3	11663,6	14118,9	16354,7	18317,6	21532,7	25213,6
3049,0	3219,0	3484,0	3940,0	4462,0	4986,0	5435,0	6655,0	7516,0	8532,0	9819,0	11564,8
2472,0	2580,0	2761,0	3162,0	3606,0	4028,0	4394,0	5530,0	6311,0	7266,0	8455,0	10023,4
577,0	639,0	723,0	778,0	856,0	958,0	1041,0	1125,0	1205,0	1266,0	1364,0	1541,4
3434,3	3703,6	4038,5	4292,8	4700,6	5009,3	5530,6	6691,9	8017,7	8649,6	10310,7	12042,3
41,0	45,0	47,0	47,0	57,0	62,0	66,0	73,0	95,0	99,0	137,0	139,5
45,0	53,0	53,0	54,0	62,0	74,0	77,0	84,0	94,0	110,0	128,0	131,3
326,0	332,0	373,0	412,0	443,0	480,0	555,0	615,0	632,0	927,0	1138,0	1335,7

1975 29	1976 30	1977 31	1978 32	1979 33	1980 34	1981 35	1982 36	1983 37	1984 ¹ 38	1985 ¹ 39	1986 ² 40
------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

mill. kr.

89634,9	104686,1	117298,1	135430,6	154954,5	170382,6	185376,4	207279,6	238703,4	269638,5	302659,1	337500,0
33561,9	40677,4	47870,6	56619,5	65758,0	69591,2	75095,8	82040,0	91426,1	102429,5	113121,9	131200,0
29205,6	36061,7	42894,7	50773,9	59257,4	62793,4	68152,5	75029,8	84737,2	94760,6	103807,0	121300,0
4356,3	4615,7	4975,9	5845,6	6500,6	6797,8	6943,3	7010,2	6688,9	7668,9	9314,9	9900,0
54298,7	61863,4	66948,9	76027,1	85805,1	96342,1	105038,8	118032,4	136550,3	154916,1	175742,6	193400,0
336,4	417,3	521,5	623,9	653,0	1002,3	811,5	860,0	971,7	1114,1	1418,0	1700,0
251,0	354,2	350,6	361,2	394,7	429,0	474,6	516,7	559,9	732,0	882,5	900,0
1186,9	1373,8	1606,5	1798,9	2343,7	3018,0	3955,7	5830,5	9195,5	10446,8	11487,1	10300,0

1 Foreløbige tal. 2 Skøn pr. december 1986.

1955 9	1956 10	1957 11	1958 12	1959 13	1960 14	1961 15	1962 16	1963 17	1964 18	1965 19	1966 20
-----------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------

pct.

24,2	24,2	25,0	26,0	26,0	26,3	25,9	27,8	30,3	29,5	30,8	32,7
10,7	10,6	10,9	11,7	11,9	12,4	12,1	13,1	13,9	13,7	14,1	15,0
12,1	12,2	12,6	12,8	12,6	12,4	12,3	13,2	14,8	13,9	14,7	15,6
0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,2	0,2	0,2	0,2
0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
1,1	1,1	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,5	1,6	1,7
24,3	24,3	25,1	26,1	26,1	26,4	26,0	28,0	30,5	29,7	30,9	32,8
20,0	20,1	20,2	20,6	20,8	21,2	20,4	21,1	22,3	22,6	23,5	24,8

1975 29	1976 30	1977 31	1978 32	1979 33	1980 34	1981 35	1982 36	1983 37	1984 ¹ 38	1985 ¹ 39	1986 ² 40
------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	-------------------------	-------------------------	-------------------------

pct.

41,4	41,7	42,0	43,5	44,7	45,6	45,3	44,6	46,6	48,1	49,4	51,0
15,5	16,2	17,1	18,2	19,0	18,6	18,3	17,7	17,8	18,3	18,4	19,8
25,1	24,6	24,0	24,4	24,7	25,8	25,7	25,3	26,7	27,6	28,7	29,2
0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,3
0,1	0,2	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
0,5	0,5	0,6	0,6	0,7	0,8	1,0	1,3	1,8	1,9	1,9	1,6
41,7	41,8	42,1	43,7	45,5	46,8	47,2	46,8	48,8	50,4	51,8	53,4
28,0	28,5	27,7	28,5	28,2	28,2	26,0	23,9	24,5	25,8	27,7	31,2

1 Foreløbige tal. 2 Skøn pr. december 1986. 3 Traditionelt skattetryk.

STIKORDSREGISTER

	Side		Side
A-indkomst.....	25	Beregningsfradrag.....	24
A-skat.....	25	Beskatningsniveau.....	21,94
Advokatbeskikkelser, gebyrer for.....	63	Bevillinger	
Afgiftsområde, definition.....	14ff	-, afgift af beværter-.....	63
Afståelsesafgift.....	33	-, afgifter i forbindelse med.....	61ff,90ff
Aktieselskabs- og foreningsregistret, afgif- ter til.....	55	-, gebyr for Kgl.....	63
Aktieudbytter		Beværterbevillingsafgift.....	63
-, skat af.....	25	Bidrag til sociale ordninger, obligatoriske..	20f,35f,90ff
-, skattegodtgørelse af.....	26	Biler, se motorkøretøjer	
Amskommunal indkomstskat.....	26	Bivirksomheder, offentlige.....	15
Amskommunal sektor.....	16,19,88	Bogføringstidspunkt.....	68
Ansvarsforsikring af motorkøretøjer, afgift af.....	56	Bunden opsparing.....	18
Apotekerafgift.....	62	Brunkul, afgift af.....	54
Arbejdsgivernes Elevrefusion (AER), bidrag til.....	38	Bruttoindkomst.....	24
Arbejdskraft, skatter på produktionsfaktoren.	57	Bruttoregistreringsprincip.....	19
Arbejdsløshedsforsikring		Bygningsattester, afgift af.....	51
-, arbejdsgiverbidrag til.....	36	Bøder.....	34,90ff
-, medlemsbidrag til.....	35	Censurering af film, afgift for.....	60
Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)		Certifikatudvalget for Korn og frø, afgift til.....	58
-, arbejdsgiverbidrag til.....	37	Charterflyvning, afgift af.....	57
-, lønmodtagerbidrag til.....	36	Chokolade og sukkervarer, afgifter af.....	47
Arbejdsmarkedsbidrag, andre.....	37,90ff	Cigarer, cerutter og cigarillos, afgift af...	46
Arbejdsmarkedsuddannelsesfonden (AUD)		Cigaretter og røgtobak, afgift af.....	46
-, arbejdsgiverbidrag til.....	38	Cigar- og cigarettændere, afgift af.....	50
-, lønmodtagerbidrag til.....	37	Dagpengefondsbidrag.....	28
Artsnummer.....	13	Dampkedler, afgift i forbindelse med.....	61
Arveafgift.....	39,90ff	Danmarks Gasmateriel Prøvning, autorisa- tions- og prøvningsgebyrer under.....	63
Autorisationer, afgifter i forbindelse med...	61ff	Definitiv skat.....	27
B-indkomst.....	25	Delt skat.....	12
B-skat.....	25	Departementale offentlige virksomheder.....	15
Banderoler, indtægt ved salg af.....	47	Detailsalgspakninger, afgift af.....	58
Banker og sparekasser, afgifter af.....	59	Direkte skatter.....	20,94
Bearbejdning.....	13	DONG.....	64
Beholdere, afgift i forbindelse med.....	61	Dyrtidsfond, afgift af udbetalinger fra Løn- modtagernes.....	30
Bekæmpelsesmidler		Dækningsafgifter.....	42
-, afgift af.....	54	Dødsboskat.....	30
-, afgifter fra fabrikanter, importører og forhandlere af.....	60	EF.....	16,43ff
Benzin		EFTA.....	45
-, afgift af.....	45	Efterbetalinger.....	34
-, afgift i forbindelse med lagringspligt for.....	16	Ejendomsskat.....	40

	Side		Side
Ejendomsskyld.....	42	Grammofonplader, afgift af.....	50
EKSF-afgift.....	51	Grundskala.....	24
Elektricitet, afgift af.....	52	Grundskyld.....	41
Elektriske sikringer, se afgift af glødelamper.....	50	Gruppering, generel statistisk standard-....	19
Elevatorer, afgift i forbindelse med.....	61	Handelsflådens Velfærdsråd	
Engangsservice, afgift af.....	54	-, arbejdsgiverbidrag til.....	37
En-route afgift.....	59	-, lønmodtagerbidrag til.....	36
Europæiske Kul- og Stålfællesskab, Det.....	16	Henføringstidspunkt.....	19
-, afgift til.....	51	Hjælpevirksomheder, offentlige.....	15
Film, afgift for censurering.....	60	Husholdningsapparater, afgift af mindre.....	54
Fiskeriministeriets Industritilsyn, autorisationsafgifter under.....	61	Huslejeforhøjelser, afgift af frigivne.....	30
Fjernsynsmottagere, afgift af.....	49	Hvidevarer, afgift af.....	49
Fly, registreringsafgift af.....	46	Ikke-varetilknyttede indirekte skatter.....	20,94
Foderstofkontrol, afgifter til Statens.....	58	Ikke-markedsbestemt produktion.....	17
Folkepensionsbidrag.....	28	Importafgifter.....	45,90ff
Foreningsregistret, afgift til Aktieselskabs- og.....	55	Indbetalingstidspunkt.....	68
Formueafgift af pensionskapitaler, midlertidig.....	39	Indirekte skatter.....	20,94
Formueskat.....	90ff	Indkomstskat.....	23ff,90ff
-, af dødsboer.....	39	-, amtskommunal.....	26
-, af personer.....	38	-, anden.....	32,90ff
Forsikringsselskaber, afgifter af.....	59	-, opkrævnings regler.....	25f
Forskelsbeløb.....	25	-, personlig.....	23,90ff
Forskudsbeløb.....	25	-, primærkommunal.....	26
Forskudsskat.....	25	-, af selskaber.....	31
Fradrag		-, statslig.....	23ff
-, beregnings-.....	24	-, af visse statsvirksomheder.....	32
-, ligningsmæssige.....	24	-, særlig.....	28
-, person-.....	24	-, udskrivningsgrundlag.....	24f,26f
Fratrædelsesgodtgørelse, skat af.....	29	Industritilsyn, autorisationsafgifter under Fiskeriministeriets.....	61
Frigivne huslejeforhøjelser, afgift af.....	30	Inputnummer.....	13
Frigørelses- og afståelsesafgift.....	33	Input, data	
Fritidsfartøjer, registreringsafgift af større.....	54	-, primært.....	13
Frivillige indbetalinger.....	25	-, sekundært.....	13
Frugtvin, afgift af.....	48	Istjeneste, afgifter til Statens.....	65
Frø, afgift til Certifikatudvalget for Korn og.....	58	Jagtprøve, gebyr for.....	34
Førtidspensionsbidrag.....	36	Jagttegn, afgift af.....	34
Garantifond, bidrag til Lønmodtagernes.....	37	Justervæsenet, gebyrer under.....	64
Gas, afgift af.....	53	Kaffe, afgift af.....	48
Gasmateriel Prøvning, autorisations- og prøvningsgebyrer under Danmarks.....	63	Kapitalpensionsordninger, afgift af.....	28
Gaveafgift.....	40,90ff	Kapitalskatte.....	20,94
Gebyrer for pas, visum, kørekort og lignende.....	33	Kapitaltilførselsafgift.....	55
Generelle afgifter.....	43,90ff	Kedler, afgifter i forbindelse med damp-....	61
Gevinster, afgifter af.....	29	Kildeliste.....	82ff
Glødelamper, afgift af.....	50	Kilder.....	67
Grammofoner, se afgift af radiomodtagere m.v.....	49	Kirkeskat.....	28
		Koncessioner, afgifter i forbindelse med.....	61ff
		Konfiskationer.....	35
		Kongelige bevillinger, gebyrer for.....	63
		Konsumis, afgift af.....	47

	Side		Side
Kontrol og tilsyn, afgifter i forbindelse med.....	57ff,90ff	Modificeret skattetryk.....	21,94
Korn, medansvarsafgift for.....	54	Moms.....	43
Korn og Frø, afgift til Certifikatudvalget for.....	58	Motor køretøjer	
Korrigeret skattetryk.....	21,94	- , afgift af ansvarsforsikring.....	56
Kosmetik, se afgift af parfumer og toiletartikler.....	50	- , afgift i forbindelse med typegodkendelse af.....	60
Kulbrinteskate.....	32	- , registreringsafgift af.....	45
Kulturelle fond, afgifter under.....	63	- , vægtafgift af.....	40
Kvotitetsskat.....	23	Mælk	
Kød		- , medansvarsafgift af indvejet.....	53
- , kontrolafgift i forbindelse med udførsel af.....	57	- , kontrolafgift af.....	61
- , og levnedsmiddelkontrol, afgift i forbindelse med.....	60	Mønstringsvæsen, afgift til Statens skibstilsyn og.....	59
Kørekort, gebyr for.....	33	Nationalregnskabsskattegrupper.....	20,94
Køresedler, gebyrer for.....	62	Nummerplader, indtægter ved salg af.....	51
Lakseafgift.....	51	Næringsbreve, gebyrer for.....	62
Landbrugseksport- og import, afgifter af.....	45	Objektskat.....	14
Legatkonfirmationer, gebyrer for.....	63	Obligatoriske bidrag til sociale ordninger... ..	94
Levende dyr, tilsynsafgift i forbindelse med ind- og udførsel af.....	58	- , fra arbejdsgivere.....	20f,36,90ff
Levnedsmiddelkontrol, afgift i forbindelse med.....	60	- , fra medlemmer.....	20f,35,90ff
Lightere, se afgift af cigar- og cigarettændere.....	50	Obligatoriske gebyrer	
Ligningsmæssige fradrag.....	24	- , fra husholdninger.....	20f,33,90ff
Livs- og skadeforsikringsselskaber, afgifter af.....	59	- , fra virksomheder.....	64,90ff
Lotteri, afgift af gevinst.....	29	Obligatoriske ydelser, definition.....	14
Lystfartøjsforsikring, afgift af.....	56	Offentlige sektor, afgrænsning og opdeling af.....	15
Lægemidler, afgift i forbindelse med registrering af.....	60	Offentlige	
Lønmodtagernes Dyrtidsfond, afgift af udbetaling fra.....	30	- bivirksomheder.....	15
Lønmodtagernes Garantifond (LG), bidrag til..	37	- delsektorer.....	16,19,88
Løsøreafgifter.....	40	- departementale virksomheder.....	15
Markedsbestemt produktion.....	17	- hjælpevirksomheder.....	15
Meteorologiråd, Statens.....	64	- selskabslignende virksomheder.....	16
Matrikeldirektoratet, udstykningsafgift til..	55	Olieprodukter, afgift af.....	52
Medansvarsafgift		Olierørledningsafgift.....	64
- , af indvejet mælk.....	53	Omperiodisering.....	67ff
- , for korn.....	54	Ophævede pensionsordninger, skat af.....	29
Medicin.....	60	Optjeningstidspunkt.....	19,68
Mejeriprodukter og Æg, afgift til Statskontrollen med.....	58	Output.....	13
Merværdiafgift.....	43	Overførselsindkomster.....	23
Metaller, afgift til Statens Kontrol med Ædle.....	59	Overskydende skat.....	26
Mineralvand, afgift af.....	48	§55-udbetalinger.....	26
		Parfumer og toiletartikler, afgift af.....	50
		Parkeringskontrolafgift.....	34
		Pas, gebyr for.....	33
		Patent- og Varemærkedirektoratet, gebyrer under.....	64
		Pensionsfondsbidrag.....	28
		Pensionskapitaler, formueafgift af.....	39
		Pensionsordninger, skat af ophævede.....	29
		Periodisering.....	67ff

	Side		Side
Periodiseringsformler.....	69ff	-skala.....	23ff
Personfradrag.....	24	-tryk.....	21,94
Personlig indkomstskat.....	23	Skatter	
Plantetilsyn, afgifter til Statens	58	-, direkte.....	20
Primærkommunal indkomstskat.....	26	-, delte.....	12
Primærkommunal sektor.....	16,19,88	-, indirekte.....	20
Produktionsskatter, andre.....	57	-, sammenkoblede.....	12
Produktionsfaktorer, skatter på.....	57	-, sammensatte.....	12
Progressiv skat.....	23	-, selvstændige.....	12
Provenumodtager.....	19	Skibstilsyn, afgift til Statens.....	59
		Skoleskibet "Danmark", afgift til drift af... ..	64
Quasi-offentlige institutioner.....	16	Skråt skatteloft.....	25
Quasi-selskaber, offentlige.....	16	Slutskat.....	25
		Sociale kasser og fonde.....	16,19,88
Radiomodtagere m.v., afgift af.....	49	Sociale ordninger, obligatoriske bidrag til..20f,35f,90ff	
Rateskala.....	23f	Sparekasser, afgifter af banker og.....	59
Realrenteafgift.....	32	Specielle	
Rederibidrag.....	37	-, tjenester, afgifter af.....	56,90ff
Registreringsafgift		-, transaktioner, afgifter af.....	55,90ff
-, af fly.....	46	-, varer, afgifter af.....	45ff,90ff
-, af motorkøretøjer.....	45	Spil ved væddeløb, omsætningsafgift af.....	56
-, af større fritidsfartøjer.....	54	Spillekort, afgift af.....	50
Registreringsprincipper.....	18f	Spiritus, afgift af.....	49
Regressiv skat.....	38	Statens	
Rapartitionsskat.....	23	-Foderstofkontrol, afgifter til.....	58
Restskat, overført.....	26	-Istjeneste, afgifter til.....	65
Retsafgifter.....	34	-Kontrol med Ædle Metaller, afgifter til.....	59
Røgtobak, afgift af.....	46	-Plantetilsyn, afgifter til.....	58
Råstoffer, afgift af indvinding og import ...	53	-Skibstilsyn og Mønstringssvæsen, afgifter til.....	59
		Statistisk standardgruppering, generel.....	19
Sammenkoblet skat.....	12	Statistisk enhed.....	11
Sammensat skat.....	12	Statskontrollen med Mejeriprodukter og Æg, afgifter til.....	58
Sektornummer.....	13	Statslig indkomstskat.....	23ff
Selskabslignende virksomheder, offentlige....	16	Statslig sektor.....	16,19,88
Selskabsskat.....	31,90ff	Statsvirksomheder, indkomstskat af visse....	32
Selvstændig skat.....	12	Stempelafgift.....	55
Skadesforsikringsselskaber, afgifter af		Stenkul, afgift af.....	54
Livs- og.....	59	Stærkstrømsloven, afgifter i hht.....	59
Skat af antal ansatte eller lønsum.....	37	Sygesikring for søfolk i udenrigsfart, rederibidrag.....	37
Skatte-		Sukker	
-art.....	19,90ff	-, afgift af.....	52
-bøder.....	34	-, produktionsafgift af.....	52
-form.....	19	-, udligningsafgift af lageromkostninger for.....	47
-godtgørelse.....	26	Sukkervarer, afgifter af.....	47
-indbetaling.....	25	Sundhedspersonale, autorisationsafgift af....	62
-kriterium.....	11f,14,24ff	Supranational offentlig sektor.....	16
-ligning.....	11	Særlig indkomstskat.....	28
-loft, skrå.....	25	Søfolk i udenrigsfart, rederibidrag til sygeforsikring for.....	37
-loft, vandret.....	25,39	Sømandsskat.....	27
-område, definition.....	14		
-opkrævning.....	25f		
-pligt.....	15,23f		
-pålægning.....	11		
-pålæggende myndighed.....	15		

	Side		Side
Teknologistyrelsen, autorisations og type- godkendelsesgebyrer under.....	63	Ulykkesforsikringsafgift.....	62
The, afgift af.....	52	Vandret skatteloft.....	25,39
Tilsvarstidspunkt.....	67	Varemærkedirektoratet, gebyrer under Patent- og.....	64
Tilsyn, afgifter i forbindelse med.....	57ff,90ff	Varer og tjenester, afgifter af.....	42ff,90ff
Tipning		Vareskatter.....	20,94
-, afgift af gevinster.....	29	Velfærdsråd, bidrag til Handelsflådens.....	36f
-, omsætningsafgift af.....	56	Videobånd, afgift af.....	54
Tjenester, afgift af specielle.....	56	Videoptagere m.v., afgift af.....	49
Toiletartikler, afgift af parfume og.....	50	Vin og frugtvin, afgift af.....	48
Told.....	45,90ff	Virksomheder	
Traditionelt skattetryk.....	21,94	-, departementale offentlige.....	15
Trafikhavne, afgift af private.....	64	-, offentlige bi-.....	15
Transaktioner, afgifter af specielle.....	55	-, offentlige hjælpe-.....	15
Trinskala.....	23	-, selskabslignende offentlige.....	16
Trykbeholdere, afgifter i forbindelse med....	61	Visum, gebyr for.....	33
Tvangsopsparing.....	18	V6-spil, omsætningsafgift af.....	57
Typegodkendelse af motorkøretøjer, afgift i forbindelse med.....	60	Væddeløb, omsætningsafgift af spil ved.....	56
Tændstikker, afgift af.....	50	Vægtafgift af motorkøretøjer.....	40,90ff
Udbytteskat.....	25	Værdiskat.....	14
Udpantningsgebyrer.....	35	Våben, betaling for tilsyn med.....	60
Udskrivningsgrundlag.....	11f,14,24ff	Ædle metaller, afgift til Statens Kontrol med.....	59
Udskrivningslov.....	24	Æg, afgifter til Statskontrollen med Mejeri- produkter og.....	58
Udskrivningspct.....	25	Øl, afgift af.....	48
Udskrivningsregler.....	11f,14,24ff		
Udskrivningsskala.....	25		
Udstykningsafgift.....	55		